

بۆ نه گيرايه وه باوهشى. ههركه سروشت سه ره پاي ئه و بۆمبارانه دهسى كرد به نركه و ناله و چه خماخه، داىكى بى ده رته تان به پهله دوانه كهى تريبشى دا به پيش خۆى و نه پوترا له وه زياتر له ژووره وه ئوقره بگري، گورج راپه پى و راي كرده ده ره وه.

له ده ره وه دهسى كرد به بانگ كردن و هاوار هاوار، مه ردا نه سه لهى پووره ئامين و مه لاژن گورج راپه پين و به ده مه وه هاتن، به كيتكيان «به هى» كچى و نه ويتريان «ناشنا»ى كوربان له ده ست فرمان و به پهله پهله و نه لالا نه لالا و ناوى خوا روشتن، مه جهش هات «روشنا»ى له دهس بفرينى بيباته لاي خۆى تاكو ئاگادارى بى و ژبرى بكا، هه رچه نده كردى و كوشاى خاوه ر دلئى نه هات بيداتى، تا مه جه هه ولئى زياتر بدايه بۆ راپسكاننى و لى نى نىك بوايه وه، زياتر منالهى نه نووسان به سه ر دلئيه وه و دوور نه كه وته وه.

ئه لئى چى؟ نه مهش هه ستى داىك و باوك به رامبه ر به منال، چونكه پارچه به كن له دل و له تىكن له جگه ر، ترووسكهى شادى و فرى شتهى رووناكين.

له م هه راو بگه ردا خاوه ر سه رى لى تىكچوو بوو، تا وىك رايته كرده ژووره وه مناله كهى پال نه خست و دا به پووشى تاكوو خه وى لى بكه وى، ده مي كيش هه لئيه سانه وه دلئى نه ههات به ته نها له ژووره وه به جى بى لئى، له گه ل خۆى نه يفرا نه وه ده ره وه له كاتىكا كه خۆى نه هاته هه يوانه كه بزائى ئاسمانى ئالوزاو نىازى چىيه و نه يه وى چى بكا، له پر نركه و نالهى ئاسمان راپىچى ژووره وهى نه كرده وه. ئىتر به م جو ره هه ر ده روو ژوورى بوو، كه لله شى وه كو گومه ز له تاو ناله نال دهنگى نه دا به وه! «روشنا»ش له ته قو هۆرى ته رزه و نركه و ناله و ئاگرو برووسكهى يهك له سه ربه كى هه ور تا نه هات زۆرتر نه يقىيژان و زياتر دهنگى لى هه لته بى. تا له پرىكا وه بۆ ما وه به كى زۆر كه م ته رزه له سه ر و گوئى كو تانه وهى گۆزبه و له شان و مل شى لانى سوله يمانى كه وت، ناله و برووسكهى هه و رىش له هه رده شه و گووره شهى خۆيان كه وتن. خاوه ر كه له وه پيش رهنگى زه رد بوو بوو له ترسا و خوين له دم و چا ويا نه ما بوو، هه مسو و گىيانى وهك شه قشه قهى منال نه له رزى، به گىرسانه وهى ته رزه و كى بوونى ناله و كوژانه وهى چه خماخه كه مي ك هۆشى هاته وه به رو رووى روون بووه، بگه ر واى

۱- دىرئىكه له هه لبه سته به رزه كهى ماموستا كامه ران كه به هۆى كاره ساتى لافا وه كه وه و تىبووى.
۲- ئه م «فىكره» لى رده له هه لبه سته به نركه كهى ماموستا «نوورى وه شتى» يه وه وه رگىرا وه «نالهى لى قه و ماو».

لې هات دلېشى هېز په ياکاته وه، بويه چووه وه ژووره وه، کوږپه که ی دیسانه وه پال خسته وه دايپوشيه وه. ئبتر به «رؤشنا» وه خهريک ماو ناگای له هېزی راسته قينه ی له شکری دوزمنی ناسمانی پرا که له گوږه وه به ته وژم و تاو هات و خوی دا به سهر سوله يمانيا!. کاتخ خاوه ر به خوی زانی لېشاوی بارانی ناو شاریش وه که له کوننه ی سهر به ره و خوار برژتته خوارې، به تاویک هه وشه که ی پر کرد. که ئمه ی دی هه ستا هاته دهره وه بزانی ههر گوږه به بؤ سوله يمانی ئه گری دوی بومبا بارانی ته رزه؟. ياخود ناسمانه و دوی ته رزه به باران شاره دهم به پیکه نينه روو خو شه که ی هیناوه ته له رزه!.

که گه بېشته دهره وه دی: که هه وشه که یان به ته واوه تی پر بووه له ناوو له هېچ لایه کیشه وه له بهری ناووا. ترسه که ی لې نېشته وه، بگره سهرتاپا له شی نېشته سهر موچرکه و دانه چوقی پې کهوت و ئه ژنوکانی له ترسانا ئه له رزین و خیرا خیرا له یه کیان ئه داو له بهر خو به وه ئه یوت: ئای به دبه خت خوم، کلؤل خوم. بويه به په له رای کرده وه ژووره وه مناله که ی له جیگا دهره يمانيه وه و هاته وه دهرې بؤ هه یوانه که. له وېشه وه که سهری کرد: دی و مه لائن و سه له و مه جه و پوره ئامین هه موو په یژه یان داناوه له هه وشه وه و راست ملیان ناوه بؤ سهربان و دوو مناله که ی ئه ویشیان پېیه بؤ ئه وه ی خو یان رزگار که ن. بارانی ناو شاریش تا ئه هات توندی ئه کرد. ئاوی ناو هه وشه که ش په ره ی ئه سه ندو به رز ئه بووه و تاوای لې هات گه بېشته قوله پې. . نزیک ئه ژنؤ. ئافره ته کانی سهره وه خیرا خیرا هاواریان ئه کرده خاوه که ئه ویش له په یژه که وه سهرکه وېته سهربان خوی دهریا زکاو له خواره وه نه مېتېته وه.

کات دوی خه وتنان بوو، شاری شله قاوی که لېه لې دراویش دوی دهم گواستنه وه ی نه هه ننگ له قه پال لې گرتن ئه ویش بؤ خوی کر بوو بووه وه، به لام بؤنی خوین له هه مسو لایه که ئه هات، هېزی رؤشنکه ره وه کوژابووه وه، ته ل هه ندیکې پچرا بوو، هه ندیکې ئالؤزا بوو، دار ته ل به م لاه و به ولادا خوار بوو بوو نه وه. به کورتی، شار به رگېکی ره شی پو شیبوو؛ به رگی ماته م و پرسه، کش ومات بوو بوو وه که خو لې مردی به سه را بیژرابېته وه!.

ئه گهر دهنگېکېش به اتایه ئه وه لالانه وه ی لې قه وماو و سوژی به کولی جگر سووتاو و ناله ی جهرگ هه لقرچاو بوو؛ ناله یه کی گهرم و به کول که له دهروونیکې به کلپه و برژاوه وه بېته دهرې، له دهروونی باوک و برا مردوو، رؤل هه خنکاو و منال و رگ دراو!. ئه و ماله ش مردن بالی ره شی به سه را نه کیشابوو، هېزی شه ر به زمیکې تری ههر تیا گېرا بوو؛ سا، یا لایه کی له

خانوهکه بردبوو، یا ناو مائی ههموو له قور هه لکیشا بوو. ئەو هشی به بی ئارهق دەرچوو بوو له ههموو کەس شیتاوترو غه مگین تر بوو! غه مگین بوو بۆ دۆست و ناسیاوو دراوسێ، بۆ نیشتمانە کاو له شیتاوه کە! بۆیه رۆلە ی دلسۆزو کورگه لی جگه ر سۆزو لاوانی به هیتزو بازوو له لایه ک، دایک و باوک و ژن و میترد و خوشک و براو خزم و خوتیش له لایه کی ترهوه هه ربه که به شوتین لاشه ی ساردهوه بوو و ته زیو خوتین تیا مه یوو، به دوا ی جهسته ی گه رم و گورا ئە گه ران. له ولاتریشه وه پیاوی قه بره ی له دارو غاو دهرمانکەر و به هاناوه چوو و پزیشک و موجه خۆرانی تر هاتو چۆیان بوو به و تاریک و لیلی شه وه به ناو شارا ئە گه ران به دوا ی لێ قه وماوا، به شوتین لاشه ی مردوا. هه ر به کیکیش بوو له مانه که جار جار دهنگی هه لته بری و هاواری ئە کرد پر به ده م:

«ئەبوت ئەوی مأل و پیرانه + روو بکاته خهسته خانه!» (۱)

ئەمانه هه رچی کیان بدیا به له ته رم و لاشه ی مردوو، له نافرته و پیاوی له هۆش خۆچوو، له منالی خنکاو و لاشه ی خانوو به سه را روخاو... له هه موویان خړ ئە کردنه وه ئە یان بردن بۆ نه خو شخانه.

جا ئە وه ی که سیتیکی دیار نه بوایه دوا ی ئەو هه موو گه ران و پشکنینه ئە بوایه راست ملی رینگای سه ره وه بگه رێ به ره و ژوور بۆ نه خو شخانه له وێ به ناو لاشه ی خه رمانکراوا (۲) بگه رێ که سه که ی خۆی بناسیتته وه به شین و شه پۆر هه لێ گه رێ بچێ مشووری گور هه لکه ن و شاردنه وه ی بخوا. ئیتر به راستی و تینه ی ئەم دیمه نه ماته مینه، ئەم باری بی هیواییه و ئەم شه پۆلی سام و خاموشییه ده میتک بوو نه بینرا بوو.

.....

رۆژی هه یینی «۱۸/۱۰/۱۹۵۷» لافاویکی ترسینه ر کاره ساتیکی به سامی له ناو شاری سوله یمانیدا گه ترا. «جمال عبدالقادر بابان» ئەو کاره ساته ی له په رده به کی وه کوو چیرۆکیدا له سالی «۱۹۵۸» پيشاندا.

نه ته وه زۆر بی یاکه م، چه ر خه که ی پیتشکه وتو بی یا پاشکه وتو بی هه موو جو ره کاره ساتیکی له هه موو وه ختیکا تیا روو ئە دا. ئە میتیتته وه سه ر ئە وه که خاوه ن هه ستیک، وه یا خاوه ن خامه یه ک ئەو بیره وه ریا نه بکا به یادگار تیک و هه لیبگه رێ بۆ پاشه رۆژ. شیتو ی گه ردوونه ی میتزوو له هه موو ده ور تیکا ئە وه بوو که: ئەو دەم بۆ ئەو زار بۆ ئەو زاری گه ترا وه ته وه، پاشان له و زار گه ترا نه وه که وتۆته سه ر کاغه ز و هه لگه ترا وه. ئەمه

له کاتییکا که قه لّم به دهستییک هه بوو بیت و ئەو به سه رهاتانه ی تۆمار کردییت، ئەگەر خو نەشبووین به سه رهاتەکان له بیر چوونەتەووە ناوو نیشانیکیان نەماوە!

جیگا و شوینی ناو شاری سولهیمانی به هۆی سه ره ولیتی و پالدانی به کینۆیکه وه- که پینی ئەلین گۆیژه- و هەر له تەنشتی ئەم گۆیژه به وه قه دپالەکانی «ئەزمی» و «قه یوان» ئیشیکی وایان کردوو که گه لّی جار ئەو شارە تووشی کاره ساتی لافاو ببی. لافاوی سالی «۱۹۵۷» له هه موو جارەکانی پیشوو به سامتر و به زیانتر بووه. نووسه ران و خاوهن قه لّمه کانی ئەو سه رده مه له گوڤارو رۆژنامه و کتیبی تایبه تیدا به هه موو جوړ ئەم کاره ساته به سامه یان به هۆنراوو به په خشان بو یادگارێکی پاشه رۆژ هیشتۆته وه. خاوهنی ئەم په خشانە ی ئیمه یه کینک بووه له وانه.

ئەم په خشانە- که نمونە یه که له تیکرای په خشانە که ی- له ناوه رۆک و روخساردا دوو شت به ئیمه پیشان ئەدا؛ له ناوه رۆکا دیمه نیتیکی به سام له په رده ی چیرۆک و رۆمانییکا ئەگیریتته وه- که ئەمه ی ئیره وینه یه که له وینه کانی- که له دهروونی هه موو که سیکه وه کسپه یه که په یدا ئەبێ، ماتەم روو ئەکاته په رده ی دل، تنۆکی فرمیسک به سه ر گوڤادا ئەرژیتته خاوه وه، ده رگای مه یینه ت بو ئەو رۆژه ی ئەو شارە بو گه لّی له خیزانی ئەو شارە ئەکه ویتته سه ر گازی پشت، لافاوی مه رگ قه لّمه مازی خۆی ئەدا بو گیاندار و بو بی گیان، بو جوانان و بو پیران، بو کۆرپه ی کۆشی دایک و بو دایکی به سته زمان! ئەمانه هه موو له م رۆمانه تر سینه رده ئەکه ویتته به ر چاومان، بیجگه له سۆزه راسته قینه که ی دایک به رامبه ر به جگه رگۆشه که ی.

له روخسارا به شیوه یه کی جوان هاتۆته ناوه وه؛ کوردییه کی بی گری و قورته، قسه جوان ئەگیریتته وه به و جوړه شیوه که په یدا بووه، تازار له وشه کانا- جگه له ناوه رۆکه که ی - نابینری، گیرانه وه ی بابه ت له قالبی وشه کانا هیچ خو عه زیه تدانیکی تیدا نییه. نمونە یه که بو په خشان ی ئەو رۆژه که کاره ساتیکی به سام بگیریتته وه. هەر په خشانیک له هەر رۆژیک بو هەر بابه تیک شه قلیکی هه یه، ئەم په خشانه نمونە شه قلی ئەو رۆژه به بو ئەو جوړه کاره ساته به سامه. ئەم په خشانه دهنگی زهنگی کاروان له ناوه رۆک و روخساربا دهنگ ئەداته وه. زله ی زایه له ی دوکانچه ی دهماخ، ئەیداته وه دل ئەکا تاخ و داخ! ئەمه و ئەبێ ئەوهش بزانی هەر که سه شیوه یه کی هه یه له نووسینا، دوور نییه ئەگه ر تۆ ئەم کاره ساته بگیریتته وه، چه شه ی تۆ رازی نه بێ به هه ندی گوزارشت له م په خشانە دا، وه یا له

دروستکردنی هه‌ندی رسته‌و گوزارشتیا.

«مامۆستا نجم‌الدین مه‌لا» له ژماره «١٣٨٦» ی رۆژنامه‌ی «ژین» ی سالی «١٩٥٨» په‌خشانی‌یکمان له ژێر ناوی «نه‌ورۆز و نه‌ورۆژ» دا بۆ دروست ئە‌کاو ئە‌لی:

(نه‌ورۆژ: چوار هه‌زار ساڵ پێش میلاد له ره‌گه‌زی کورد «که‌یومورس» ناویک ده‌رکه‌وت که دامه‌زێنه‌ری ده‌وله‌ی «که‌یانی» بوو. میژوونوسه‌کان به «ئاده‌م» ی دانه‌نێن. «که‌یومورس» که له دوو وشه‌ پێک هاتوه «که‌ی» و «مورس»، که‌ی به‌زمانی په‌هله‌وی واته: گه‌وره، توانا. «مورس» واته: «مه‌رد» که هه‌ردوو وشه‌که واته: مه‌ردی گه‌وره. ئێستاش کورده‌کان بۆ رێزگرتنی پیاو له جیاتی وشه‌ی «که‌ی» کاک، یان «کا» به‌کار دێن، وه‌کوو «کاک ئە‌حمده‌»، «کاعه‌لی»، کا مه‌خوول. وه‌ بۆ‌ژنیش «که‌ی بانوو» به‌کار دێن، واته «خانی گه‌وره». که‌یومورس له‌گه‌ڵ «ئه‌هره‌مه‌ن» له چیاکانی «ره‌واندن» که‌وته جه‌نگه‌وه، له شکره‌که‌ی دابه‌ش کردبوو، هه‌ر به‌شێکی له ناچه‌بێتکدا، دانا بوو، چونکه له‌و سه‌رده‌مه‌دا هۆی ده‌نگ گه‌یاندن - ته‌لگه‌راف و ته‌له‌فۆن- نه‌بوو. له پێشه‌وه راسپاردی بۆ له‌شکره‌که‌ی کرد که هه‌رکاتێ زāl بوو به‌ سه‌ر ئه‌هره‌مه‌ندو کوشتی، له هه‌ر چوار لاره‌ له سه‌ر لووتکه‌ی چیا بلنده‌کان ناگر بکاته‌وه که‌نیشانه‌ی ئه‌وه‌بێ له‌شکره‌که‌ی بۆ لای خۆی بگه‌رێته‌وه. ئه‌مجا که «که‌یومورس» زāl بوو به‌ سه‌ر ئه‌هره‌مه‌نداو کوشتی له هه‌موو لایه‌که‌وه له سه‌ر چیاکان ناگر کرایه‌وه، له شکره‌که‌ی بۆ لای خۆی گه‌رایه‌وه. ئێستاش له دێهاته‌کانی کوردستان بۆ نیشانه‌ی جه‌ژن به‌ ناگرکردنه‌وه له سه‌ر چیاکان یه‌کتر ئاگادار ئە‌کەن. وه‌ تا ئه‌م چه‌ندانه‌یش له گوندی «گه‌له زه‌رده» ی لای خۆمان که مانگی یه‌ک شه‌وه‌ی جه‌ژنیان بدیایه‌ له سه‌ر چیاکه ئاگریان ئە‌کرده‌وه، له سلیمانی و چوارده‌وری ئە‌کرا به‌ جه‌ژن.

بێنه‌وه سه‌ر باسی که‌یومورس: ئه‌و رۆژه‌ی که ئه‌هره‌مه‌ن کورژا «١٥» رۆژ پێش نه‌ورۆزی ئێستا بوو، که‌یومورس بۆ ئه‌وه‌ی له ده‌ست دوژمنیکی وه‌کوو ئه‌هره‌مه‌ن، وه‌ ته‌رو تووشی زستان رزگار بوو، فه‌رمانی کرد «٩» رۆژ بکری به‌ جه‌ژن وه‌ زه‌ماوه‌ندیکی خۆش به‌ریا بکری، وه‌ ئه‌و جه‌ژنه‌یان ناو نا «جه‌ژنی نه‌ورۆژ» وه‌ هه‌موو سالتیک دووباره ئه‌کرایه‌وه.

ئهمینیتته سه‌ر «زه‌رده‌شت» که گه‌لی «توره‌هات - خه‌رافات» ی به‌ ده‌مه‌وه هه‌لبه‌ستراوه!. به‌ قسه‌ی میژوونوسه‌کان «زه‌رده‌شت» که به‌ کوردی ئاقیستا،

واته باوکی دلسۆز. به سوریانی ئیبراهیم، وه به عهره‌بی «اب رحیم»ه، که ههرسج واته که یهک نه‌گرتنه‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا بووه، به هۆی «روح القدس»ه وه په‌راوی ئاسمانی «زهد ئاقیستا»ی به زمانی کوردی بۆ هاتوووه که به عهره‌بی «صحف ابراهیم»ی پیتی نه‌لین. ئیستایش زهد ئاقیستا که له پیستی چوار پتیمان نووسراوه‌ته‌وه له هه‌ورامان ماوه، به‌لام ده‌ست بیتگانه‌ی ناده‌ن. له سه‌رتیکی تریشه‌وه خوا له قورتانی پیروز، سوورته‌ی «ئال عمران» ئایه‌تی «٦٦» مین دا فه‌رمویه‌تی: «ماکان ابراهیم یهودیا ولا نصرانیا ولکن کان حنیفا مسلما و ماکان من المشرکین» واته: ئیبراهیم جووله‌که وه له ره‌گه‌زی سامی نه‌بووه، وه «نصرانی» واته: خه‌لکی شاری «ناصره» نه‌بووه – که شارێکه له فه‌له‌ستین، عیسای تیا هاتۆته دنیاوه، ته‌نانه‌ت ئیبراهیم خوا په‌رست و موسولمان بووه، له‌وانه نه‌بووه که هاوکار بۆ خوا په‌یدا بکا.

ئاگری زه‌رده‌شت-یش که به‌ناویانگه‌ نه‌و ئاگره‌ بوو که له ناوچه‌ی «زاخۆ» بۆ له‌ناو‌بردن و سووتاندنی زه‌رده‌شت حوکمداریکی کورد «نه‌مروود» هه‌لگێرسان وه به‌ ئایه‌تی «قلنا یا نار» زه‌رده‌شت رزگار بوو، وه ئیستاش شوینی ئاگره‌که ماوه. بۆ ئه‌مه‌ ئه‌م شیعهری حافزی شیرازیش دیسان به‌لگه‌یه‌که نه‌لی:

بباغ تازه کن نایین دین زردشستی

کنون که لاله بر افروخت آتش نمرود!

له‌م شیعهردا وشه‌ی «لاله» وه «ئاتش» به‌ نه‌بجهد ئه‌کاته «٧٦٧»ی هجری که حافز له‌و ساله‌دا وتویه‌تی. واته ههر چه‌نده له‌مه‌وپیش ئایینی زه‌رده‌شتیان واز لێ هیناوه به‌لام تۆ به‌ چاو پێ کهوتنی باغ و گولاله‌ سوورکه‌ نه‌و ئایینه‌ تازه‌ بکه‌ره‌وه، چونکه لاله‌ که گولاله‌ سوورکه‌یه‌و به‌ سروشت سووره، ئاگری زه‌رده‌شت پیشان نه‌دا، وه زه‌رده‌شتیش که خرایه‌ ئاگره‌که‌وه، ئاگره‌که‌ی بۆ بوو به‌ گولزار، گولاله‌ سوورکه‌یش له‌ تیشکی نه‌و ئاگره‌ سوور هه‌لگه‌پاوه‌!

ئه‌مجا بۆ بیرخستنه‌وه‌ی نه‌و زۆردارییه‌ی که نه‌مروود له‌ به‌که‌م رۆژی به‌هاردای له‌ زه‌رده‌شتی کرد هه‌موو سالتیک له‌و رۆژه‌دا ئاگر نه‌کرتنه‌وه.

٢- «نه‌ورۆز» چوار سه‌د سالتیک دوا‌ی «که‌یومورس» «زوحاک» ناویک له‌ «ئورشلیم»ه وه به‌له‌شکرێکی زوریه‌وه رووی کرده کوردستان، په‌رستنگا- معبدی مار په‌رستنی بنجینه‌ ناو دوو ماری گه‌وره‌ی کرد به «په‌رسته- معبود» وه ده‌ستی کرد به‌ زۆرداری، کورده‌کانیش ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ چیاکانا خۆیان قایم کرد، ملکه‌چییان بۆ زوحاک نه‌کرد، تا «کساوه»ی ئاسنگه‌ر به‌ دزیه‌وه ژیر

دهسته يه کی زۆری کۆکردهوه، يه کهم رۆژی به هار سه ره له به يانی دای به سه ره زوحاک دا به و چه کوشه ی که کاری پین نه کرد سه ره ی زوحاکي پان کرده وه و چه ره که ی به رۆکی کرد به ئالا، نه و ئالایه ناوترا «دره فشی کاویان»، هه ره نه و رۆژه کورد «فه ره بیدوون» ی کورپی «ئاپتین» کرا به پادشا، ئیستر له هه موو لاییکه وه به نیشانه ی جهژن ناگر هه لایساو کرا به چراخان).

ئه م دهقه دیسان جوژه نمونه يه کی تره له بابه تییکی تره وه له په خشانه کانی دوو تۆی سالانی «۱۹۴۰-۱۹۵۰». ئه مه وی بیجگه له شی کردنه وه ی ئه سللی په خشانه که قسه يه ک له خاوه نی دهقه که وه بکه م:

خاوه نی ئه م په خشانه خۆی ناوی «ماموستا نجم الدین مه لا» ی بو خۆی داناوه، له، سالانی ۱۹۳۰ به دواوه به ته واوی له شاری سوله یمانی جیگیر بوو، بێ خانه مان له دوکانیکا-که کردبووی به شوینی ستاری شه وو رۆژی خۆی -ریشه ی داکوتا بوو، هه م به رۆژ له و شوینه دا نه خوینده واران ی فییری خویندن نه کرد، هه م به شه و کاروانسه رای شه و به رۆژ کردنه وه ی بوو تیا یا، وه ناویشی نابوو «که شتی نوح». له سالی «۱۹۳۴» به دواوه خزمه تییکی زۆری کرد به زمانی کوردی، به تاییه تی دیوانه کوردی به کانی نه نووسییه وه، نه گه را له هه ره شوینییک یادگار تیکی کورد ببوايه، به نووسیینه وه یادداشتی نه کرد. خۆی سه ره به خۆ دنیا يه کی تاییه تی بوو، نووسه ر تیکی به رده وامی بێ جیره ی رۆژنامه ی «ژین» بوو، له و رۆژنامه يه دا گه لی شتی بلاو کردۆته وه، تا له «۱۹۶۲/۵/۵» پین زانرا له دوکانه که يه دا «که شتی نوح» و له سه ره جاده ی سابوونکه ران بوو له سوله یمانی، به بێ کهس و ته نیایی کۆچی مالا وایی له دوکان سه راکه ی و نووسین و نه ده ب کرد و هه موو دنیا يه کی به جی هیشته.

ئه م په خشانه ناوه رۆکتیکی هه یه و روخسار تیک، ناوه رۆکه که ی قسه له نه ورۆزو له داهاتنی نه ورۆزه وه نه کا، باسی نه و نه فسانانه نه کا که ده رباره ی نه ورۆزه وه وتراون. قوولایی میژوو قووله، داستانی رابوردوان و داهاتنی «واری» پيششینیان زۆرن، هه ره عاده تیک که داهاتوو وه په يه دا بووه له سه رده مه کانی پيشوودا نه بێ ئیمه له سه ره نه و پروایه بپن که به گه لی چه رخی دوا ی خۆیان که وتوو نه ته سه ره کاغه زو تومار کروان. ئه وی که ده رباره ی نه و کاره ساته زار به زار گیتراویانه ته وه نه وه یان خستۆته سه ره کاغه زو هیشته و یانه ته وه.

عاده تیکی وه کوو نه ورۆز نه فسانه يه کی زۆری له باره دا وتراوه، شایه تیک به

دهسته وه نییه که نهوانه راستن و له گه ل واقعدا یهک نه گرنه وه. نه وهنده هه یه
 نه م نه ورژه به رانه به کورده واری، من له سه ر نه و باوه رهم که: کویتسانی و
 ساردو گه رمای ولاته که هیناویه ته ناوه وه. خاوه نی نه م په خشانه نه فسانه کانی
 ده رباردی نه ورژ کۆکردۆته وه و خستوو یه ته به ر دهستی ئیمه، نایا نه مانه له گه ل
 راستی و واقعدا یهک نه گرنه وه یا ناگرنه وه- یه کیتکیان منم - دوو دلّم تیا یا،
 ناتوانم نه و حوکمه بده م به سه ر شتیکا که که وتۆته گه رووی گۆرستانی
 میژوو وه، به لکوو باوه ری ته نهام له سه ر نه وه یه: له و ولاته نه دا که پا بهندی
 نه ورژن، زستان و بهاری ولاته که هیناویه ته ناوه وه.

نه مجا روخساره که ی؛ نه م په خشانه په خشانی ئاخروئۆخری سالانی
 «۱۹۴۰-۱۹۵۰» یه، له بابا به تیکی میژوو تیکلاو به بابا به تی خۆبا
 عیبارته که ی نارها نییه، چۆن دلّی خاوه ن په خشان ویستوو یه به و جوړه
 ریختی عیبارته که ی دارشتوو؛ ساکاره، نه زۆر به رزه، نه زۆر نزمه،
 په خشانیتی مام ناوچی نه و سه رده مه یه، له گه ل نه مه شا په خشان له قالبی
 په خشانا دروست کردوو، سه ره نجامی لیکداوه ته وه، چه شه ی خاوه ن په خشان
 له گه ل په خشانه که دا جووت بووه. گیترا نه وه ی کاره ساتی میژوو زانیاریه که ی
 سه ربه خۆ، بیتجگه له سه رجه کانی تری نه بێ ساده رها ن بێ، نه م په خشانه
 نزیکه له و ته حره، بۆیه ش وایه چونکه خاوه نه که ی تا نه ندازه یهک نه و چه شه یه ی
 هه بووه. مه بهستی ئیمه ش له م شوینه دا هه ر روخساره که یه، ناوه رۆک به ریپی
 خۆیه وه، با نه و له گه ل نه فسانه دا هه ر دهست بده نه یه خه ی یهک!!.

«ساجد ئاواره» له ژماره «۱۲» ی سالی یه کی گۆقاری «هیوا»-۱۹۵۸- له ژنیر ناوی
 «هونه ری نه مرمان نه ویت» په خشانیتی به م جوړدی خواره وه مان نه خاته به رده ست و نه لێ:

(نه گه ر میژوو نووسه کان بیانه ویت نه ته وه یهک بخه نه سه ر په ری میژوو وه بۆ
 نه وه ی پله ی سه رکه وتنی ره وشت و خو و نه ریت و ژبانی کۆمه لایه تی و
 ئابووری نه و گه له به ریکویتیکی و بێ که م و کووری و پیوه نان، له
 سه رچاوه یه کی خاوتن و ته و اووه ده ربهیتن، ده ست به لیکۆلینه وه ی ده ستردی
 هونه رمه نده کانی نه و گه له نه کهن و نه یکه ن به به لگه و سه رچاوه ی
 لیکۆلینه وه یان، چونکه هونه ر-نایا نه دهب بێ و یا په بکه ر تاشین و وینه گری و
 سازو ناواز دانان و چۆنیه تی دروستکردنی خانوو به رهیان و ته رزی جل و به رگ
 له به ر کردنیان- ئاوتنه یه که له هه موو ناوچه یه کی به رزو نزمی و که م و کووری

که واته پیتویسته له سهرشانی ئه و هونه رمه ندانه ی که وا زۆر به پیشه بیه وه -
 اهتام - دهستیان داو ته هونه ره کان بیان به نیازی خزمهت و بهرز کردنه وه ی گهل
 و گه شه پی دانی - (نهک بو ناوو نه تۆره و خو درخستن) - که به ره مه می
 هونه ره که بیان به ته رژیکی راست و ره وان له سهر بناغه ی زانستی که لک
 به خشی و پر مانا بهینه کایه وه . که دوا رۆژ که لکی لی وه برگریت و ببیت
 به کۆله که ی بهرز بوونی ولاته که مان .

وه ئه وان ه ی به ناوی هونه ره وه نیازی ناپاکی به رام بهر به هونه رمه ندانی
 دل سوژی ولات دهر ئه برن و ئه یانه ویت گبیره شیوتنی و دو به ره کی و ئاژا وه
 ناکۆکی بخه نه سهر ریگای کاروان، بی گومان ئینسانتیکی لی نه هاتوو، وه
 دوژمنی هه ره گه وه ی گهلن، چونکی «هونه ر» بو خزمهت و پیشکه وتنی گه له،
 نهک بو ئاره زوو دهر برین، ئه م جو ره که سانه هه ر چه نده له ما وه یه کی که ما
 ده ست خالیه تی و دهم هیلا کیان بو ئه مینیتته وه، به لام کۆسپتیکی هه ره گه وه رن
 بو دوا خستنی کاروانی پیشکه وتنی گه له که بیان، پیتویسته ریسوا و قه دهغه
 بکرین و نه هیتلدری له سنوور لا بدن و بین به ئه ندامتیکی - طفیلی - ناو
 کۆمه ل. وه هونه رمه ندی راست و نیشتمان په ره ره ئه وه ی له سهر بناغه یه کی
 خاوین و به جی هونه ر دانه نی بو خزمه تی گهل نهک بو خو درخستن، بی گومان
 سه ره چا وه ی پیشکه وتن و ناوی له سهر په ره ی میژوو ئه نووسریت و
 ئه ندامه کانی نه ته وه که ی به شانازی به وه تا دپرزهمان ناوی به چاکه ئه بهن . جا
 ئه وه ی جه رگی بو گه لی دوا که وتوی سووتا وه ئه یه ویت ره نج دهری و
 شه ونخوونی تال و ترشی بو بچه ژیت به ره و ریگایه کی راست و ئاسۆیه کی
 رۆشنی به ریت و له شه وه زهنگی نه زانین و هه ژرای و نه خو شی رزگاری کات،
 ئه بی «هونه رتیکی نه مری» بو بهینیتته کایه وه، تا شان به شانی کاروانی
 پیشکه وتن پروات و بیگانه بلین: «کورد نه مردوو وه خا وه ن هونه ری نه مره» .

په ندیکی پیشینانی کوردی هه یه ئه لی: «رۆژان، رۆژی له دوا یه» ئه م په نده هه ر چه نده
 بو کاره ساتی به سام و ترسینه ری سوژی ئه وتری، به لام ئه توانین بی برین به سهر ئه وه شا
 که: هه ر رۆژه شتیکی دیتته پیشه وه له رۆژه که ی پیشووتریا ئه و شته نه بو وه . ئه م جو ره
 گوزارشته که له نا وه رۆکی ئه م په خشانه دا هه یه چه شنه بیرو با وه رتیکی که تا ئه و رۆژه
 که متر که وتبو وه به رده ست و دهمی خوینده واران و گو یگران. ئه م بیره نرخی هه یه که ئه لی:
 ئه گه ر هونه رتیکی له سهر بناغه یه کی بته و دانه مه زرابیت، ئه نجامه که ی پوکانه وه یه . دوور
 نییه ئه م بیره ئا وینه ی دلی ئه و کۆر، وه یا ناوچه یه بیت که خا وه ن په خشانی تیدا بو وه،

به لآم خاوهن دهق بیره که ی خسته ناو چوارچیتوی په خشانه وه و پیشانی ئیمه ی دا.

دیاره ئه و رۆژه قسه و باس له م جوړه شتانه وه له نارادا هه بووه، بویه خاوهن دهق ئه م دهقه ی دانا. که وابوو دهقه که میژوو یکیش بوو بۆ په یدا بوونی بیره که له و رۆژه دا. هه ر کهسه له گوښه ی کوړیکه وه دانیشتووه و له به رخویه وه لیتویکی هه لقرچاندووه له و که سانه که خاوهنی هونه رو هونه رمه ند بوون، خاوهن په خشانیش ئه لئ: وه نه بئ هه رکه ریشی سوور بوو هه مزاعه بئ؛ وه نه بئ هه رکه داوای هونه رمه ندی بکا، هونه رکه ی پر به پری داواکه ی بیت، به لکوو هونه ر ئه و دیه که له سه ر بناغه یه کی بته و بئ، ئه وی له سه ر ئه و بناغه یه دامه زرا ئه مینتته وه، ئه وه ی وانه بوو ئه پوو کیتته وه. پیشینه کانی ئیمه شتیان کرد، ئه وه ی به که لک بوو مایه وه بۆ ئیمه، ئه وه شی که لاواز بوو وشک بوو. ئیمه ش لای سه روی بناغه که ی ئه وان بکه یین به ته ختی بناغه بۆ هونه ره کائمان و به جئ بیتلین بۆ نه ته وه ی پاش خۆمان. ئه وه نده هه یه ئه بئ ئه وه ی ئیمه بته و تر بئ، چونکه بناغه که ی ئه وانمان بۆ ماوه ته وه و دووه میش ئه بئ له گه ل زانستی و شارستانی ئیسته دا قو ل بکه ن به قو لئ یه کا. جا له بهر ئه م رووناکییه دا ئه وانه ی که لیتو له هونه رمه ندانی راسته قینه هه لئه قرچیتن بئ گومان له گیره شیتوینی به و لاوه هیچ نیازیکه ی تریان نییه و له پاش ماوه یه کی که م به دهستی خالی ئه مینته وه.

ناوه رۆکی ئه م دهقه هه م میژوو ی تۆزی له قسه و باسی دیواخانه کانی ئه و رۆژه یه، هه م، ده برینی بیریکه ی نو ی هه ر ئه و رۆژه یه، هه م پیشه نگیکیشه بۆ ئه و که سانه که ئه یانه وی به راستی و دروستی خزمه تی گه ل و نیشتمانی خۆیان بکه ن له ریکای هونه رو ئه دده به وه.

له روخساریشا ئاوتنه یه کی بئ گه رده بۆ دروستکردن و هینانه ناوه وه ی په خشانیکه ی ساکاری بئ گری و قو رت. توانیویه نیازه که ی به پوختی له وشه کانا جئ بکاته وه، وشه خرمه ی بئ له گه ل گوزاره دا، ئه م سه رو ئه و سه ری مه رامه که یه ک بگرنه وه، دهنگی وشه ی زبرو نازک جیا بکریته وه. له نووسینا هه رکه سه چه شه یه کی هه یه، به لآم ئه گه ر هاتو روخساری ئه و نووسینه ناوه رۆکه که ی پر کرده وه، ئیتر چه شه ی من و تۆ ئه گه ر گله ش بکا، گله که ی به هیچ ده ر ئه چئ، خنجه ری ده بان زاخا و بدریته وه یا نه دریته وه ده ر ئه که وی. من قسه له ده قیکه وه بکه م، یا نه که م میژوو ی پاشه رۆژ کۆزه رو گه می سوور له یه ک جیا ئه کاته وه.

«احمد خواجه» له گوڅاري «هيو» ي ژماره «۴» ي سالي «۱» - ۱۹۵۷- له ژير ناوي
«کاک جهلال-ي يهک ماله» دا په خشانيتکمان پيشان نه داو ته لئ:

(بيست سال له مه وپيش له دتي «داربکله» مام روسته م - روسته م هه تيو-
هه بوو، نه م پيره ميږده ته م نه له سه د سال رابوردبوو، پيرتيکي قسه خوش و به
گوږ تيک سمر او بوو، سي کوري هه بوو، پچووکه که يان له په نجا سالي تي په ر
کردبوو، به لام نه م باوکه پيره نازايه يان به بازوي خوځي نه ژيا هيچ هويه کي
خوځي نه ته خسته سهر کوره کاني. روژتيک له ميانه ي قسه دا وتي: من وهکوو
«کاک جهلال» ي يهک ماله نه ژيم. ليم پرسی، نه م رازه ي بو کردم:

له روژاني پرووزي بابانه کاندا له سلیماني گوندي، ياخو دپهاتي له وهختي
«صلاح الدين» دا له جياتي عهسکه ر به لادتيه کانيان نه وت گوندييه کان، له
سهر شپوه ي بادينان بووه. روژتيک له روژان پاشا نه چيت بو راه پوري چه مي
تانجه رو، مام روسته ميش له گهل گوندييه کاندا له ناو سوپاکه ي پاشادا نه بي.
پاشا دهه وليکي گه وره له گهل دهه وليکي زور زه لام و بو شناخي هه بووه
هيتسا هه ر شه و بوو ته پلي راو لي درا، نه وانه ي بو دهسته ي راو کردن دانرابون
هه ر که سه به بي چرپه و هه را، سوار و پياده روويان نه کرده بهر ده رگاي مالي
پاشاو له و تپوه له سهر فه رمايشي پاشا بو جيتي راو نه رويشتن، به لام هه ر له
تيواره وه خواردن و خواره م نه ي پيک نه هينرا له پيشه وه نه نيتررا بو جيتگه ي
راو، گوندي «عهسکه ر» هکان به سه لته زه لام ي به پيشدارو پاشداري پاشا
دابهش نه کمران به به زم و ده بده به نه که وتنه ري، چونکه له و روژانه دا به
فه رمايشي پاشا هه موو که سيک سه ربه ست بوو بو گوزراني و پيکه نين و به زم تا
راو دانه به ستر، نه م روژه به مه زه ننه پتر له ۱۵۰ سوازي و ۱۰۰ زه لام نه بوو.
راو دابه ستر، وهختيک بوو به نيوره رو پيش نه وه ي ته پلي راو ته واو بوون لي
بدرئ له ناکاو بوژه سوارتيک په يدا بوو، که نزيک بووه له هاره ي ره خش و
شه قه به ندي نه سپه که ي و له شوخ و شهنگي نه م سواره هه موو چاومان نه بله ق
بوو! ببنجگه له دوو تانجي که له رستد ابو شهش تانجي و يهک دوو گه مالي
زه لام و دوو سي تووله ي راوي له گهل بوو، خويشي له سهر که واي شيرداغي
شايي و سه روکه واي شين و سه رو پيچيکي زور ناياب به چه کمه ي زه رده وه
به ره و رووي پاشا چوو، به پتي ره وشت و نادابي نه و وهخته خوځي له سهر
نه سپه که ي هاويشته خواره وه ده ستي راستي نه سپي پاشاي گرت! پاشا له م
کرده وه يه سه رسام بوو و واقی ورما. وتي: پاشا نيوه روژه ي له شکر و سوپات له
مالي کوبله ي خوځت دروست کراوه، نه بچ به کوبله و کراوي خوځتم بزانيت،

فهرموو بۆ ئەو مالمەم که هی پاشایه، وتی: کورم نان و دویشمان بدهیتی باوەر ناکەم ئەم لەشکره به تۆ تیر بکری، که وابوو تویش لیرانه له بارگه و بنه ی ئیمه میوان به. بۆره سوار نه بیست و له تکای خۆی دهست بهردار نه بوو، پاشای تهفره دا.

ته پلای کۆبوونهوه لی درا روو به مالمی ئەم لاو چاکه، سوارو پیاده دوا به دوا ی پاشا که وته ریگه. هەر که ره شمالي کوره ده رکهوت له دوا ی سوپاسی بۆ پاشا به غار روو به مال رویشته، له پاش ئەوهی ئەسپه که ی داکوتا دووباره به پیر پاشا وه هات له بهر ره شمالي که یدا ئەسپی پاشای گرت و پاشای برده ناو ره شمالي که. له ناو ره شمالي که دا به هەر چوار لادا له سه رقاليی ئیرانییه وه دۆشهک داخراو ناو ریشین کراو، پاک و خاوین بوو. پاشا فه رمانی دا که هه موو که سیک ئە توانی بۆ دانیشتنی بیته ژوره وه. ئە توانی بووتری له ره شمالي که دا پتر له ۲۰۰ کهس دانیشتبوو. له دوا ی چاره کیک خاوهن مال وتی: فه رموون نالیکی ولاخ وه رگرن، بۆ هەر ولاخیک تووره که یک جوو وه رگیرا، وه ئەم له شکه ره دۆی ساردی خوارده وه، وه پاشایش به چاو پکی سه رسامبییه وه ئەروانیته ئەم کاره ساته. ئینجا هاته خزمهت پاشا و به چۆکا هات: قوربان ئە فه رموون نان بین؟ به لئ! هەر ئە وه نده ی پین نه چوو له ره شمالي ناو مالمه وه سینی هات، هەر به دوو، یا سی کهس سینی پیک دانرا، ئەم له شکره له برنج و ئاو گوشت و نانی تیری و دۆ تیر بوو.

ئینجا پاشا چاوه رتی نیرگه له ی پاش خواردنی ئە کرد، نیرگه له چیه که ی هات و به پاشای وت: ناگر نییه بۆ نیرگه له! پاشا، مات بوو! وتی: ناشی.

خاوهن مالمی بانگ کرد لپی پرسی: کورم ناوت چیه؟. چ که سیت؟ چۆن ئە بی له پاش ئەم هه موو چیشته دوو پشکو ناگر نه بی بۆ نیرگه له!؟.

پاشام! ناوم جه لال، گۆرانم، ئەم چیشته ی هه موو به «گوتی» کراوه، داری سوو تاندمان نییه! ئیتر پاشا بی دنگ بوو، ئە بی چهند هه زار گوتی سوو تابی؟. نه بتوانی هیچی پین به خشیت، به لام پیی وت: ئەم جیگه به بۆ تۆ. ئەو جیگه به دپی «یهک مالمه» به، له رۆژئاوا ی سلیمانیدا له نزیک ی چه می تانجه رۆ.

دهروون و دلای ئینسان گه نجینه به که که زۆر شتی تیدا هه لدراره ته وه. زمان ئاوینه به که بۆ وینه دانه وه ی گه نجه کانی ئەو گه نجینه به، قه لهم ئەوزاری که بۆ تۆ مار کردنی ئەو وینانه، به هره ی خوینده واری ئەو ئاوینه و وینه و تۆماره هه موو ئە چه سپیتی. ئەو نه ته وانه که له و

به هرهیه به هرهوهر بوون تا ئەندازهیهک توانیویانه ههست و نهستی هه موو جوۆره به سه رهات و کاره ساتی خوۆیان له مهیدانی زانیاری و پیشه سازی و که له پووری نه ته وایه تی خوۆیانا بخه نه سه ر روو په پهی کاغه ز بوۆ ته وه ئەو به لگانه بهن به هۆی سوود وهرگرتنی نه ته وهی پاشه روۆژیان. ئەوانهش که قه له م و مهیدانی خامه دارییان نه بووه هه موو به سه رهاتییکیان چوه ته گه رووی گوۆرستانه وه!.

ئهم دهقه نمونهیه که له سه دهه داستانی رابوردووی ئیمه که زۆریکی زووریان له ناوچوون. ناوهرۆکه کهی دووشت به ئیمه پیشان ئەدا؛ یه کتی دهستووری راوو شکاریک که له سه رده می کۆندا باوی هه بووه وورده وورده کهم بووته وه، ته نانهت له وانه یه ئیسته به لگه یه کی زۆر که میش مابیت. راوه کهی چه نگیزخانی مه غوولی ته گهر نه بوایه به په خشانیک و ئیسته نه که وتایه ته بهر دهستی ئیمه، ئیمه نه ناوی راوی چه نگیزی مان ئەزانی وه نه ناوی چه نگیزخان. من نالیم: ئەم راوهش ئەو راوهیه، به لام ئەلیم: له ناوچه یه کی بچووی به چاو ناوچه یه کی فراوانی ژیر دهستی چه نگیزی به وه ئەمیش بوۆ خۆی نموودیکی هه یه و بچ گوومان له سه رده می ئەم راوه داو پیش ئەو سه رده مه شا به سه دهه شتی وا هه بووه له بهر ئەوه که نه نووسراون هه موو له ناو چوون، ئەم په خشانه وینه ی رهوشتیکی ئەو سه رده مه ی کورده واریمان بوۆ زیندوو ئەکاته وه و ته یخاته وه بهرچاومان.

دووور نییه یه کتی بلتی: له زانیانی راویکی بابانی، وه یا له نه زانیانی ئیمه چ سوودیک وهر ئەگرین؟.

منیش ئەلیم: ئەو جوۆره شتانه که له پووریکی نه ته وایه تی ئیمه یه، له زانیانه کی رابواردن و عاداتی پیشینه کانی خوۆمان دیته وه بهرچاو، له مه وه ههست به بوونیه تیک ئەکه ین - بوونیه تی خوۆمان - نه ته وه کانی تر که به هه زاران رهوشت و ته قالیدی خوۆیان نووسیوه له بهر چی بووه؟. هه ر له بهر ئەوه بووه که که له پووری نه ته وایه تیسیان نه بی به ژیر خا که وه وه ههستیان زیاتر بچوولتی بوۆ پایه داری خوۆیان. ئەمه و دیسان ئەمه وی بپرسم تیا شتی به سوود چیه؟. ئەگه ر ئەم جوۆره شتانه به سوود نه بن ئەبی شتی به سوود له دنیا دا هه ر نه بی! ئەبی ئەوه بزاین که له زیندوو کردنه وهی ئەم جوۆره شتانه وه بوو که ئەوانه که وتنه سه ر عالمی پیشه سازی و ئەستیره یان له م رووه شه وه درهوشایه وه!.

شتی دووهم که دهقه که پیشانمان ئەدا ئەو جوۆری میوانداری و نان و خوانه یه که تاقه ماله یه که له شوۆتیکی ته ریک له ئاوه دانیه وه ئەو دهسه لاتهی هه بووه که میوانداری دارو

دهسته‌ی پادشایه‌کی به دهسه‌لاتی ئەو رۆژە‌ی ئەو ناوچه‌یه بکا و هۆی به هیچ شتیکی خەلکی تر نه‌که‌وی ته‌نیا به سووته‌مه‌نی نه‌بێ، ئەوه‌شی به سووتانی گۆتیز لابردووه‌!

زۆر له نه‌ته‌وه‌کانی تری ئەم رۆژه‌لاته‌ ئەگەر به‌کێک گیسکه‌ له‌پێکی بۆیه‌کیکی تر کوشتیته‌وه‌ ئەوه‌نده‌یان ده‌هۆل بۆ لی داوه‌ تا رۆژی قیامه‌ت هه‌ر ده‌نگی دیت، به‌لام له‌ناو ئیمه‌دا له‌گه‌ل ده‌نگی مه‌رو ته‌قه‌ی سینیدا کپ کراوه‌ و ناویکی نه‌ماوه‌ته‌وه‌ ته‌نانه‌ت بۆ به‌که‌م رۆژی دوای خۆشی! ئەگەر زیندووکردنه‌وه‌ی ئەم جوهره‌ شتانه‌ شت نه‌بن که‌واته‌ چی شته‌؟!.

ئەمه‌ ناوه‌رۆکی ده‌قه‌که‌، روخساره‌که‌شی ئەوا دیاره‌ به‌کوردییه‌کی رێک، ده‌نگی وشه‌یه‌کی جوان، زنجیره‌ له‌ هۆنینه‌وه‌دا تێک نه‌چوه‌، وشه‌ رسته‌ بۆ جیگا و تراوه‌ نه‌ک جیگا له‌به‌ر دلی وشه‌ رسته‌ دیاری کرابێ. کوردی سه‌رده‌می دانانی ئەم په‌خشانه‌ نابێ توو بلێیت ئەبوا و او وه‌کوو ئیسته‌ بوایه‌. ئەگەر وا بلێیت دیاره‌ توو باوه‌رت به‌ گۆران نییه‌؛ باوه‌رت به‌وه‌ نییه‌ که‌ هه‌ر پێ پلیکانه‌ی رۆژتیک جیا به‌ له‌ رۆژه‌که‌ی تر.

«ابوزید مصطفی‌ سندی» له‌ هه‌ژمارا ئێکی سالا ئێکی گۆشارا «روناهی» - ۱۹۶۰ - له‌ژێر ناوی «ولاتی خۆ بناسه‌» په‌خشانی‌کمان به‌ شێوه‌ی بادینی ئەخاته‌ به‌رده‌ست و ئەلێ: (ئامیدی)

نافی ئامیدی، ناف لدره‌، تاجا سه‌ری هه‌می باژیریت کوردستانا بادینانه‌. باژیری ئامیدی گه‌له‌ک جارا میرانی و ژێ هاتنا کوردا و نیشا دوژمنیت کوردستانی دای، ژبه‌ر هندی، جه‌ی خۆوی دانایه‌ سه‌ر ته‌ختی دلی هه‌می کورد په‌روه‌را، نه‌خاسمه‌ کوردی به‌هدینا. کوردیت وی گه‌له‌ک جارا سیگیت خۆ ویت کرین چه‌په‌رو مه‌تال له‌ر زۆرداریا دوژمنا.

نافی ئامیدی لده‌ف کوردا نافه‌کی پیروژ و شرینه‌، چونکیا بویه‌ پایته‌ختی حوکمه‌تا به‌هدینا قه‌هره‌مان، ئۆ سه‌روکیت وی «۶۵۰» سالا حوکمداری و پاشاییا لی کری، هه‌روه‌سا وی باژیری «میراتی» «باب کال کیت» کوردایی پارێزتی، چونکی نافی-ئامیدی- ده‌سل دا ئاقاهیا میدیانه‌، ئومیدی ژێ، باب کال کیت کوردانی.

حه‌تا نه‌هۆ میژوفان نه‌گه‌هشتینه‌ هندی کو بزنان باژیری ئامیدی کێ ده‌ینایه‌ ئوکه‌نگی هاتیه‌ ده‌بنان. سه‌یدایی «طه‌ باقر» دبێژت: «ئامیدی مه‌زنترین

که‌لیت عراقییه، ئوژ هه‌مییا بناف و ده‌نگ و که‌فن تره، دکه‌فته ئه‌فرازی «مووسلی» ئو «١٦٢» کیلو‌متر اژی دویره. به‌ری بوونا عیسای ب ٩٠٠ ساللا ئه‌و باژیر دین ده‌ستی ئاشوریا فه بوو، پاشی که‌ته بن ده‌ستی حوکه‌میت زه‌مانی ئیسلامی، ئو ئه‌قرو ئیکه ژ قه‌زاییت لوا مووسلی. ئامیدی هه‌ر باژیر بوو، هه‌تا وه‌ختی «بابلیان» بی نوی ئه‌وی دبیرنی «کلدانی».

«یاقوت حموی» ج ٣: ٧١٧ دبیرت: «ئامیدی که‌له‌کا ئاسی و مه‌زنه، دکه‌فته ئه‌فرازی «مووسلی». «عمادالدین زه‌نگی» کوردی «ئاق سنقر» ساللا ٥٣٧ کۆچی - هجری ئه‌ف که‌له‌یا نوی کری. «حمدالله مستوفی القزوينی» دکتیبیا خودا «زه‌ة القلوب» به‌ریه‌ر «١٠٥» دبیرت: «عمادیه - ئامیدی - باژیریکی مه‌زنه. «عمادالدوله‌ الدیلمی» ئه‌وی ساللا ٣٣٨ کۆچی - ٩٤٩ بیینی - میلادی - مری، ئه‌و باژیر نوی کر ئو ئاقی خو لسه‌ر ده‌ینا «العمادیه»، بایی وی هوبین و خو شه، ئو با جاوی - خراج - ٦٨٠٠٠ دینارن».

ئه‌ف هه‌ردوو گوته‌نه لگه‌ل ئیک ریک ناکه‌فن، چنکی «قه‌زویینی» دبیرت: عمادالدوله‌ی ئامیدی ئاقا کری، ئو حموی دبیرت عماد الدین الزنگی.

«ابن الاثیر» دکتیبیا خودا - الکامل فی التاریخ - ٩، ٨ دبیرت: زه‌نگی که‌لا ئامیدییا ئاقا کری، ئو ساللا ٥٣٧ کۆچی. ئه‌تابک زه‌نگی عه‌سکه‌ری خو هه‌نارته سه‌ر که‌لا «ئاشب»، ئه‌وا ژه‌ه‌می که‌لیت - هه‌کاریا - مه‌زنتر و ئاسی تر، ئوشیابین ده‌ست که‌ت، زه‌نگی را بوو ئه‌و که‌ل خراب کر، ئو ژبیر فه که‌لا ئامیدی ده‌ینا».

«محمد امین زکی» دکتیبیا خودا «خلاصة تاریخ الکرد و کردستان» به‌ر په‌ر ٢١٥، دبیرت: «هه‌تا ساللا ١٠٤٨ کۆچی - ١٦٣٨ بیینی ئامیدی هه‌را سه‌ریخو بوو، ئو ده‌ستی حوکه‌مداریت کوردا دا بوو، ئو هه‌تا ساللا «١٠٧٠» کۆچی - ١٦٦٠ بیینی نه‌که‌ته دین ده‌ستی ئوسمانیا، فه ساللا ١٧٧٩ بیینی عبدالباقی پاشا والی مووسلی به‌سه‌ر ئامیدی داگرت، ئو عه‌سکه‌ری وی که‌له‌ک کوشتن و تالان و شه‌لانن کرن. ساللا ١٨٣٢ بیینی محمد پاشا رواندزی ئامیدی داگیرکر». ئو له به‌ر په‌ری ٢٤٨ و ٢٤٩ دبیرت: سمایل پاشای به‌هدینی، ئامیدی و ده‌وریت وی هه‌می داگیرکر، پشته‌ی ره‌سول به‌گی برای محمد پاشای، به‌لی که‌له‌ک نه‌ما ده‌ستی دا، چونکی محمد پاشا ئینجه به‌ره‌قدار والی مووسلی ساللا ١٨٣٢ بیینی به‌سه‌ر که‌ری خو فه چوو سه‌ر ئامیدی ئو داگیرکر. به‌لی سمایل پاشای ساللا ١٨٤٢ بیینی ژ ده‌ستی وی ئینا ده‌ری فه. پاشی محمد رشید پاشای که‌لا ئامیدی داگیر کر ئو سمایل پاشا گرت و هه‌نارته هه‌بسا به‌غدا

حوکمداریت نامیدی بیت کو « ۶۵۰ » سالا حوکمداری کرین ههمی کورد بوون دبیژنی «عه‌باسی» چونکی باپیری وان ناخی وی «عه‌باس» بوو، ئۆژ که‌لا «تارونی» ئەوا لئاڤ «هه‌کاریا» هاتبوو.

که‌لا نامیدی که‌له‌کا «خورسنییه-ته‌بیعی» ئاسییه مه‌زنه، بلنده وه‌ک لیسی بازی « ۱۲۵۰ » پیا ژ به‌حری بلنده، ده‌وریت وی ههمی چیا بیت بلندن، لهن وان چیا کانیت ئاخی و میرگیت گیای و جنینک و رەزو باغ و بستانن. فره‌یا وی، تیرا « ۵۰۰۰ » مالا دکه‌ت، دو ده‌روکیت که‌فن بیت هه‌ین؛ ئیک دکه‌فته رۆژه‌لاتی، دبیژنی «ده‌رگه‌هی زیباری» و دبیژنی «ده‌رگه‌هی پاشای» ژیک بی دووی دکه‌فته ملی رۆژئاڤای دبیژنی «ده‌رگه‌هی سه‌قافا» و «ده‌رگه‌هی مووسلی و ده‌رگه‌هی نامیدی و ده‌رگه‌هی به‌هدینا». لسه‌ر ده‌رگه‌هی سه‌قافا هنده‌ک نه‌قش و نیشان، بیت هاتینه هه‌لکولین، شکلی چهند په‌له‌وان و شه‌هیت باژیری نامیدی نیشان خه‌لکی دهن، گورزو مه‌تال و چه‌کیت وان بی لگه‌ل، ئۆ دین بییت وان فه‌ شکلی ئەژده‌هایه‌کی مه‌زن، خۆ ئالاندی بده‌رگه‌هی فه‌ بی هه‌ی شه‌ره‌زایی و ئازاهیا کوردان نیشا دوژمنا ده‌ت.

به‌ری سالا ۱۹۴۰ بینی، ریه‌کا پان هاته شه‌کرن، ژملی «سولاڤی» شه‌ ئوتوموبیل بسانا‌هی دگه‌نه که‌لی. لئاڤ که‌لی مزگه‌فته‌کا که‌فن و مه‌زن یا هه‌ی ئۆ لئاڤ وی مزگه‌فتی بیره‌کا ئاقییا هه‌ی، ئۆ وه‌ختی باژیر دکه‌ته ته‌نگاڤی دا خه‌لکی ئاڤ بخۆژ وی بیری دبر. پروژی ئاڤ و که‌ره‌بی لی لئاڤ باژیری هه‌ی. هه‌روه‌سا قشله‌ک لگه‌ل دا‌ترا پوسته‌ی و تلغرافی، ئۆ هنده مه‌کته‌بیت کورو کچا لی هاتنه ئاڤاکرن. نیزیکی « ۳۵۰۰ » که‌س لبا‌ژیری نامیدی دژین. هه‌ژمارا هه‌می قه‌زای نیزیکی « ۶۰ » هزار که‌سانه. نابه‌ینا مووسلی ئۆ نامیدی ۱۶۲ کیلومترن. « ۳ » ناحیه‌بی لقه‌زای هه‌ین « ۱ » سه‌سه‌نگ « ۲ » نیروه‌ریکان. « ۳ » به‌رواری بالا. مه‌رکه‌زی ناحیا سه‌رسنگی لئاڤ گوندی سه‌رسنگی بخۆیه. ناحیا نیروه‌ریکان ۷۴ گوندیت هه‌ین، مه‌رکه‌زی وی گوندی «بیبو» یه، خه‌لکی وی نیزیکی « ۹۰۰۰ » که‌سانه، عه‌شیره‌تیت وی «مزوری ژور» و «ریکانی و نیرون» ن. ناحیا به‌رواری بالا ۷۹ گوندیت هه‌ین، خه‌لکی وی « ۱۴۰۰۰ » که‌سانه، مه‌رکه‌زی وی «کانی ماسی» یه، « ۲۲ » کیلومترا ژ نامیدیا دویره.

مله‌تی کورد که‌له‌ک هه‌ژ زانیینی و پیتش که‌تنی دکه‌ت، به‌لی زورداریت ئوسمانلیا ئۆ که‌فته په‌ریستیت کوردا کاره‌کی وه‌سا سه‌ه‌ری وی مله‌تی ژارو فه‌قیر ئینان، هه‌تا نه‌زانیینی و نه‌ساخی و «سه‌رخه‌ری» په‌نجیت خۆ ئیخست

ناش جهرگی وان، ئۆمانه بئ قوتابخانه و خواندن، بهلى فى ديماهيى نيزيكي
« ۵۰ » مهكتة با هاتنه فهكرن لقه زايى ناميدى له گه ل قوتابخانه كا سانه وى.

شولى هنده خهلكى لقه زايى كرين و فرۆتته، و هنده كيت دى ته رشى و
حه يوانه تى خودان دكهن، ئۆ هنده ك ره زاو بيستانا و دار و بارى دچين، ئۆ
هنده ك عهردى خو شين دكهن وهك گه نى، جهه ي برنجى، گارسى. بههرا پيتر ژ
خهلكى فى قه زايى، ژارو دهست كورتن. هاقين كه هيت رهخ و رووييت ناميدى
ئه فه نه:

(۱) - زاويته: ۸۸۵ مترا بلنده ژ به حري. (۲) - سوباره توکا ۱۵۰۷ مترا.
(۳) - سه رى ناميدى ۱۹۸۵ مترا. (۴) - سه رسنگ ۱۰۴۶ مترا. (۵) -
سولاڤ ۱۱۵۰ مترا بلنده ژ به حري. خهسته خانه و ده رمان و دوختور گه لهك
كيمن لهه مى قه زايى ناميدى. خهلكى ناميدى وهك هه مى كوردا هه ژ برايى
و ئيكا تى دكهن. راستى لنك وان زه حفه، هه ژ خواندن و زانينى و
سنه تكارى دكهن، ئۆ هه تا فان نيزيكا «نارميش» چي دكرن، ژن ومير
پيگنه كارى دكهن، دزى و مال پرين كي مه. هه مى رهنگيت فيقى و
شينكا تيبىت هه ين، دوريت وى چيايىت بلندن، ئۆ هاقينا دبه ن زوزان).

له شيوه كانى زمانى كوردى چ سؤرانى چ بادينى، چ لورى چ موكرى چ ئه رده لانى تا
ئيسسته له هه ريهك له مانه ئه وى له ده سه لا تا بوويى نمونه يه كى په خشانمان خستوته
به رچاو.

ريختى ئه م كتيبه و زه وينه كه ي له سه ر بناغه ي شيوه ي موكرى رويشتوه، بو نمونه شيوه ي
بادينيش هيتراوه ته وه، ئيسسته بو بته و كردن و زياتر شاره زا بوون له و شيوه ي بادينيه ئه م
ده قه ي «ابو زيد مصطفى سندی» يه ش دينيه وه كه له بارىكي ميژوو يه وه باسى شارو
ناوچه ي «ناميدى» ئه كا؛ باسى ناوى ناميدى و تا ئه ندازه يه ك حوكمدارانى و ئه و قسه
ميژوو ييانه كه له به لگه كانى بيتگانه دا له باره ي ناميدييه وه هاتوون، سروشتى شارى
ناميدى و تا رادده يه ك جوغرافياى، كارو كه سابه ت و ئاژال و مالآتياى، هاوييه
هه وار ه كانى، ميوه جات و ره زو باخه كان. باسى ئه مانه ئه كا و هه ريه كه يان چى قسه له
باره يانا هه لېگري باسى كردوه.

شيوه ي بو دانانى هونراو هه ر له ميژه ده ستي خو ي پيش خستوه، هونراوه كانى مه لاي
جزيرى، فه قى ته يران، مه لاي باتى و ئه حمه دى خانى ئه م گه واهيه مان بو ئه دهن، به لام له
په خشانا ئه و ده رفه ته يان نه بووه كه له سه رده مه كانى پيشوودا بتوانن سامانى په خشانيش

زۆر بکهن، له گهڵ ئەو هەش که بێنه سەر رۆژنامه و گوڤار «کوردستان» یه کهم رۆژنامه ی به درخانیه کان ئەستیره ی سیوهیل و گه لاویژه که له ئاسمانی کوردیدا پرشنگه که ی پرشه پرش ئەکا. ئەم په خشانه یادی نووسینی به درخانیه کانمان دینیته وه یاد له لایه که وه، له لایه کی تره وه نمونه په خشانیتکی بادینی سالانی ۱۹۶۰ مان پیشان ئەدا. له ناوه رۆکا ئەمانباته ئەو ناچه یه که ئەو شاره به دیمه نه میژوویه ی تیدایه، ئەو ئاگاداریه مان ئەداتن که تا پیش خویندنه وه ی ئەم باسه زوربه ی ئیمه بی ئاگا بووین له وانه، ئەم بابه ته گه نجی سامانی په خسانی کوردی مان فره تر کرد، روخساره که ی له و شێوه دا به دیمه نه.

که ئەچینه لایه کی تریشه وه سهیر ئەکه بین ئەم شێوانه هه موویان له یه ک کانیا وه وه هه لقلولان، دووری ماوه و بی هاتوچوبی له نیتوانی به شه کانی کورددا ئەو به لگه بی هیزه ی دابووه ده ست نه شاره زایان و بگره ناحه زانی کورده وه که زمانی کوردی برپه و شێوه کانی دوورن له یه ک! ئەوه یان ئەکرد به ژیر لێوه وه که هه ر زمانی تۆ بیگری له عاله ما ئەم جیای شێوه یه ی تیدا هه یه، به لام خزمه ت کراوه و زمانیتکی یه کگرتوو یان پیکه وه ناوه، زمانی کوردی له بهر هه ر شتیک بووه ئەو خزمه ته نه کراوه و تا ئەم سه ده ی بیسته مه به و جۆره شێوه کانی به ته ریکی له گه ل یه کا ماونه ته وه. گومانی تیدا نییه ئەو خزمه ته ی که نه ته وه کانی تر کردوو یانه به زمانی خۆیان، ئەگه ر ده یه کی ئەو خزمه ته بو کورد بلوایه بو خزمه تکردنی زمانه که ی خۆی، تیکرای زمانی کوردی ئیسته له وانه ئەبوو که بو به رزی په نجی بو رابکیشرا به. ئەمه ش که ئەیلیم وه نه بی ده مار بمگری، به لکوو له و رووه ئەیلیم که زمانی کوردی ئەو ده وله مه ندیه ی تیدا هه یه بو ئەوه بتوانی ئەم داوایه بچه سپیتی.

زانا مه لاجه میل به ندی رۆژبه یانی له ژماره «۴» ی سالی یه کی گوڤاری «رۆژی نوی» - ۱۹۶۰ - له ژیر ناوی «ده فته ره که ی حوسه یین نازم» دا په خشانیتکمان بو پیکه وه ئەنی و ئەلی:

(زۆر کهس وه ها تی ئەگه ن که نووسه رانی کوردی له مه وه پیش ده ره سه تی میژووی نه ته وه ی کورد نه ها توون. من ئەم بیرو باوه رهم له لا به بادا ئەچن. هه رکه له گوڤه ی نامه خانه په ریووته کانا نووسراویتیکی ده سنووس وه هام به رچاو بکه وی که زوربه ی خوینده واران ی کورد نه وه ک هه ر نیانه وه نه یان دیوه، به لکوو هه ر ناویشیان نه بیستوه! بی گومان هۆی ئەمه ش نه خوینده واری و ده ره سه ت

نه هاتنی گه له که خۆی بووه، نه وهک خوینده وارانای. هه ره له بهر ئه مه بووه که نووسه رانی به زمانیکی تر شتیان نووسیوه ده رباره ی نه ته وه که، وه بۆشیان بلاو نه کراوه ته وه له بهر نه بوونی چاپ له وه حه له دا، وه له بهر که م دهستی له م ده وری ئیسته دا. به گه زاف نالییم: من خۆم تا ئیسته چه ند نووسراویکم ده رباره ی «کورد» و هه ندی ناوچه ی وه رگه یراوه وه نووسیومه، پارهم نیسه چاپی بکه م، وه که سیس نیسه یارمه تیم بدات. ئیسته نووسراویکی میژوو بیستان ئه خه مه به رده ست، گومانم وایه ئه و نامه یه بی که خوا لیی خوشبوو «ئه مین زه کی به گ» ناوی ناوه «ده فته ره که ی حوسه یین ناظم» و هه ره ئه م روونوسه بی که ئه و میژوو نووسه به رزه، سوودی لی وه رگرتوووه. ئه م نووسراوه به تورکییه کی زۆر ئه ده بی نووسراوه، میژووی «بابان» هکانه، چه ند لاپه ره یه کی ناته واره، لای دواییشه وه نه گه یشتی بووه ئه نجام، ته نها روونوسیکی شری له لای «جلال بابان» هه یه.

«حوسه یین ناظم» ی نووسه ر بی گومان کوردو شاره زا بووه، به لام نازانی که ی ژیاوه وه چۆن ژیاوه. هه ندی که س به و «حوسه یین ناظم» ه ی ئه زانن که تا سه ده ی بیسته م ما بوو، وه خه لکی سوله یمانی بوو. هه رچۆن ئه بی بی، من وه ری ئه گه ییم به کوردی، هه ر که س روونوسی راسته قینه ی هه یه، یا خود سه رگوزه شتی نووسه ری ئه زانی، یا مه ردا یه تی بنوینی وه یاری ده ی میژوو بدا، وه لاپه ره ی له میژووی گه له که ی زیندوو بکاته وه.

«.....حکومه تی «ده شته تال» (۱) به ناوی بنه ماله ی «ضیاردین» ه وه (۲).

(۱) - ره نگه مه به سستی «سه رده شت» بی. به ناوی بنه ماله ی «ضیاردین» ه وه

(۲) - ره نگه مه به سستی بنه ماله ی «ئیختیاره دین» ی سه ردار ی «بانه» بوو بی.

تا سه رده می «خان ئیسماعیل سولتان» هه ر ما بوو، وه پین باوه پنامه ی میژووی ئه م مزی میریتی و سه ردار ی تییه پشتکۆل ئه دراو به هیز ئه بوو. «خان ئیسماعیل سولتان» سه ردار یکی زه بهر به ده ست و سه تمکار بوو، به لام له ترسی «خه و» ی که دیبوی ده سی له کورسی سه ردار ی هه لگرت، وه خۆی خسته گۆشه ی خواپه رستی، وه جیگه که ی بز «خان ئه حمه د سولتان» به جی هیشت. «ئه سه که ندهر» به گی کوری خان ئیسماعیل سولتان فه رمان په وای «ماوه ت» بوو، به لام ده س روه یشتی و په ره سه ندنی «بوداق خان» کورتی دایه ژبیانی فه رمانی ئه و، وه به م جۆره «ماوه ت» که وه ته ژیر ئالای فه رمان په وایی

«خان بوداق» .

ئەم «خان بوداق» ە كۆچەريانە ئەژيا؛ زستان لە «داريشمانە» وە بەھار لە زورگەكانى «گربوداغ» رايئەبوارد. كە بەدوورايى نىبو سعات لە رۆژھەلاتى «قەلادزە» وەيە- كە ناوچەى ئەو ھەرىمە يە ئەمىرۆ بە «قەضاي مەعمورە» ناو ئەبرى-رۆژگارى ھاوينىش لە «سەردەشت» رايئەبوارد، وە پايزيش لە شارۆلكەى «ماوەت». مەبەستيشى لەم جى گۆركىيە ھەم ھەوا گۆركى بوو، وە ھەم نىزىكى ئەو عىتل و تىرانەى ژىر فەرمانى كە شارەزاي خوو و رەوشت و ئارەزوويان بى و بتوانى خوشەويستىيان رابكىشى.

«خان بوداق» لە سالى ۱۰۷۵ كۆچى دا -۱۶۶۴- زايىنى بۆ ئەو ەى دەسەلاتى خۆى بە ھىترتر بكا بە يەكجارى ناوچەى فەرمانرەوايى گوتىزايەو ە شارۆلكەى «ماوت»، وە ھەرىمەكانى «شىنك» و «سەراو» و «بەركىنو» يشى خستەناو زنجىرەى ولاتەكەيەو، بەلام گورگى مەرگ مەيدانى نەدا كە پتر ولاتەكەى بتەنيتەو ە كۆچى دواى كرد. پاش كۆچى خان بوداق «مىر سلیمان» ى كورى جىگەى گرتەو. ئەم مىرە ھەرچەند بە نازايى و دلبرى لە باوكى بەجى نەدەما بەلام ئەم وەكوو ئەو دل گەورە نەبوو، توورە و تەنگەتيلكە بوو، دلنەوازي و بەزەبىش بە تەرزى بوو كە جارجار بە سەر رق و كىنبا زال ئەبوو. پاش ئەو ەى كە دارى فەرمانرەوايى گرتە دەست ھەرىمەكانى «قزلجە» و «سرۆچك» ى داگىر كردو خستىە ژىر فەرمانى خۆى، وە چاوى لەو ە بوو كە پتر سنورى ولاتەكەى فراوان بى، وە برپارى دابوو كە ولاتى «ئەردەلان» لە دەست ئىران رزگار بكا، و تا «سنە» و دەورويشتى بخاتە ناو ولاتەكەيەو. لەبەر ئەم ئامانجە لە سالى ۱۰۸۰ ى كۆچى - ۱۶۶۹ ى زايىنىدا پايتەختى فەرمانرەوايى گوتىزايەو بۆ «قەلاچوالان». دەولتەى ئىران كە لەم نىزەى مىر سلیمان تىگەيشت كە ھەلئەگەرئى بۆ داگىرکردنى «ئەردەلان» لەشكرىكى «۴۰۰۰۰» كەسى لە ژىر فەرماندەى مىرى لورستاندا نارده سەرى. كە سلیمان بەگ ئاگادارەو ە بوو لە ھاتنى مىرى لورستان دەس بەجى ھىترىكى پىنج ھزار كەسى لە پالەوانانى «بابان» پىكەو ە ناو بەرەو پىرى چوو. ئەم دوو لەشكرە لە ھەرىمى «شمىران» دا لەم بەرو لەو بەرى سىروان «ديالى» بەرەنگارى يەكتر وەستان. لەبەر ئەو ەى سەردەمى بەھار بوو، «سىروان» يش لە بەر زۆرى لافاوى باران مالامال ھاتبوو، گونجايشى پەرىنەو ە نەبوو، لە بەر ئەمە ئەم دوو لەشكرە نەگەيشتنە يەك وە شەريان نەئەبوو. مىر سلیمان لە داخى ئەم لافاوە -كە درىژەى ئەكىشا- پنگ ھەلاتىبوو، وە تەنگەتيلكە بوو بوو، چونكە زۆرى

ئەبوو ھەم لە ناوەرۆکا، ھەم لە روخسارا.

ئەو شتانەش کە لە زمانەکانی ترا نووسراون و ئیتمە ئەیانخەینە سەر زمانی کوردی سێ جۆرن، جۆریکیان کارەسات و کاروباری ولاتی زمانە بیگانەکە یە، وەرگێرانی ئەم جۆرە شتانە تەنھا ئەو ئاگاداریمان ئەداتێ کە لە ولاتی ئەو زمانە بیگانەدا ھەبوون، مەبەستی ئەم جۆریان ئەو ئاگادارییە و ھیچی تر. جۆریکی تریان کارەساتە کە زادە ی ناوچە ی کوردە واریە کە و کۆرپە ی ولاتە کە یە، بیگانە یە ک ئەوانە ی بە زمانی خۆ ی داریشتوو، پاشان ھینراوە تەو سەر زمانی کوردی، وە کوو بلتیت: گە زۆ ی خۆ مان بوو و بو خۆ مان گە راو تەو! جۆری سێ یە م کارەسات و بە سەرھاتی ھەر کارەسات و بە سەرھاتی کوردە واری بوو، کوردیک بە و زمانە ی کە ئەو لە ناویا ژباو ھیناویە نووسیویە تەو. ئەم کوردەش یا زمانە رەسە نیە کە ی خۆ ی نە زانیو، یا زانیو بە لام برە ویک ی نە بوو، یا خوتیندە واریکی نە بوو، یا ترسیکی لە رینگادا بوو بو ئەو نە توانی بە زمانی خۆ ی بینوسی، ھیناویە بە و زمانە بیگانە یە نووسیویە. پاش ئەو رەورە وە ی میژوو کاریکی واکا کە ئەو وە کوو ناوەرۆکە کە ی کوردی بوو، روخسارە کە شی ھەر بکریتەو بە کوردی.

ئەم ئاگادارییە «حوسەین نازم» من بە بە شی سێ یە می ئەزانم، خاوەنی دەقی پەخشانە کوردییە کە ناوەرۆک و روخساریکی کوردی پەتی کرد بە دیاریە ک و دای بە ئیتمە.

* * *

«نەقابە ی ماموستایانی لقی سولە یمانی» لە «ژین» ی ژمارە ۱۶۱۸ ی رۆژی ۱۹۶۱/۶/۸ دا لە بارە ی کۆنگرە ی ماموستایانی کوردەو یادداشتیکی بە و ناو وە بلا و کردۆتەو. ئەمە ی خوارو و دەقە کە یە تی:

(بۆ دەسگای بەریتو بەری نەقابە ی ماموستایان لە بەغداد، دەریارە ی گرتنی کۆنگرە ی سێ یە می ماموستایانی کورد.

ئیمە: ئەندامانی لیژنە ی بەریتو بەری نەقابە ی ماموستایانی لقی سولە یمانی پاش وردبوونەو لە ھەلۆتستی بە شی زۆری ئەندامانی ئەنجومەنی نەقابە لە یە کە م کۆبوونەو، وە دوا ی بینینی ئەو بریارە ی کە ئەنجومەنی دوا ی دەریارە ی گرتنی کۆنگرە یە کی ناو خۆ یی بۆ ماموستایانی کورد. لە بەر رۆشنایی ئەمانە ئەم یادداشتە پتیشکەش ئەکە یین، بە و ھیوا یە ک دەسگای بەریتو بەری گشتی و لیژنە ی لقیەکانی نەقابە چا و بخشیتیتەو بە ھەلۆستە ساردە کە یدا دەریارە ی بەستنی ئەم کۆنگرە یە.

دواى سلاو:

ئەو پەيوەندىيە مېژوويى و ئابوورى و زانىارىيەى كه گەلى كوردو عەرەبى پىكەوه بەستوو بە پىتى تىپە پىنى سالىھەى فراوانتر بووه گەشەدارتر بووه، لە بەروبوومى ئەم پەيوەندىيە شۆرشى چوار دەى تەموز بەرپا بوو كه بەندى سىتەمى دەستوورى وەختى هیناىە ئاراه؛ ئەو بەندەى كەدان ئەنى بە ھاوبەشى كوردو عەرەبى لەم نىشتمانەدا، ئەو بەندەى كه زامنىەكى تەواوى تىسايە بۆ مافى نەتەواپەتى كورد، بە تايبەتى مافى زانىارى. بە پىتى ئەم راستىيە جى بە جى كوردنى داخووزى زانىارى گەلەكەمانى بە پىچەوانەى ئەو پەيوەندىيە بە هیزەى نىوانمان نىبە، بەلكوو پتەوترى ئەكات. لقى «و» لە بەندى دووهمى ياساى نەقابهى ماموستايان «ژمارە ۶۶ سالى ۱۹۵۸» بە ئاشكرا دەرى ئەخات كە ئەبى نەقابه «هەول بەدات بۆ بەشدار بوون لە بۆژاندنەوى سامانى نەتەواپەتى هەموو گەلى كۆمارى عىراق و پىشخستى. . ناو». هەر وەها بەندى سىتەمى هەمان ياسا ئەلى: «پىتويستە نەقابه هەول بەدات بۆ جى بە جى كوردنى بە هەموو هۆبەكى بلاوكردنەوه و ئىستەگە و هەلسوو پاندنى زانىارى و كۆمەلايەتى وەك دەركردنى گۆقارو بلاوكراوه و پەراو و رىكخستنى موحازەرەو لىدوان و بەستنى كۆنگرەى زانىارى ناوچەبى و جىهانى، وە بەشدار بوون تىبايا، هەر وەها لە هەموو هۆبەكى ترىشا لەگەل ئاگادارى كوردنى فەرمانەكانى ياسا». ئەم جۆرە بەندە راست و دروستانە باشترى پال پتەونەرن بۆ ئىمەى ماموستايانى كورد كه خىراتر داواى بەستنى كۆنگرەى ناوخۆبى بكەين.

بە تايبەتى ئەگەر هاتو زانىمان كه لە كۆمارى عىراقدا دوو گەلى سەرەكى هەبە كه ئەوانىش كوردو عەرەبن وە ھاوكارى كوردن لە بۆژاندنەوى سامانى نەتەواپەتيدا بۆ گەلى عىراق ئەكات بە پىتويستەكى گەورە كه ئەبى ھاوكارى بكرى لە بۆژاندنەوى سامانى نەتەواپەتى گەلى كوردا، ئەو گەلەى كه بە راستى گەلىك لەگەلى عەرەبى براى زياتر پىتويستى بە پىشخستنى زانىارى و خۆپندەوارى هەبە. ئىمە لەگەلتانانين كه كۆنگرەى ماموستايان تىكرا هەولەى داوه و هەولنىش ئەدا بۆ گەشە پىدان و پەرە پى سەندنى زانىارى گەلى عىراق، بەلام ئەبىنن كه ماموستايانى كورد زۆر پىتويستيان بە بەستنى كۆنگرەى تايبەتى هەبە كه بتوانن تىبايا لە گىروگرفتى خۆيان بدوين و لەو كۆسپانە بكۆلتەوه كه دپتە رىگای خۆپندەوارى گەلەكەيان و بۆ دانانى چارەسەرى باش، چونكه ئەمان لە هەموو كەسىكى تر باشتر لە دەردى خۆيان ئەزانن، بە تايبەتى

ئەگەر هاتوو ئەوەمان خستە پێش چا و کە خوێندەواری کوردی چەند دواکەوتوو؟! هەرگیز نابێ ئەو لە یاد بکەین کە کۆنگرە ناوخبیەکانی یەکەم و دووەم چ سوودێکی گەورەیان بوو کە ماموستایانی کورد لە هەموو ناوچەکان و لە هەموو شێوەکانی زمانی کوردی تیا یەکانگیر ئەبوون و باسی گیروگرفتی زانیاری خۆیانیان ئەکرد و لە ئەنجامیشا بیروراو پێش نیازەکانیان و دەست خستە سەر دەردو ئازارو ری دانان بۆ چارە کردنیان هەمووی یەک ئەخست و ئەیانخستە پێش چا. بێ گومان جێ بەجێ کردنی ئەو پێش نیازو پرپارانە لە رێگای ئەقابەوہ راژەبەکی گەورەبە بۆ خوێندەواری گەلی کورد.

ئەوہی شیایوی باسە بەشدار بوونی ماموستا عەرەبەکان و ماموستایانی کەمایەتیەکان لەم کۆنگرە ناوخبیەیاندا بوو بە هۆی ئەوہی کە بۆیان روون بیتەوہ گیروگرفتی خوێندەواری گەلی کورد لە کوردستانی عیراقددا چیبیەو چی نییە، هەرەوہا رۆشنیبرە کوردەکانیش هەستیان بەوہ کرد کە برا عەرەبەکانیان پشتگیریان ئەکەن لە چارکردنی گیروگرفتیەکانیاندا. بێ گومان ئەم هاوکاری و روون بوونەوہیەو ئەو پشتگیرییە زیاتر باریەتی کوردو عەرەب و کەمایەتیەکان بەهێزتر و پتەوتر ئەکەن لە سەر بنچینەبەکی راست و قایم لە رێگای پتکھاتن و لە یەکتر گەیشتن و ئالوگۆرکردنی بیرورا، باریانە لە نیتوانی ئەو نەتەوانەکی باریەتیەکیان لە نیتوانیە، تاقانە رێگای راستە بۆ پاراستنی یەکیەتی راستەقینەکی عیراق.

ئیمە لۆمەکی بەشی هەرەزۆری ئەندامانی ئەنجومەن ئەکەین لەسەر ئەو هەلویستە نارەوایەیان بەرانبەر پتکھیتانی کۆنگرەکی ماموستایانی کورد، چونکە ئیمە وامان چاوەروان ئەکرد کە پالپشتیان بن و یاریدەدەرمان بن بەرانبەر بەداخوازیەکانمان، بەتایبەتی ئەم داخوازیە شەرعییە کە رێک و رەوان بۆ راژەکی خوێندەواری گەلی کوردە. ئا لەبەر ئەمە ئیمە دەنگی خۆمان دەرنەبرین بە ئاشکرا کە واز لە داخوازی گەلەکەمان ناھیتین هەتا هەتایە، لە سنوورو دەسەلاتی یاسادا، چونکە بە مافیکی راستەقینەکی خۆمانی ئەزانین و لە ناوجەرگەکی یەکیەتی راستەقینەکی عیراقیشەوہ هاتووہ. لەبەر ئەوہ لیژنەکی لقەکەمان بە پتویستی زانی کە دووبارە داواکەکی تازە بکاتەوہ دەربارەکی بەستنی کۆنگرەکی سببەکی ماموستایانی کورد، چونکە ئەم کۆنگرەبە راژەبەکی زۆر گەورەکی تیا یا بۆ زانیاری و خوێندەواری کوردی.

لە کۆتاییدا هیوادارین کە هەلویست و فرمانەکانی ئەقابە بگۆنچێ لەگەڵ بەرژەوہندی گشت ماموستایاندا یەکانگیر بێ لەگەڵ درکانندی و دوانی کار

که هۆی سهرهکی ئەم دواکهوتنه به کورتی ئەگه پتتهوه بۆ دواکهوتنی کۆمهالی کوردی له رووی ئابووری و سیاسیییهوه. لێره دا به لای ماموستا محهرمهوه پیشکهوتنی ژيانی کۆمهالایهتی ئەبیتته هۆی پیشکهوتنی ئەدهب، له بهر ئەوه پتتیهسته که خهباتیککی سهخت بکرتیت له پیناوی پیشکهوتنی ژيانا بۆ ئەوهی ئەدهبه که شمان پیشکهوتیت.

ئهمه یه شیوهی بیکردنه وهی ئەو ماموستایانه له پیشاندانی هۆی دواکهوتنی ئەدهبه که مان، وه ئەمه شه شیوهی بیکردنه وهی کاک محهرم لهم رووهوه. ئیستا بۆم ههیه که رهئی خۆم لهم رووهوه دربخه، رهئیه که شم دوو سهری ههیه؛ یه که میان به ئاشکرا ئەلئیت: رتگهی ئەو ماموستایانه و رتگهی ماموستا محهرم له پیشاندانی هۆی دواکهوتنی ئەدهبه کوردیه که مان هه رگیز راست نییه و رتک ناکه وئ له گه ل مه فهوومی تازهی ئەدهبا. رتگهی ئەو ماموستا به پزانه پتتیهستی به ئەرکیکی ئەوتۆ نییه بۆ په رچ دانه وهی، چونکه ئەو هۆیانیه که ئەوان باسیان کردبوو له راستیا ئەنجامی ئەو زرووفانه یه که گه له که مان تیا ئەژی وه کوو ماموستا محهرم ئەلئ، به لام رتگهی ماموستا محهرم پتتیهستی به شتیک بیکردنه وه هه یه بۆ ئەوهی روونی بکه بنه وه که دووره له سنوور پتی دانی هۆی دواکهوتنی ئەدهبه که مان. ماموستا محهرم وا ئەزانئ که پیشکهوتنی ئەدهب به ستراوه به پیشکهوتنی ژيان و له ناوچوونی ئیمپریالزم و چهوسانه وه. «ئهم وته یه وته یه کی کلاسیکیه که دان نانئ به وه دا که ئەدهب هیتزیککی دروستکه ری ئەوتۆیه که به شداره له پیشخستنی ژيان و له ناو بردنی ئیمپریالزم و چهوسانه وه دا». ماموستا محهرم ئەدهب به وه دانئنی که ئاوینه یه که ژيان ئەنوئنی، به رتکه له کۆشی زرووفدا پتی ئەگات. ئەگه ر ئەو ژيانه پیشکهوتتوه بیت ئەوا ئاوینه که شی- که ئەدهبه-چاک و به نرخه. ئەگه ر ئەو زرووفه به بیت بیت ئەوا به ره که ش- که ئەدهبه- پیگه یشتوو و به تامه.

سهیر کردنی ئەدهب به م چاوه نرخه ئەدهب که م ئەکاته وه که وا هیتزیککی سه رکرده و کاریگه رو گۆرینه رو ئاراسته که ره. بیرو باوه ری پیشکهوتتوی تازه له باره ی ئەدهب و ئەدیبه وه پشتگیری ئەم جۆره رایانه ناکات، به لکوو به بئ به زهیی ئەچی به گژیاو به ره ره کانی ئەکا. بۆچی؟ چونکه هه ر چه نده ئەم بیرو باوه ره پیشکهوتتوانه بروا به وه ئەکه ن که زرووفی ماددی ئەدیب و ئەدهبه که ی ئەگۆرئ، ههروه هاش برواشی به وه هه یه که ئەدیب و ئەدهبه که ی دهسته پارچه نین که زرووف به ئاره زووی خۆی هه لیانسوورپتی، به لکوو ئەدیب به سه رکرده یه ک دا ئەنی که ریه ری ئاراسته ی زرووف ئەکات.

به‌لێ ئەدەب بە «سوککان» دائەنرێت کە سەرکردەیی ئەکات و نەخشەیی بۆ دائەنێ، ئەدی بە ئەندازیاری دەروونی مرۆڤایەتی، ئەدی سۆپای دوو دەمه. ئیمپریالیزم ئەم زرووفە ناخۆشە و ناهەمواری بۆ دروست کردین کەوا گەلە کەمان لە دۆزەخێکی ئەوتۆدا ئەژی کە دیوارەکانی هەژاری و نەزانی و نەخۆشی و چەرمەسەرییە، بەلام ئەدی پێغەمبەرێکی تازەیی و هەیا کەسەر بۆ ئەو تاریکی و دۆزەخە شۆڕ ناکات، بەلکۆ مەردانە چاکێ لێ کردوو بەلادا گۆرانی ئازادی و سروودی شۆڕش ئەلێ، ئەم گۆرانی و سروود و ئاوازه بلاو ئەبێتەوهو ئەکەوتتە کار بۆ روخانی ئەم دۆزەخە و بۆ گۆرینی ئەو زرووفە.

به‌لێ! ئەمەیه ئەدەب، چۆن ئەشیت بێسەسێ بە زرووفەو بە شێوەیهکی میکانیکی؟. نە، من لەسەر ئەو برۆیەم کە ئەدەب بۆیە پەیدا بوو کە زرووف بگۆرێت و زرووفی تازە دروست بکات. ئەگەر ئەدەبی کوردیمان بەم شێوەیه نەبێت کەواتە هەر نێیه!!.

ئەگەر ئەو ماموستایانە و ماموستا محەڕەم لەسەر ئەو باوەڕەن کە ئەدەبی کوردی بەم پێویستە هەڵناسێ و ئەم کارە ناکات، کەواتە ئەبێت برۆیان بەوه بێت کە ئەدەبی کوردی هەرگیز نییه، وە پێویست بەوه ناکات کە بێن ئەدەبە کەمان دواکەوتوو. ئەم مەسەلەیه دوو سەری هەیه؛ یان ئەبێت ئەدەبی کوردی هەبێت، یان نەبێت. یان هەیهو نەخۆشە، پێویستی بە پەنسلین و ئورۆمایسین هەیه تا چاک بێتەوهو هەڵسێتە سەر پێ و بەکاری خۆی هەلسێ. ئەمەش شتیکی بێ بناغەو بێ کەلکە، چونکە نەخۆشە کە مردوووە تازە چاری ناکرێت! لێرەدا سەرکەهێ تری ره‌ئیه‌کەم خۆی دەرئەخاکە ئەویش بە کورتی و بە ئاشکرا ئەوێه کە ئەدەبی کوردی هیچ دواکەوتوو نییه، بەواتەیهکی تر باسکردنی دواکەوتنی ئەدەبی کوردی لێدوانێکی دۆنکیشتۆتی و بێ بەره، تەنیا ئەو نەبێت کە موناڤەشەیهکی رووکەشی بێ ئەنجام بەریا ئەکا!.

.....

هەر قسەو باسێک بابەتێکی هەیه، تا ئەو بابەتە نەبێت قسە کردن لەوهوه نایەتە گۆرێ، لەو رۆژەداو لە ناو کۆپەکانی دەستەیی خۆیندەوارانی ئەو رۆژەدا دیارە ئەوه هاتۆتە ناوهوه کە ئەدەبی کوردی روو بە رووی چی بووئەوه؟. هەندێک بەلایانەوه وا بوو کە ئەم ئەدەبە بەرهو دوا ئەگەر پێتەوه. هەندێکی تر وتویانە ئەبێ لەگەڵ کارەساتی رۆژانەدا شان بە شانی یەک بجوولێن. دەستەیهکی وتویانە: بە پێچەوانەیی دواکەوتن، هەر بەرهو پێشەوه ئەروا و هیچ لە کاروان دوانەکەوتوو. هەر بەرهههک بۆ پشتیوانی باوەڕی خۆی

که وتۆته به لگه هینانه وه. ده رپرینی ئەم بیروباوه رانه له بابەتییکی واوه هه موو ئەوه ئەگه یه نن که هه رۆژه شتیکی دیته پیشه وه هه ر دهنگه ئاوازیکی تری لیوه په پیدایه بیت. له بابەتییکی وه کوو ئەم بابەتەدا سه رده مه کانی پیشوو هه ر ئەوه نده بوو شت ئەوتراو پاشان ئەنوسرا- ئەو شته هۆنراو بوایه یا په خشان - دیمه نپه رستی هاته پیشه وه، له وه وه ناوه رۆک ناسین که وته به رده می خه لک بو ئەوه بزانی ئەو ناوه رۆکه به سووده یا بی سوود، له مه وه ورده ورده ئەوه په پیدایه بوو که له هه موو روویه کی ئەو شته وه بکوئنه وه. دیاره ئەم پلانه به م جوۆره زاده ی دهنگیکی کۆتوپری نین، به لکوو زاده ی گه لی تاقیکردنه وه به سه ر هاتن. بابەتییکی وه کوو بابەتی ناوه رۆکی ئەم په خشانه ی خاوه ن په خشان یه کیکه له و ئەلقه نه پچراوه ی ره ورده یه.

به لای خاوه نی ئەم په خشانه وه ئەده بی ئیمه ئەده بیکی دو اکه وتوو نییه، به لکوو هه موو ده م سنگی بو پیشه وه ناوه ئەنێ. ئەگه سه ییری خزمه تکردنی نه ته وه کانی تر بکه یین که چۆنیان کردوه به ئەده بی خۆیان و سه ییریکی ئەده به که ی خویشمان بکه یین- له چاو ئەو که م خزمه تیه دا - له وانیه ئەده به که ی ئیمه زیاتر رویشتیبت. به لای خاوه ن دهقه وه ئەم رایه ی وه نه بی ده مارگرتن بی و وای وتی، به لکوو به لایه وه ئەمه شتیکی واقعییه. ئەمه ئەو، ئەمجا ئیمه بو شیکردنه وه ی دهقه که هه ر دوو دیوه که ی سه یر ئەکه یین؛ دیوی ناوه رۆک و دیوی روخسار:

ناوه رۆکه که ی ئەوه مان ئەخاته به رچاو که له بابەتییکی دو اوه ئەو بابەته گۆرانی رۆژ ئەوه ی هیناوه ته ناوه وه. رۆژانی پیش ئەو سه رده مه خاوه ن قه له مییک ئەدوا له شت، به لام ئەو شته ی که ئەو رۆژه له ئارادا بوو، وا دیاره دوان له باره ی لیکوئینه وه ی ئەده بی ئیمه به و مه عنایه که پیشکه وتوو یا نه که وتوو، ئەم وتوویره یه که متر هه بووه، خاوه ن دهق ئەمه ی بو ده رخواستوین که له و رۆژده ا ئەم بابەته هه بووه بۆه ئەویش یه کالای کردۆته وه. دهقه که ئەو میژوو وه مان ئەخاته به رچاو. له روخساره که شیا ئەوه ی پیشان داوه که مه رامه که ی له قالبی وشه کانا تا ئەندازه یه ک چی کردۆته وه. وه کوو ئەمه هه یه ئەوه ش هه ر هه یه که هه ندی وشه و رسته ی وای به کاره ییناوه، ئەوانه له سه رده می رابوردو دا به لی به سه ر زاره وه هه بوون به لام نه که وتبوونه ناو چوارچیوه ی تابلۆی نووسینه وه، له م به کاره یینان و نه هینانه دا زنجیره ی په خشان به پیتی پله ی رۆژه کان ئەکه ویته به رچاو مان. له م زنجیره وه ئەوه مان بو ده رئه که وێ که زمان «کائن» یکی زیندوه وه هه موو کاتیکی له جوولانه یه، هه موو رۆژیکی چه شنه وشه یه ک بو مه عنای تازه داهاوو دروست ئەکا. هه ر

له بهر ئه مه یه بۆیه زۆر له نه ته وه زیندوو ده کان هه موو یه ک دوو سالییک فهره هنگی خۆیان تازه ئه که نه وه و شتی نۆی ئه خه نه سه ر.

«که ریم شاره زا» له سالی «۱۹۶۱» کتیبیکی له ژیر ناوی «کۆیه و شاعرانی» دا ده رکرد، دیاره که باسی شاعرانی کۆیه ئه کا به په خشان ده وری هه موو ئه و هۆنه رانه که کرد وونی ئه هۆنیتته وه. ئه مه ی خواره وه نمونه ی په خشانیکه یه که له سه ره تای کتیه که یا و توویه:

«له وانیه هه ندی که س هه ر له خۆیندنه وه ی ناوی کتیه که مان به خۆیه رست و ناوچه گه ریمان بده نه قه له م، چونکه به م ناوه ته سه که ی «کۆیه و شاعرانی» پیشکه شمان کرد ووه و ناومان نه ناوه «کوردستان و شاعرانی». ببوورن ئه و توهمه ته له ئیمه به دووره؛ ئیمه ی که مه به ستمان له نووسینی کتیبیکی و له ژیر ناوی یه که م بێ، یا دووه م، ته نیا خزمه ته و به س. به لام بۆیه به ناوی «کۆیه و شاعرانی» مان داناوه تا بتوانین کۆیه و شاعرو زانیانی به شپۆیه کی فراوان پیشکه ش به خۆیندنه وارانێ کوردزمان بکه یین که تینویتی زانیاری ئه ده بییان بشکینێ ده رباره ی ئه ده بی ئه م ناوچه گرنگه. وه له سه ریکێ تریشه وه خۆم رۆله ی ئه م ناوچه یه م و توانای کۆکردنه وه ی زانیارییم ده رباره ی «کۆیه و شاعرانی» پتره له یه کیکی دووره ده ست. وه ئه گه ر له چوارچێوه ی کوردستانی مه زنا له شیعرو ژبانی کورد بدواباین ئه و هه موو شاعرانی ناودار به خته وه ر ئه بوون به دراسه ت و لیکۆلینه وه ی ئه ده بی، وه ئه م فرمانه ش له زوویه که وه ماموستایانی به رتیز «خوا لئی خوشبوو ره فیق حلمی» و «علاء الدین سجادی» خستوو یانه ئه ستۆی خۆیان به نووسینی کتیه که ی «شیعرو ئه ده بیاتی کوردی» و «میژووی ئه ده بی کوردی» وه له م دوو سه رچاوه ئه ده بیه هێژایه ته نیا حاجی قادری کۆبی و دلدار له شاعرانی ناوچه ی کۆیه به خته وه ر بوون له تۆمارکردن و لیکۆلینه وه ی شیعریان، که چی گه لی شاعری هه لکه و تووی وه ک «ئه خته رو که یفی و جه لی و ثانی و مه لای گه و ره و صافی و مه نفی» که هیندیکیان گه ر له ریزی حاجی و دلدارا نه بووین نزمتریش نه بوون، به لام له بهر تۆمار نه کردنی شیعرو سه رگورشته ی هه ندیکێ وه ک «ئه خته رو جه لی و ثانی و مه نفی» خراونه ته پشت گوێ و حه قی خۆیان پێ نه دراوه.

له بهر ئه م هۆبانه ی که باسمان کرد خۆمان لی گورج کرد و ده ستمان به کۆکردنه وه ی شیعرو سه رگورشته ی شاعرانی ناوچه ی کۆیه له دیزه مانه وه تا ئیستا، وه له پاش لیکۆلینه وه یه کی ورد ئه م زانیاریانه مان پوخته کردو

پیتشکەش بە خۆپێندەوارانی خۆشەویست دەکەین. ئێمە وەنەبێ ئەم زانیاریانەمان بە ئاسانی و بێ گریژ چنگ کەوتیبە بە لێکۆ گەلێ کۆسپ و تەگەرەمان هاتۆتە رێ؛ وەک نەبوونی سەرچاوەیەکی وا راستەوخۆ زانیاری پێویستمانی لێ هەلێنجین، لەبەر ئەوە ناچار بووین زانیاری سەرگورشتەیی گەلێ لە شاعرانمان دەماو دەم وەرگرین و بە قەرینە و دەلیلی عەقڵی پوختەیی بکەین، وە دەربارەی هەندێ شاعری تریش لە کۆنە کتیبەیی دەستنووس وەرگرین، وە لەم هەول و تەقەلایەمدا خوا هەقە کاک عبدالرزاق محمدی شیعەر دۆستەم ئەوەی لە دەستی هات یارمەتی دام. وا هەر چۆنێک بێ پچرپچر لەم کتیبەخانە کۆنەو لەو مزگەوت و لەم ماموستایە و لەو مەلایەمان پرسیووە:

فلان شاعر کێ بوو و چۆن ژیاوە؟. کام شاعر ئەم هەلبەستەیی گوتووە؟. نایا چ پەراویکی دەستنووسی کۆنە هەبێ و باسی چی ئەکا؟.

بەم چەشنە بە هەزار حال ئەم زانیاریانەمان لەم لاو لەولا هەلکراوە و دوایی لە بێژنگمان داو و کامی شیاوی نووسین بووبێ وەرمان گرتووە لەگەڵ ئەوانەیی لە سەرچاوەی چاپکراوا بە دەستکاربەو وەرمانگرتوون، کردوو مانە بەم کتیبەیی کە لەبەردەستتانە. بۆیە لە ئێستاوە ئەزانین کە لە هەلەو کەم و کووری بە دوور نییە و هیوادارین کە خۆپێندەوارانی بەرێز بە نووسین و نامەیی شیرین ئاگادارمان بکەن لە هەلەو ناتەواویمان بۆ ئەوەی لە چاپی دوووەمیدا راستیان بکەینەو. وە هیوادارین کە نووسەر و شاعرانی کوردستان هەرکەس بە پێی مەلەبەند و ناوچەیی خۆی دەست بکەن بە کۆکردنەو و زانیاری ئەدەبی دەربارەی شاعرو نووسەر و زانیاری کورد، بۆ ئەوەی گەلێ سەرچاوەی تازه و فراوان بۆ مێژووی ئەدەبی کوردی بدۆزیتەو.

.....«»

وێکۆ و تراقسە و باسیک کە لە ناوا هەبوو بابەتێک دروست ئەکا. خاوەنی ئەم دەقە کاتێ کە نیازی دانانی کتیبەکەیی بوو ئەو قسەییە هاتۆتە ناو و کە ناوچە پەرستییەک لە کتیبەکە یا هەبێ، ئەویش بەم پەخشانی بەرپەرچی ئەو قسەییە داو و تەو. ئەو قسەییە و ئەم بابەتە ئەو ئەدا بە دەستەو: کە لە هەر سەردەمێکا و لە هەر جێگایە کدا یەکیک کە ویستبێتی ئیشیک بکا، یا بەرھەمێک بیتیتە بەرھەم دەستەییەکی لێیە راست بوونەتەو کە و تونەتە توانج گرتن لێی. دیارە ئەمە غەریزەییەکی ناھەموارە لە ئادەمیزاددا هەبێ. ئەو بلیمەتانە کە لە ئاورووپادا هەلکە و تون و خزمەتی گەورە گەورەیان بە زانکۆی ئادەمیزاد کردووە ئەوانیش تووشی گەلێ توانج بوون، بەلام توانجەکیان وەکوو ئاو کەفی

رووبار رۆبیشتوه، بهرهمی ئیشی بلیمه تهکان وه کوو زیخ و چهوی رووباره که بووه و ماوه تهوه. لهم رووهوه غه ریزه که هر یهک غه ریزه یه؛ چون له مرۆقیکی نه تهوه یهکی دوکه و توودا هه یه، هر بهو جوړه له ئینسانه نه تهوه پیشکه و تووه که شا چه شی سه مه ره ی هه یه.

په خشانانی ئەم خاوهن په خشانه ئەوه دەر ئەخا که لهو رۆژەدا لهم رووهوه بۆله بۆل هه بووه. خزمه تکردن و خزمه تی نه تهوه سه نه دی خاقانی نییه له سه ره یهک که س، به لکوو سه نه ده له سه ره هه موو نه ته وه که. تاکه تاکه ی هر نه ته وه ک به شی ئەوه ی هه یه که به ئەندازی ده سه لات خزمه تی خۆی بکا، ئەگەر بۆی نه کرا بی دهنگیه که ی ئیشیکی چاکه، ئەگەر بۆی کرا ئیشیکی چاکتره. چند قسه یه کی جوانه که لهم په خشانه دا هه یه و ئەلئ: «وه ئەگەر له چوارچێوه ی کوردستانی مه زنا له شیعوو ژیا نی کورد بدوا باین ئەوا هه موو شاعرانی ناودار به خته وه ر ئەبوون به دراست و لئ کۆلینه وه ی ئەده بی». قسه که راسته؛ له هه موو ناوچه و هه ریمیکا ئەگەر خاوهن هونه رو هونه رمه ندیک په یدا بوو و سه ری هه لدا ئەهلی شوینه که به پوختی لیبی بدوانایه، وه یا پارێزگاریان بکردایه - چونکه ئەوان شارەزاتر بوون - ئیسته ئەده بی کوردی گه لئ ده وله مه ندر ئەبوو لهم پله یه که هه یه تی.

ئەمه له لایه که وه، له لایه کی تره وه رێچکه ی ئەم په خشانه رێچکه ی شیوه یه کی موکریبه. ئەم شیوه ی موکریبه ش وه کوو هه موو شیوه سه ره کیه کانی دنیا ورده شیوه ی بچووکی له گوزارشت و له هه ندی وشه دا لیبی په یدا ئەبی. لهم په خشانه دا ئەبین هه ندی وشه ی ئەو ناوچه یه تیدا هه یه که ئەم وشانه مایه ی سامانداری شیوه سه ره کیه که ن. ئەگەر نووسین و چاپ لهو رۆژەدا له ناوا نه بوا یه ئەو جوړه وشانه و ئەو جوړه گوزارشتانه به سانایی نه ئەکه وتنه شوینانی تره وه، چونکه دوور نییه تا سه ده ی نۆژده هم که خه لک دوور بوون له یهک و هاتوچۆیان به سه ره یه که وه له بهر ئەو شته تیژره وانه که ئیمپرۆ خه لک ئەگه یه نن به یهک که م بوو، شویتیکی وه کوو سابلاخ، شاره زوور، سنه، بلباس، سوله یمانی و لاجان هه ندیکیان نه یانزانیایه؛ به وینه وشه کانی: «ته سک، فراوان، پتر، مه زن، گرنگ و هیترا... هتد» مه عناکه یان چییه و به چی ئەلین، به لکوو هه ر ئەو ناوچه یه ئەیزانی که وشه که هی ئەو بوو. په خشانانی چاپکراو کاریکی وای کرد، که هه موو ناوچه یه ک له وردو درستی شیوه ی ناوچه یه کی تر تی بگا. ئەم په خشانه ئەو رێگایه گرت؛ که به ته وای خۆی نه به ستی به شیوه ی تاییه تی ناوچه یه که وه.

له لایه کی تریشه وه ئیمه که سه یری رێختی ئەم په خشانه ئەکه بین سووراو سوور بۆمان

دەر ئەكەوئى كه چه شهى هەر كهس روخسارىكى تايبه تى هه يه .

روخسارى په خشانىكى وهكوو ئەم په خشانه له ناوچه يه كى وهكوو «كۆي» هدا به هره يه كى گه ورهى هه يه ، به لام له ناوچه يه كى وهكوو سابلاخ ، يا سوله يمانى دا دوور نيبه ئەو به هره يه نه بيت! . به پيچه وانەى ئەمه هينه كانى ئەوانيش له ويدا وا . له وپنه ناوچه يه كانى ئەم په خشانه و په خشانه ناوچه يه كانى ترا ئيمه ئەتوانين ئەدهه بيكى به كگرتووى پوخت وهكوو هيلكه يه كى پاكر او بيته بهر دهستمان . به لام كه بيته سهر شيكر نه وهى ريختى ته وارى په خشانه كه ئەگونجى له گه لى لاوه ئەوهى ريختى عيباره تىكى سادهى ئەدهى بي لام وايه به ته وارى بالى نه كيشاوه به سه ربا . به لى! هه رچهنده چه شه جيايه به لام دارشتنى رستهش له شوپنى خويا و به بي پچران دهستىكى ترى هه يه .

«هيمن» له رۆژنامهى «ژين»ى ژماره «١٦٤٠»ى رۆژى ١٤/٩/١٩٦١ له ژيى ناوى «هاوينه هه وار وپنهى راسته قينهى ..» دا له بارهى كوشش كردن بۆ پيشخستنى هاوينه هه وار و تاريكمان ئەخاته به ردهست و ئەلى:

«هاوينه هه وار وپنهى راسته قينهى دلسوژيبه كه وا چوئيه تى شيوهى ژيانى گه لى تيدا ده رئه كه وئى . چاره سه ر كردنى كه م و كوورى هاوينه هه وار هه كان پيوستىكى نيشتمانيبه .

ئەمپرۆ له م سه ده يه دا كه وا سه ده يه كى جوولينه رو گوپين و پشكينه ، سه ده يه كى گه ورهى هه نگانانى گه لانه له هه موو روويه كى ژبانوه ، به تايبه تى ئەمپرۆ گه لان له بنچينه وه خه ريكى ليكولينه وه و چاره سه رى ئەو كه م و كوورپانهى كه وا ديار كه وتوو وه هه ستى پچ ئەكه ن له رووى بارى ئابووربه وه . ئينجا ئيمهش له و رووه وه به شى هاوينه هه وار ئەخه ينه بهر چاوى به رتويه رايه تى گشتيى هاوينه هه وار ، كه وا ئەم كه م و كوورپانهى كه ئەيخه ينه بهر چا و چاره سه ر بكرى و پال پيوه نه ريكى دلسوژى بن بۆ هاوينه هه وار هه كان كه وا برتتسيه له قازانج و كه لك و خيىر ، چى بۆ گه ل و چى بۆ ميري . ئايا ئەمپرۆ گه ر وردبينه وه له «لويان» وه يان له كۆمارى عه ره بى به كگرتوو كه نزيك كۆمارمانه ئەزانين له رووى وارداته وه چ هۆبه كيان خستو ته سه ر به شى هاوينه هه وار و چۆن هاوينه هه وار ريك و پيك ئەخه ن؟ و چۆن به رۆژنامه و ناميلكه و پيانۆ و ئەستاتيونو ته له فزيۆن و به رتويه رايه تى هاوينه هه وار خه ريكى ئەوه ن كه وا چى

له ناوهوهی ولات و چ له دهرهوه کهوا به و پرو پاغاندهیه ههلسن بۆ ئهوهی گهورهترین کۆمهلی هاوین بهسه ره بینه نیتوان هاوینهههوارهکانیان که هۆی هه ره گه ورن له رووی ئابووریهوه، هۆی گرنکه بۆ جوولانهوهی باری ئابووری و کۆمه لایه تییه و بۆ هه ر دوولا، چ دانیشتون و چ میری که لک به خش ئه بیت. بهلام ئیمهش ئه لپین و له گه ل نووسه ره دلسۆزه کانی کورد بهرده و امین کهوا ههستی خۆمان دهر پرین سه بارهت به و کهم کووری و دو اکه و تنه ی کهوا هه ن له نیتوانی هاوینهههواره کانی ناوچه مان - لیوای سوله یمانی - کهوا هه تا له ئه ستاتیون چ بهشی کوردی و چ بهشی عه ره بی هیچ باسیک و خواسیک نییه سه بارهت به و هاوینهههواره له رووی پرو پاغاندهوه که شتیکی هیتجگار پیتوسته هه ر چندهش له دوا بیت!. بهلام وا دیاره زۆری له بهر ئه وه به کهوا له دوا به، بۆیه!. بهلام هه رچۆنیک بیت بخریته بهر چاو، وه ئیمه ئه لپین: ئایا؟ بهر پتوبه رایه تی هاوینهههواره کانی گشتییی کۆماری بۆ وا به سستی ئه جوولیتته وه!؟

بۆ نمونه بابین باسی یه کێ له هاوینهههواره کان بکه یین:

هاوین هه واری پینجوتین:

پینجوتین قه زایه کی گرنه و جوان و دلگیری به نرخه که ئه که و پتبه سه ر سنووری ئیران. ئه مه هاوین هه واریکی خۆش و پر له هه موو پیتوسته کی هاوینهههواره، بهلام جیبی داخه کهوا ئه م هاوین هه واره چی کهم و کووری تیدا هه یه؟.

(۱) - چاری ریگاو بانێ کهوا به ره و پینجوتین بچیت، هه ست به و ریک و پیتکیه ناکرێ! ریگایه کی خوارو خیتچی خه ته رناک قیرتاو نه کراو، ئینجا ئه و ریگای ئیستایه ی که هه به وا نییه کهوا شه رتی ته و او ی ریگاو بان ی تیدا بیت، سه ره رای ئه وهش کهوا ریگاو بان ی ئه م ناوچه یه زۆر مه ترسی تیدا به، به تایبه تی له نیتوانی کانی سپیکه وه تا پینجوتین. ئه مه هیچ هۆیه ک نییه که به م جو ره مینیتته وه. وه ئه وهش ئه زانین که ریگاو بان چ هۆیه کی مه زنه له رووی بازرگانیه وه، به تایبه تی له رووی ئابووری، رووه کانی تر به گشتی..

.....«

هه تا سا ل بیت به م لا وه شتی نو ی تر دیته پیتشه وه. هه ر رۆژیک قسه یه ک و هه ر سه ره ده میک پیاویک په یدا ئه بی، له وانه یه ئه وه ی دوینێ و تراوه و ئه و پیاوه ی دوینێ په یدا بووه به که لکی ئیمرۆ نه یهت، ئه وه ی ئیمرۆ ژیش به که لکی سه به ینی نایه، به لام میژوو

بۆیه شت تۆمار ئەکا بۆ ئەوه بهراوردی کارهسات و پیاوی دوینی له گهڵ ئیمپرۆ بکری و له م بهراورد کردنه لاپه پیه کی تر دیتته پیشه وه که جم و جوولکردنی زهمانه و نه وه ستانی گهردوونه یه، ئەوه دیتته پیشه وه که له بهر رووناکي ئەوانه ی پیشوو ئاسۆ فراوان بیتته وه بۆ هینانه وه ی شتی تازه تر، وه کوو له م رووه وه خاوه ن رسته و توویه: «تازه به تازه نه و به نه و». هه ر فیکره له سه رده میتکا و هه ر پیاوه له کاتی خۆیا شاکار و شاپیاو بوون، به لام رۆژی دوای ئەوه ئەگه ر ئەو فیکره و ئەگه ر ئەو پیاوه زیندوو بینه وه و ته ماشای ده وره به ری خۆیان بکه ن په شیمان ئەبینه وه له و هاتنه وه وه یان، چونکه ئەبینن رۆژه کانی دوای ئەوان جوړه فیکرو جوړه پیاویکی تری دروست کردوو که گه لی جیا یه له وان! ئەوه نده هه یه ئەوانین بلین: مادام گۆران له ناوایه ئیمه ش ئەگه ر ئیسته بووینایه وه کوو ئیسته ده بووین، ئەمه و ئەوه ش ئەلین: که ئیمه و فیکری ئیمه بناغه بوو بۆ ئیوه.

سه رده می پیشوو له کورده واری له هه موو لایه ک خیزانی ماله کان سه ماوه رو قۆریه و خواردنیان ئەبردو بۆ سه یران ئەچوونه شوینه خوشه کانی ئەو شوینه. له راستیدا ئەو شوینانه هه واریک بوون بۆ ئەو که سانه، له مه وه بیروباوه ر ته نیه وه بۆ شوینی فراوانتر؛ بۆ ئەو جیگایانه که ئاوو هه وایه کی سازگار و فینکی هه بوو، ئەچوون له و شوینانه شه ویتک وه یا چه ند شه ویتک ئەمانه وه، به لام شوینه که له سه ر حاله تیکي ته بیعی بوو، له مه وه ره وره ی زهمان که وته سه ر ئەوه که ئەبی به ده ستیکي هه ره وزی ریک و پیک بکری بۆ ئەوه هه موو جوړه که سیک بتوانی تیا یانا بحه سیته وه، دیاره ئەم جوړه فیکر کردنه وه یه گۆرانیکه به سه ر لاپه ری ژیا نا دیت، وه نه بی کوتوپری و خو ی له خو یه وه په یدا بی. له سالی «۱۹۵۷» دا خاوه نی ئەم کتیه له سه ر هاوینه هه واری «شهرانش» له ولاتی «زاخۆ» و تاریکی خسته سه ر لاپه ری «ژین»، پیم وایه ئەوه یه که م قسه یه ک بوو که له باره ی هاوینه هه واره وه که وته ناوه وه، ئەمه ی ئیسته دووه م قسه یه.

شت ده رپین وه کوو بابه تی ئەده بی ئەگریتته وه، گه لی بابه تی تر ئەگریتته وه، یه کیک له و گه له کاروباری کۆمه لایه تییه. ئیمه لی ره دا نمونه په خشانه کانی کوردی ئەخه یه به ره چاو، که نمونه ی هه ر رۆژیک په رده ی شه رتی ته واری ریکابانی تیدا بیت، سه ره رای ئەوه ش که وا نییه، به لکوو مه به سته که ئەوه یه: که چۆن گۆران هاتوو به سه ر بیروباوه ری دانیشتوانی کوردستانا، وه له شتی تاییه تی بیتته سه ر شتی گشتی. ناوه رۆکه که ی باسی شتییک ئەکا که په یه نده ی به ژیا نی حه ساوه ی گه لی خه لکه وه یه، روخساره که ی هه ر ئەوه نده ی له بارایه که ناوه رۆکیکی گشتی ده ربیری، دیاره ئەمه په رده یه که له په رده ی بیروباوه ری فره که سی

ئەو سەردەمە كە خاوەن پەخشان بەم پەخشانەى خستووئەتە بەر دەستمان، ئەگینا بێنە
سەر روخسارو داپشتنى عیبارەت بە ئاشكرا ئەزانین كە روخسار لەم پەخشانەدا بەرەو دوا
گەراوئەتەو، كەچی ئەبواپە بەرەو پێشەو پڕۆبشتایە!

«ئیسماعیل» لە ژمارە «١٦٥٩» ی رۆژنامەى «ژین» ی سالى «١٩٦٢» لە ژێر ناوی
«یاری لەش جوانی» دا پەخشانیکمان ئەخاتە بەردەست و ئەلێ:

«پێشەكى ئەمەوئى بلیم: كە مەبەستى نووسینم لێرەدا بۆ پێتكانى دوو نیشانە:
یەكەمیان سكالاً لە كاربەدەستانى یانەى وەرزش، دووهمیان بە كورتى
باسیكى یاری لەش جوانى. گومانى تێدا نییە كە وەرزش تێكرا وە بە هەموو
جۆرەكانیەو جیاوازییان نییە لەوهدا كە لەشیتكى ساغ و گیانیتكى بەرز پێت
ئەهێنن. ئەمە راستە بەلام ئەگەر وەرزش، یا یاری كردنى بەرەللا و سەرەخۆ بێ
و رێك و پێكیەك نەگرتتە خۆ وەكوو هەموو شتتێكى تر، ئەنجامى تەفرو توننا
بوون و لە كۆتاییدا لەناوچوونە. بوونى «یانە» ش بەمانا دروستكردنى ئەو
رێك و پێكیەو پاراستنى لەناوچوونە، «یانە» مان هەبە. بەلێ ئەمە راستە
بەلام نەبوونى چاكترە لەم بوونەى چونكە «دەنگى هەبەو رەنگى نییە!» .. جگە
لەمەش ناخۆشى لێرەدا ئەوێهە كە ئەمیان بە بەرچاوەو گیانى وەرزش ئەكوژێ
و لە ناوی ئەبات. «یانە» هەبە، بەلام رێك و پێكى و لێ پرسینەو هاندان
نییە. كەرەستەى یاری هەبە بەلام كاربەدەستى دلسۆزو ماموستایانى رابەرى
یاری و هەلسوو پێنەرى جگەر سۆزى نییە! ئینجا بوونى یانەبە كە ئا ئەمە بێ
نەبوونى چاكتر نییە!؟»

لەو باوەرەدام كە هاویرم زۆرە و پشتگیریم هەبە لەم قسانەدا كە دەرى
ئەبێم، چونكە مەبەستم پاكە و قسەكانیشم پێچ و پەنای تیا نییە و
راستەوخۆبە.

یاری لەش جوانى-ش وەكوو هەموو یاریەكى یانە ناسینراوە و لێبى
نەپرسراوە كە لە یانەدا هەن! بەلام لە راستیدا یاری لەش جوانى یەكێكە لەو
یاریبە بەرزو ناسراوانەى كە لە هەموو شوتیتكى ئەم دنیا بەدا بە هەزاران
یانەى تاییەتى و لایەنگیرو ماموستایانى شارەزای هەبە. جگە لەوێ كە
یاریبە كە ئەتوانم بلیم: جێ زۆر یاری تر پێتكاتەو، لە هەمانكاتا بە
دیمەنیتكى دلگیرو رێك و پێكیەكى چوون بەك و بەهێز دەرهوئەى لەشى مرۆف
دەر ئەخات.

یاری لەش جوانی، وە بە تاییه تی له ناو گەنجەکانی ئییمه دا هه تا بلتی چهز پین کردوی زۆره و به گهرمییه وه رۆژ له دواى رۆژ زیاتر له دهوری كۆ نهبنه وه و نه یانه وئ بینه یه كى له پینگه یشتوان و ده رچوانى قوتابخانه بهرزو ناسراوه كهى، به لگه شم بۆ ئه مه خۆ خه رىك كردنى گه لى كه له و گه نجانوه ده ركه وتنى ده سته یه كى لەش جوانه لهم مه یدانده، ئه گه ر چى ئه و پینگه یشتنه ش به ته نیا ئه گه ر پته وه بۆ هه ولى خۆیان و به س!

به للام دیسانه وه به داخه وه ئه لیم: ئه م یارییه ش وه كو وه هه موو یارییه كى تری یانه خراوته لاهو له گۆشه ی كه مته ر خه میدا بى خاوه ن ماوه ته وه لى پرسینه وه ی نییه!. ئه و به ره مه مى خۆ خه رىك كردنه ش كه دیاره ئه مرۆ له ناو ئه و ده سته لەش ساغ و جوانانه دا نه بیئرئ، ئه توانم بلیم وه دلنیام له وه كه مافى كار به ده سته تان و هه ولى یانه ی وه رزشى به سه ره وه نییه ته نیا هه وئ و هیلایى خۆیان نه بئ!.

ئاسۆی بیرو باوه ر و دياره له گه لى سووچه وه له به ر یه ك ئه كشیته وه. سه رده مى زوو له كورده واریدا «كه وشه ك، گورزین و قه له مردارئ» و گه لى یاری تر هه بوون، كه له رواله تا یاری و له بناغه دا بۆ له ش ساغی و پى گه یاندنى ئه ندامیكى بته و دوور له نه خۆشى بوو. ورده ورده - به داخه وه - ئه مانه روویان كرده پووكاندنه وه!. به للام زه مان، وه یا جم و جووئى زه مان به بئ ئه وه ئییمه ئاگامان لى بئ كه وته سه ر ته شكیكى تر، بۆ ئه وه وه كوو یارییه كانى پووكانه وه له شه كه ش نه پووکیته وه. من و تو ئاگامان لهم دووچه ر خه یه هه بئ یا نه بئ، گه ران له گوری گه رانى خۆی ناكه وئ!. با به تى «یانه» و با به تى یاری له یانه دا نیشته وه به سه ر جیگا هه واری یارییه خۆمالییه كانمانه وه. ئه و رۆژه سه ره تای بزوتنه وه ی هه موو جوژه فیکره یه ك بوو، كه یه كى كه له وانه كه وته ناو چه نه برى ئه م په خشانه وه.

وه كوو و ترا مه به ست له هینانى ئه م جوژه په خشانانه، روت ئه وه نییه كه په خشان به زمانى كوردی پیشان بدرئ، ئه وه نییه چونكه له و سه رده مه دا گه لى نمونه په خشانى تر هاتۆته ئاراهه كه باسیان له ئه ده ب و به سه ر هاتى كورده وه كردوه، به لكوو مه به سته كه گۆرانییه كه كه وتۆته ناو كورده وه؛ گۆران نه وه ك ته نیا له وشه دا، به لكوو له بیرو باوه رو ناوه رۆکیشه دا. باس له هاوینه هه وار په رده یه ك بوو له په رده گۆراوه كان، باس له یاری وه رزش و لەش جوانی به و شیوه په رده یه كى تره له گۆران. ئییمه لهم كتیبه دا نمونه كانى په خشانى كوردی به پى رۆژه كان ئه خه یینه به رچاو، ئه م با به ته ش یه كى كه له و نمونه نانه، به للام نمونه بۆ گۆرانی فیکره، نه وه ك نمونه بۆ رسته و عیبارته. لیره دا ئه وه مان بۆ

دهرته كهوئى، وه ميژوو ئه وهى بو دهرته كهوئى كه له چ سهرده ميكه وه ئه م جوړه باوه پرانه سهره تاي بنجي خوځيان داکوتاوه؟. وه چوڼ پله پله به په يژهى سهرکه وتن و هاتنه خواره وه دا هاتوچوځيان کردوه؟.

خاوهنى ئه م په خشانه ههستى به وه کردوه كه له و رژه دا ئه م جوړه يارى كردنه به شيوه يه كى ريك و پيك بو دهسته يه كى تايبه تى له هه موو گوشه يه كى دنيا وه باوى سه ندوه، كورديش يه كيكه له نه ته وه كانى دنيا كه ئه ئالين به شتى تازه باه ته وه، كه پيسايا ئالان بوچ ئه بى به جوړيكي ريك و پيك نه چى به ريوه؟! گله يى ئه وه ئه كا: يا ئه وه يه هر له بناغه دا نه ميني و هه لگيرئ، يا خو ئه گهر هه يه به شيوه يه كى جوان بچيت به ريوه. نه ته وه هه موو چه شنه هه واداريكي تيدا هه يه، دهسته يه ك له كورد پيدا بووه كه له دواى ئه وه ياربييه خو مال يه كان له دهست دهرچوون، ئه و ياربانه كه ئيمرژ باويان هه يه له ناو نه ته وه كانى ترا، با ئه وانه بگريڼ به دهسته وه، ئه مهش جيگا و ياسايه كى ئه وئ، ئه گهر بوئ دانراوه بوچى ئه بى به پوختى نه برى به ريوه؟. ره وړه وه سنگ بو پيشه وه ئه نئ، ئه گهر ئيمهش پلكايڼ به و ره وړه وه يه وه ئه بى به جوانى و گورجى له گه ليا بچين به ريوه، باوه كوو كورده كهى له هه ردوو جهژن بوومان لئ نه يه!!.

سه ير ئه كه مين ئه م جوړه ناوهرؤك و مرازهى له شيوه ي روخسارى په خشانيكي ريكا دهرپريوه نيازه كهى داوه به دهسته وه، له مه شه وه ئيمه ئه وه تئ ئه گه ين كه زمانى كوردى له باره يا هه يه له هه موو شتيك بدويت به مهرجئ رووناكى فيكر هه بيت و سهر لئ شيوان نه بيت!.

«طاهر احمد هه ويزى» له كتيبي «ميژوى كويه» دا كه له سالى ۱۹۶۲ دهستى چاپى گه يشتى ده قتيكمان له سهره تاكه يا ئه خاته بهر دهست و ئه لئ:

«يه ك دوو قسه:

پتى لئ دهنيم كه له سهر ميژوى كويه زانياربه كى زور كه مم هه يه، وه چ كتيبيكى ئه وتوم له لانييه به تايبه تى و به دريژى باسى كويه» بكا. ئه و جا ئه م اشاره له رابوردوا زور گرنگ، وه يا خو ينده وارى ميژوونوس، وه يا پاشاو حوكمداريكي سهره خوئى ئه وتوى كه به پاره شتيان پئ بنوسيته وه نه بووه، وه ئه گهر شتيكيش نووسرايسته وه هيشتا ئه من دهستم نه كه وتوه، يا سووتاوه و نه مايه. له كون و قوژبنى هه ندى مال و ناوتاقى مزگه فته كانا خوځيان

شاردۆتەوه، وهیا له ترسی دهۆر گۆرانا نهیانویراوه شت بنووسنهوه، وه یا «رەشەبا» بههتێزەکهی کۆبه ئهوی ههبووه نهبووه بر دوویهتی!

لیتهدا کهمیگ گلهیی لهو خوتندهواره کۆنینهانه دهکهین که بهرامبهه به میژووی ولاته که کهم تهرخهه بووون. بهلام گوتم: با گلهیی بهس بی، ئهوجا نۆرهی ئیش کردن بی، ههر من و تو گلهییان بکهین و هیج نهکهین، سبهی روژئی ئهوها گلهیی له ئیمهه دهکری! وه لهو میژوونووسانهش ناکری که خهڵکی شاره که نین. له سهریکی کهش، کهس شاره کهمان وهک خۆمان ناسی، وه له سهریکی تریشه وه به نینۆکی خۆت، خۆت نهخوری، خورشتی قهلبت به کهس داناکهوی.

له میژو خهریکم کتیبیک له سهه ئهه شاره دابینیم، زۆر ئهه لاو ئهولام نۆری و پشکنی، گوتم له گهلی واته واتان راگرت بهلام ههر نهگه بهشتم به نامانج، چونکه دهمو بست شتییک بی تیرو پر بی و کهم و کورتی نه بی، ته ماشام کرد ئه مه هیج دادم نادا، وه زۆر که له بهری ماوه بویم پر نهکراوه ته وه، خو قسهی ئهه و ئه ویش، ههر چی تووشم ده بوو لیبی ده پرسیم: ئه ری! فلان ئه تو چهند له میژو خهریکی نووسینه وهی ته ریخی کۆبهی، تا ئیستا چیت به چی کردوه، ئه وه بو ده ری ناخه ی؟! .. حه قبان بوو چونکوو زۆر پرسینه کانم وای ئه کرد خۆم و قسه کانم بینه جیتی پیکه نین و گالتهی هه موو چیت به ک! وه ئه وه ندهی لهه و لهو پرسیار بکهه و چاو له ده می ئهه ئهه زهق بکهه وهه ئیختیاره کان بیتار بکهه و کۆری دانیشتنه کان ههر به ئیمه وه سهه باسی رابوردوی کۆبه، به زۆر ناوی میژوونووسی کۆبهه به دوو خۆم خستبوو. له گه ل ئه مه شا ئهه لیتۆزینه وهی ئه وان به ته وا وه تی پالیان پیتوه نام که ده بی پر یاریک بدهم، وه بویم ده رکه وت که وهک من دهمه وی هیج کهه و کورتی نه بی، ئه وه ههر نا بی. له بهر ئه مه وا به کال و تفتی ئهه چهند لاپه ره بهم له سهه میژووی کۆبه نووسی. وه به لای خۆمه وه به ردی بناغه ی میژووی شاریکم دانا که وهک خۆی سه ره!، وه شاره که ههر چهنده بچووک و لاتهریکه، ئه وه نده به وژه وژو سهه سورمیتنه. وه زۆر سوپاسی ئهه که سانه ده کهه که یارمه تییان داوم، وه که شتییک لی پرسین، بی رووگرژکردن وه به بی ئه مه ی لیم بسله مینه وه ولامیان ئه دامه وه.

له خوتنده وارانم ده وی له کهه و کورتی کتیبه کهه نا، له خۆم ببوورن، وه ههر کهس به شی خۆی ناته واوی پر بکاته وه، وه پرته و بۆله ره خنه کانیان ههر به قسه به یا نه کهن! گورج ده ست بده نه قه له میگ و له سه ره خو بیخه نه سهه کاغه ز. ئه گه ر شتیکی تازه یان له بابته ئهه میژووه وه ده ست کهوت، یا له بو

منی بنییرن، تا له چاپکردنیکی ترا به سوپاس و به ناویانهوه بیسخهینه کتیبهکه، یان خوځیان به وتار له رۆژنامهو گۆڤاران بلاوی بکهنهوه. خوښم چاک دهزانم زۆر جیتی ههیه ههر بۆی نهچوووم، چونکوو دهستم نهکهوتوه، له ههندی جیگا زۆر کورت و له ههندی جیشا زۆر درێژهه داوهتی که شیوهیهکی چیرۆکی وهرگرتوه، بهلام دلێ خۆم بهمه نهدايهوه که «بوونی شتییک له نهبوونی ههیچ باشتره»، به تایبهتی نهگهر نهو شتهش که لکیکی ههیه، چونکوو نه مهش راسته «ههیچ» له شتیکی یه که لک باشتره. وه دهشزانم که کهم و کورتی تری زۆره بهلام گوتم: بابهشی خوتیندهوارانیش بیلمهوه، نهوانیش بهشی خوځیان شووژنازوی بکهنهوه. به زۆری له ترسی نهو خوتیندهوارانهیه، که به چاویلکهوه به تی چاوی دهی خوتینهوه، بۆیه نههک دوو قسهیههک و درێژ بووه بوو بهریس و گوریس!. وه له بهر ناچاری له زۆر جییا که وتومه عه مپازان!

.....«.....»

نهه دهقه هی نیوانی دوولا په ره ی سالانی ۱۹۶۰-۱۹۷۰، وه به تایبهتی تر هی سالی «۱۹۶۲» ه، خاوه نه که ی به شیوهی ناوچهی کۆیه دهستی داوه تی. وه کوو کتیبه که خۆی میژووی «کۆیسنجق» ه، دهقی نهه په خشانهش میژوویه کی به سه رهاتی نهه سالانهیه که چۆن نه توانراوه خامهیه ک بکه ویتنه سه ره نامهیه ک!

پیشوو تر له لایه ن ناوهیتانی شویتانی کورده واری و میژوو و به سه رهاتی ناوچه و شارو چۆنیه تی ره وشت و به لگه و کاروباریه وه نه گهر کهم و کورت شتیکیش نووسرابی ههچی به زمانی خۆی نه بووه، وه به لکوو نه گهر شت نووسرابی، یا مه به سستیکی تایبه تی خاوه ن نووسراوه که ی تیدا هه بووه، یا به لاه کی نووسراوه!. که نه لیم: مه به سستیکی تایبه تی خاوه ن نووسراوه که ی تیدا هه بووه، قسه که به دوور له عیلمه وه نه زانری! به وه نه زانری که نووسین مه به سستی تیدا نییه، نه گهر مه به ست نه بی نهو نووسینه نایه ته ناوه وه. به لکوو مه به ستم به مه به سته تایبه تییه که نه وه یه: که مه به سستی نهو که سه له بناغه دا شتیکی تره و نه همیشه پپوه پلکاندوووه بو نه وه له بهر شته که ی تر له م کهم کاته وه، له کهم کردنه وه ی نه مه یه مه به سستی هه بووه نه گینا خو شیت نه بووه واکات!. رۆژ هه لاتی ناسیتک - به ویتنه - که فرمانیکی سیاسی گرتوته نه ستۆ له حکومه تیکا که کوردی تیکالاه، بو کورده که ئاو له خۆی لیل ناکا، وه یا جوگه ئای بهینی حکومه ته که ی خۆی و نهه حکومه ته ناکا به قوراو له بهر دلێ نهه!. ههروه ها که سانی تریش.

لهم سهدهی بیسته مه‌دا من و تو بمانه‌وی، یا نه‌مانه‌وی ره‌وره‌وی گۆران ئیشیکی وای کرد که کورده‌که بتوانی ده‌ست بداته قه‌له‌م و به‌زمانی خوی له هه‌موو روویه‌کی خۆیه‌وه به په‌خشان شت بی‌نیتته ناوه‌وه. یه‌کیک له‌و رووانه به‌سه‌رهات و چۆنیه‌تی ولاته‌که‌یه‌تی. یه‌کیک له‌و که‌سانه که هه‌لگری ئەم ئه‌رکه بوو خاوه‌نی ئەم په‌خشانه بوو که توانی تا ئەندازه‌یه‌ک باسی ناوچه‌که‌ی خۆی له‌و باریکی وه‌ک می‌ژوودا بو پاشه‌روژ بگێریتته‌وه. ئەم ئه‌رکه ئه‌رکیکی که‌م نه‌بوو بو ئەم روژه. که ئە‌لیم: که‌م نه‌بوو، چونکه هه‌ی وه‌کوو ئەم به په‌نجه‌ی ده‌ست حساب ئە‌کرا. ئەم و ئەوانیتر ئە‌بن به‌و که‌سانه که «رچه» ئە‌شکین و خه‌لکی تر به‌سه‌ریا ئە‌رۆن.

ناوه‌رۆکی ئەم په‌خشانه کورته باسیکی ولاتی «کۆیه» مان پیشان ئە‌دا که به‌م جۆره تا ئیسته ئە‌مه نه‌بووه. که ئە‌لیم: کورته باس مه‌به‌ستم ئە‌وه نییه که له‌و بابته‌که‌ی که‌م بکه‌مه‌وه، به‌لکوو مه‌به‌ستم ئە‌وه‌یه که شوپنیکێ کۆنه‌سالی دیاری وه‌کوو کۆیه گه‌لێ کاره‌سات و به‌سه‌رهاتی زیاتری تیدا بووه له‌و ئە‌ندازه‌یه که ئە‌و باسی کردووه، به‌لام وه‌کوو خۆی وتووێه سه‌رچاوه‌ی زیاتری به‌ ده‌سته‌وه نه‌بووه که ئاگاداری زیاترمان بداتی. له‌گه‌ڵ ئە‌وها ئە‌وه‌ی ئە‌م به‌ردی بناغه‌یه بوو زیادبوونی ئاگاداری له‌مه‌ودوا. له‌ روخسارا:

کۆیه له‌ ناوه‌ندی ئە‌و خه‌ته‌دایه که پیتی ئە‌لین «موکری»، له‌ سه‌ر ئە‌و شیوه شیوه‌یه چوو به‌ رتیه. ئە‌بێ وه‌ش بزانی - وه‌کوو له‌ شوپنی تریشا ئە‌م قسه‌یه هه‌ر وتراوه - ورده ناوچه به‌چاو پانایی هه‌موو شوپنه‌که‌وه ئە‌ویش له‌ هه‌ندێ وشه‌دا جیاوازیه‌ک په‌یدا ئە‌کا. وه‌ به‌لکوو وشه‌ی وا دروست ئە‌کا که ئە‌بێ به‌ مایه‌ی سامان بوو شیوه سه‌ره‌کیه‌که. روخساری ئە‌م په‌خشانه ئە‌وه‌ی تیدا هه‌یه. وه‌یا له‌ دارشتنی رسته‌دا ئە‌گونجی هه‌ندێ رسته‌ی وای تیدا هه‌بێ که ئە‌گه‌ر سه‌یری ریزمان بکری، ئە‌و ریزمانه‌ی تیدا نایه‌ته‌ دی! به‌لام ئە‌بێ ئە‌وه‌ش بزانی: که ریزمان دووی زمان ئە‌که‌وی، نه‌ک زمان دووی ریزمان. وه‌کوو ئە‌مه ئە‌زانین دیسان ئە‌بێ ئە‌وه‌ش هه‌ر بزانی که ئە‌م یاسایه زیاتر بوو هۆنه‌ره که بتوانی له‌ ریزمان لا‌ بدا. پیم وایه خاوه‌ن په‌خشان - هه‌رچه‌نده ریزمان شوپن زمان ئە‌که‌وی - نابێ رسته‌و عیباره‌تی دوور بێ له‌و ریزمانه، چونکه ئە‌گه‌ر ئە‌مه سه‌یر نه‌کری پاشا گه‌ردانی روو ئە‌دا!..

«دوکتور کاوس قه‌فتان» له‌ مارتی ۱۹۶۴دا له‌ ژیر ناوی «شه‌قییک له‌ تۆیه‌که» له‌ لیننگراد چیرۆکیکی نووسیوه‌وه له‌ ۱۹۶۹ ده‌ستی چاپی گه‌یشتوتی و ئە‌لێ:

.....»

تاریکی داهاات و منالّه به ههلتسووتاوی له پهنا په نجه ره که مدا مابوو هه،
چه ناگه ی خستبووه سهر ههردوو نه ژنوردهق و تهقه کانیه وه، له هه نسکی
هیواشی پچر پچر به ولاره ورته ی لیتوه نه نه هات. مهراق گرمی، بریارمدا
په نجه ره که به چی نه هیلّم تا بزانم دواپی به چی نه گات. له هه نسک هه لدان و
لووت هه لّمژینی خویدا بوو که له پر وهک کیچ له دهنگیک داچله کی که به
سهریا نه رانی:

- هه ی زوئی حه رامزاده! نه وه چی نه که یه له م سهر چه قی ریگایه؟. بو ملت
نه شکا نوتوه ماله وه؟.

وادیار بوو باوکه به ری کهوت له ویتوه نه چوو ماله وه. که هاته بهر چاوم،
باره لگرتکی کوپان له شانم دی. منالّه وه کوو فیبری زله لی دان بوو بیت خیرا
دهستی بو لاروومه تی به زکرده وه به گریانه وه وتی: «لیتشیاندام و
شروویه که شیان رستم».. باوکه به دهم و چاوتیکی تووره پی و هیلاکه وه وتی:
کی؟.

- منالّه وردکه ی نه م مالانه! نه مه ی وت و دهستی درتیز کرد بو هه موو نه و
خانوه دوو نه میانه ی نه و منالانه تیدا نه ژیان. باوکه له پر هه لچوو! بی سنی
و دوو رووی کرده به که م ده رگا - که مالی حاجی سه ی بوو - . لای باوکه وا
دیار بوو ده وله مند هه موو یه ک توخم و ره گهن، له بهر نه وه پیوستی نه نه کرد
به سهر ماله کاندا بگه ریت. حاجی سه ی به روویه کی گرتو ناماده یه کی ته واره
بو شتی نه و مه لا کویره، یا نه و سوال که ره ی به م تیواره درهنگه له حه سانه وه ی
کردوه، ده رگای کرده وه ویستی دهم بکاته وه به لام باوکه ریگای نه دا، دهستی
بو منالّه که ی درتیز کرد و له گه لیا وتی، وشه کانیس وه کوو ساچمه له ده می
نه هاته ده ری:

گویه به خیر شرویه که ش نه ریژن و هیشتا دارکاریشی نه که ن؟! بو منالّه
قوره تیبه کانتان فیتر ناکه ن که له منالی خه لک و خوا نه دن! خو نه م مه ردمه
کوئله ی تیوه نیسه. حاجی وا دیار بوو نه یویست که م و زور درتیزه به م چه قه
چه قه ی تیواره وه خته یه نه دات، به لووت به رزیبه وه وتی: هه موو شروویه که ی
بایی دره میک نابین، ها نه وه دوو دره م، بهس بری له کوئم به ره وه. باوکه به
تووره بیبه وه، به دهسته زیره قه لشاویه کانیبه وه، دهستی حاجی به پاره وه گه رانه
دواوه، به زمانیکی رووشکینه وه وتی: بیخه ره وه باخه لت، پیوستم به پاره ی

تۆنپیه، ئەم شانەم خۆشیی دەست لە تۆ پان ناکەمەوه، پارە ی تۆ باخەلی من قەت گەرم ناکاتەوه. بەس بزانە خوا سامانی داوونەتیی بەلام مافی ئەوهی نەداوونەتیی منالە کانتان گەله کۆمەکی لە منالی هەزاران بکەن. پەنجە ی لە روویدا بەهەرەشەوه راوێشان و لە سەری رویشت: ئەگەر مەسەله گەله کۆمەکی بێت، ئەوه منالی هەزار زۆرن، ئەوانیش ئەزانن چۆن پشتی یە کتر بگرن!.

حاجی چاوی ئەبلەق بوو بوو، هەرچی حەمالە یە پشتی تیی کرد و رویشت. بە دەستیکی کۆیانەکی لە سەر پشتی چاک کرد، منالە کەشی بە دەستەکی تری گرت و شوپین خۆی خست، منالەش بە جۆری رووی کرابوووه لەوه ئەچوو ئەوه پاک شتیستی، بە دەستەکی تری سینیەکی خستوووه بن هەنگلیبەوه و بە شانازیوه لە پشت باوکیهوه ئەرویشت، هەر بەو شانازیه شەوه سەرەو خوار لە باوکی ئەروانی، لە گەلیشیا ئاوری لە هەموو ماله دوو نەزمیبەکان ئەدایهوه، بەسەر و دلێکی شادەوه ئەرویشت، وای ئەزانی هەموو چرای ئەو گەرەکه بۆ ئەو داگیرساوه و رووناکیهکی تەنیا بۆ ئەوه!. بەم جۆرە بە جووتە رویشتن تا لە چاوم ون بوون. لەبەر خۆشمەوه ئەموت و دەستم درێژکرد پەردە ی پەنجەرەکه دابەمەوه:

– دەنگی هەزار که بەرزیتەوه لە هەموو ئاوازیکی تر خۆش و بە سۆزترە.

.....

دنیا چەرخ و فەله کێکە ئەسوورپیتەوه، ئەوهی که ئیمپوژ ئەکەویتە سەرەوه سبەینیی ئەکەویتە ژێرەوه، دیسان ئەکەویتەوه سەرەوه و ژێر ئەکەویتەوه. ئەگەر بەم چاوهوه سەیری بکەین هەر دەورکردنەوه یهوهیچی تر. بەلام ئەگەر بە چاویکی ترهوه سەیری بکەین ئەبیین بە هەزاران هەزار ملیونان بابەت روو ئەدا که هیچیان لە هیچیان ناچن. هەر لەبەر ئەم دوو جۆرە سوورانەوه یه له هەندێ چەرخا ئادەمیاز ئەگاتە پلە ی هەرە بەرزو کهچی لە هەندێ چەرخێ ترا ئەکەویتە قوولایی بییری تاریکهوه!. وەکوو چۆن ئەگەر لە ناو ئەو قوولاییه دا هەر بمینیتەوه دنیا ناچی بەرپوه، لە چلە پووپی بەرزیه کەش ئەگەر هەر بمینیتەوه دیسان دنیا که هەر ناچی بەرپوه!. بە تەبێعەت هەر شتیکی گەیشته ئەو پەری بەرز ی ئەبێ لیژ بییتەوه؛ شارستانی که زۆر بەرز بووهوه ئەبێ بروخت، هەر وهها دواکەوتنیش که گەیشته ئەوپەری دواکەوتنە ئەبێ ئەویش هەر نەمین، روخانی ئەم بەوهیه که روو ئەکاتەوه بەرز ی، هی ئەویش بەوهیه که روو ئەکاتە نزمی!. ئەمەیه: «سنة الله وسنة الكون».

هەر له بهر به یانی میژوووه دوو چین هه بووه؛ چینی چهوساوه و چینی چهوسینه، چینی ههژار و چینی ساماندار. ساماندارو چهوسینه ره که ههستی به پایه ی خۆی کردووه، به لام ههژارو چهوسینه راوه که ههستی بهو به شه ی خۆی نه کردووه!. گه پانی چهرخ و فهله که که ئیشیکی وای کرد که ئه ویش ههست به خۆی بکا؛ وای کرد که دهسته یهک پهیدا ببی و دهردی ئه و ئیش و نازاره بخاته بهر چاوی هه موو کهس، له مه وه چهوسینه راوه کهش ههستیکی بو پهیدا ببی.

سه رده مه کانی پیشوو چیرۆک و حکایهت هه ره هه بووه و هه ره ئه گپ - رانه وه. ئه وانیش هه ره ئه و دوو چینه بوون، به لام ههژاره که ههستی به ژیر دهسته یی خۆی نه ئه کرد، ورده ورده ئه وه هاته پیشه وه که قالبی ئه و جوژه چیرۆکانه خۆی بترنجینته ناو بهر گیکه وه که ئیش و نازاری ئه و کۆمه له پیشان بدا.

هه ره له شیه ی گۆرانه که خاوه نی ئه م په خشانه له ولاتی خۆیه وه بو خۆیندن که وه ولاتیکی دووری وه کوو «لیننگراد» ه وه، ئه و ولاته له و ولاتانه نه بوو که سه رده مه کانی پیشوو فه قیه ک له م په ری ولاتی ئیسلامیه وه بو دهرز وه رگرتن ئه چوووه ئه و په رییه وه. ولاتی «لیننگراد» له ناو ئه و جغزه دا نه بوو، به لکوو نه خشه یه کی تری هه بوو.

ئه م خاوه ن په خشانه پیش چوونی بو ئه و ولاته، له ولاته که ی خۆیا پهیدا بوونی ئه و وریایه ی چاوپێ که وت که؛ ههست بکری به کاروباری رۆژانه و بخه رینه ناو بهرگی چیرۆکه وه. که چوووه ئه و له بهر ئه وه که ئه و شوپنه و ئه و ولاته جیگای مۆری ههستکردن بوو به ئیش و نازاری چینی چهوساوه، ناوه رۆکی نووسینه که ی به و شه قلنه شه قل کرد. تاپۆی دیمه نی منالکی هه لئا فرۆشی باوک هه ماله که ی که وه ختی خۆی دیبوی له سوله یانی له میشکیا ئه زینگایه وه، خسته یه ناو ره و په وه یه که وه، که پیچکه یه کی ئه و ره و په وه یه مناله هه ژاره که بوو، پیچکه کانی تری مناله ده و له مه نده کان بوون که یارییان به سامان و به جل و بهرگی جوان و به تۆپی رهنگا و رهنگی فته بۆل ئه کرد، ئه ویش یاری له گه ل هه ناسه ی بو کپووزی خۆی و فرمیسی که ته یس ماوی چاوی خۆی ئه کرد که به کزیکه وه سه یری ئه کردن!. ئه م دیمه نه ی به یارمه تی رووداوه کانی لیننگرا ده وه بوو به چیرۆکیک که گه ل گه ل جیا یه له چیرۆکی سه رده مه کۆنه کانی پیشوو، وه هه ره له ویدا خسته یه ناو تابلۆی رسته وه. ئه م په خشانه نمونه یه که بو ئه و سالانه که ئه م جوژه هه ستانه ش له په خشانی کوردیدا پهیدا بووه.

«نووری عهلی ئەمین» له ژێر ناوی «کاکۆل زێرین و دان مرواری» دا، دهقیکی سالی ۱۹۶۵ ی خۆیمان ئەخاته بهردهست و ئەلێ:

.....»

خوشکهکان گورج بارگهیهکی بۆ رێک ئەخه و ههردوو منالهکانی ئەدهنه دهست و له شار دهري ئەکەن! کچهکەش به چاویکی فرمیسکاوی و ههناسهیهکی ساردهوه مالاوایی له کۆشکهکه ئەکا و لهگهڵ ههردوو کۆرپهکهیدا لهشار ئەچنه دهرهوه. ههر ئەپۆن، ههر ئەپۆن ههتا ئەگهنه ئاشهکۆنێ له بیابانیکی چۆلدا، لهوئ ئەگیرسینهوه و بار ئەخه. بووکه بچکۆلهی پادشا، مندالهکانی وهک گۆل پهروهده ئەکا، ههتا جوان گهورهیان ئەکا و له خهه ئەیانرخسینێ. کورهکهی فیری سواری، راو، نیشانشکاندن، پیاوهتی، فرمان، لێ بووردن، دهستی ههزار گرتن، هیمنی و له سهرخۆیی ئەکا. کچهکەشی له ناوماڵدا لهگهڵ خۆیدا فیری کاروباری ناوماڵ ئەکا، لهگهڵ ئەمهشدا کۆشکیکی گهوهری لهو بیابانهدا لێ راتهکیشی، دیواخانهکهی ئەخاته سهه پشت بۆ ریبواران و داماوان.

له پاش چهند سالی پادشا خۆی و کورهکهی بۆ راوشکار ریبان ئەکهوێته ئەو ناچهیهو بهلای کۆشکی بووکهکهی و مندالهکانیدا راتهبووری، بهلام بهیئ ئەوهی بیاناسی. بووکهکهی پادشاو مێردهکهی ئەناسیتهوه، دهنگ ناکا، به کورهکهی ئەلێ: کورم! ئەو سوارانهی کهوا بێردها رابووردن باوکت و باپیرت بوون! - چۆن! ئەوانه باوک و باپیری من بوون؟ ئەئ بۆچی لایان نهدا؟! دایکی چیرۆکهکهی سههلهنوێ بۆ ئەگهپهتتهوه و پیتی ئەلێ: ئیستا ئەوان ئیمه نانس. لهبهه ئەوه بچۆ به باپیرت بلێ ئەبێ ئەم ئیوارهیه خۆت و دهست و پێوهندهکانت له مالی ئیمه بن. کوره دیت و سلاویکی گهرم ئەکا و ئەلێ: ئەبێ ئەم ئیوارهیه گهورهمان بکهی. پادشا ههر چهنده لهسهههتاوه دوو دل ئەبێ لهوهی بچێ، بهلام له دوااییدا ئەیهوئ تی بگا بزانی ئەمانه چین لهم کۆشکه خۆشهدا، لهم سههه ریبیه، لهم بیابانهدا؟! ئەلێ: کورم، لا ئەدهبین بهلام خواردنیکی باشمان بۆ ئەماده بکهن - کوره ئەگهپهتتهوه بۆ لای دایکی و بریاری باپیری پێ ئەلێ، دایکیشی ئەکهوێته خۆ ناماده کردن لهگهڵ کهنیزهک و نۆکههکانی ناو کۆشکهکه، باشتترین خۆراکیان بۆ رێک ئەخه.

ئیبواری پادشاو کورهکهی و دهست و پێوهندهکهی روو ئەکهنه کۆشکهکهو کاکۆل زێرین ئەچی بهپیربانهوه و نۆکههکان و لاههکانیان لێ وهر ئەگرن، ئەچنه

دیواخان دائه نیشن و کاکۆل زێرین ریزیکى ته وایان لی ئەگرێ هه تا کاتی نان خواردن دئ سفره رائه خرئ، نان ئەهینرئ هه مووی له گه نی زێری پر پلاوه، له سه سینی زیو. پادشا که چاوی به و سه لته نه ته ئەکه وئ سه ری سپ ئەمینئ، به تایبه تی که کورپه به دهست و پیتوهنده کان ئەلئ: تکام ئەوه یه ئەوه ی که له خواردن ئەبسته وه، له گه نه زێره که بۆ خۆی هه لبرگئ. پادشاش ئەیه وئ به چی له گه ل دهست و پیتوهنده کاندان نان بخوا گورج کورپه ئەلئ: پادشام شه رمه زارمان مه که، خواردنی ئیوه جیا به له خواردنی ئەوان.

دهست و پیتوهند له خواردن ئەبنه وه، دایکی کاکۆل زێرین هه رچی ئیسقان هه یه کۆی ئەکاته وه ئەیانخاته له گه نی زێره وه، له سه سینی زیو، وه دایه پۆشئ و به نۆکه ردا ئەینرئ بۆ پادشا و کورپه که ی! وه به کاکۆل زێرینیش ئەلئ: برۆ کورم راوه سته، ئەگه ر پادشا تووره بوو، وه وتی بۆچی ئیمه سه گین ئەم خواردنه مان بۆ دا ئەنی؟. پئ بلی ئەگه ر سه گ نین چۆن تووته له سه گتان ئەبئ؟! - ئەو دهمه کاکۆلی خۆتی پیشان بده و بانگی من و دان مرواری خوشکیشته بکه .. که خواردنه ئەخرتته به رده م پادشا و کورپه که ی پادشا سه ری سینیه که هه لته داته وه ئەبینئ پر له ئیسقان و خۆراکی پاشماوه! چاوی ئەپه رتته پشتی سه ری و مووه کانی وه ک نه شته رگرژ ئەبن و ئەنه رتتی به سه ر کورپه که داو ئەلئ: نابئ هه ندئ شه رم بکه ی بۆچی ئیمه سه گین؟. ئیسقانمان بۆ دائه نئئ! کورپه که له وه رامدا به پیکه نینه وه ئەلئ: ئەی ئەگه ر سه گ نین چۆن تووته له سه گتان ئەبئ!؟.

له گه ل کورپه ئەمه ی وت، پادشا په نجه یه کی خۆی گه ست و یادئ قسه که ی خۆی کرده وه! به لام به ره له وه ی بدوئ، کورپه رووی دهمی کرده باپیری و وتی: ئەوه کاکۆله که ی من .. بانگی کرده خوشکه که شی، وتی ئەوه دانه مرواریه کانیه تی. ئەنجا دایکیشی هات و به ته واوی کاره ساته که یان خسته روو. باوک و باپیره ی هه ستان و ئەم لاو ئەولای کورپه که یان ماچ کردو به یه ک شادبوونه وه و گه رانه وه بۆ شاره که ی خۆیان. پادشا هات دوو خوشکه ی بووکه بچکۆله که ی هینا و له کۆشکه که ی خۆی دووری خسته وه، کچه بچکۆله که ی کرد به که بیانوی کۆشکه که».

نووسین گه لی بابته تی هه یه، یه کیک له و بابته تانه تۆمارکردنی رازو نیازو به ره مه نه نووسراوه کانی نه ته وه یه؛ ئەو به ره مه مانیه که هه ره له سه ر زمانئ خه لکه که وه بووه به ده ماو دهم گیتراویانه ته وه. ئەم جوړه شتانه به شیوه ی تازه ناویکی بۆ دانراوه و پئ ئەلئین «فۆلکلۆر». وشه که له بناغه دا یۆناییه، به لام هه موو نه ته وه کان وه ریان گرتووه.

مه به سستیش بهو، رازو نیاز و حه کایهت و پیشه یه که که ههر له کۆنه وه له ناو نه ته وه که دا هه بووه. ئەم رازو نیازو سهر گوزه شته یه ش له راستیدا ئەبێ به دوو جۆره وه؛ جۆریکی دهقی ئەو شتانه یه که و تراون به بێ ئەوه له کاتی نووسینا هیچ دهستکاریه ک بکرتن، ئەمانه زیاتر له هۆنراو، وه یا له وینه هۆنراو دا ئەبن، جۆره که ی تری له په خشانا ئەبێ. ئەم په خشانه کێ کۆی ئە کاته وه و ئە یخاته سهر کاغه ز؟. دیاره ئەبێ خوێنده واریک بێ. هه موو ده م زمانی خوێنده وار و نه خوێنده وار له هه موو نه ته وه یه کدا جیا یه؛ چونکه خوێنده وار که به هۆی خوێندنه که یه وه وشه و رسته ی تر له زمانانی تره وه فیتیر ئەبێ و تیکلاوی ئەکا له گه ل زمانه که ی خۆیا. نه خوێنده وار که روت ههر زمانه که ی خۆی ئەزانن، له بهر ئەوه نازانی شتی تر بێنن و ئاوێته ی زمانه که ی بکا. ههر له بهر ئەمه یه که ئەلین: زمان خاوینی نه ته وه یه ک زمانی به ره ی نه خوێنده وار ه.

داستانیکی وه کوو ناوه رۆکی «کاکۆل زبیرین و دان مرواری» داستانیکی بووه که له ناو کورده واریدا له گوێ ئاگردانه کان به ره ی نه خوێنده وار هاتوه به سهر زمانیا و پشتا و پشت گیتراویانه ته وه. «نووری عه لی ئەمین» هینای و خستیه سهر کاغه ز. نووری عه لی ئەمین خوێنده وار بووه، هیچ گومانی تیدا نییه که چه شه ی خۆی له دارشتنی رسته کانا ئیشی کردوه!. ئەم دهقه ئەو دهقه نییه که کابرای نه خوێنده وار به ره به ره هیناویه ته خواره وه تا گه یشتوته بهر دهستی خوێنده واریکی وه کوو نووری عه لی ئەمین. ئەوه نده هه یه ئەم توانی فیکر که کۆ بکاته وه و بیه خاته ناو قالبی عیباره تیککی نووسراو، وه یا چاپکراوه وه. دهقه که ی ئەم بۆ رۆزانی دوا ی نووسین و چاپی ئەبێ به دهقیکی پوخت؛ هه م بۆ فیکر ه، هه م بۆ رسته و عیبارت. ئەم جۆره شتانه دیسان جیا یه له چیرۆکیکی که ئیسته بنوسری؛ چیرۆکه که ی ئیسته کاره ساتیکه نووسه ره که ی ئەبیین و ئە یخاته ناو رسته وه، به لام چیرۆکه کانی پیشوو، کاره ساته که به چاو نووسه ره که ی ئیسته وه نه بینراوه، دهستی نووسه ره که ههر ئەوه نده یه تیا یا که ئە یخاته ناو تابلوی نووسنیه وه و ئەیکا به دهقیکی بۆ رۆزانی داهاتوو.

ناوه رۆکی ئەم دهقه که بووه به م په خشانه وه کوو له گوێ ئاگردانه کانا گیتراویانه ته وه؛ پادشاکه سی کچه جووتیاره که ی هینا بۆ سی کوره که ی خۆی. کچه کان دوویان ئەو به لینه ی که دابوویان به پادشا بۆیان نه هاته دی، کچی سیبیه م راست بوو کورپیککی کاکۆل زبیرین و کچیککی دان مرواری بوو، به لام خوشکه کانی له گه لیا به خوشکیکی دلسۆز دهر نه چوون، دوو مناله که بیان کرد به دوو تووته له سه گ!. پادشا دایکه و دوو مناله که ی له شار دهر کرد،

دایکە دوو منالەى بەختو کردو بە ئینى خۆى هینایە دى. ئەمە لە رووى ناوەرۆکەوه. لە رووى روخسارىشەوه ئەم پەخشانە بو بە دەقیك، کەوتە سەر کاغەزو مایەوه بۆ رۆژانى پاشەرۆژ، ئەو ئاگادارىمان ئەداتى کە لەو سالانەدا بیروباوەرى جوولان بۆ خزمەتکردنى ئەدەبى گەلى، وە یا بلین فولکلۆر لە باودا بوو. وەکوو وترا مەعنايەکان کۆنن، بەلام رستەکان ئەو کۆنەیان نییە، ئەوەندە هەیه لە ناو چوارچێوەى ئەم رستاندا مەعنايەکی کۆن پارێزراوه. رستەکان بەبى هیچ گىروگرفتیهک مەعناکانیان داوه بە دەستەوه، ئەم دەقه لەناو نمونەکانى پەخشانى کوردیدا بۆ چیرۆکیتکە کە ماناکەى زۆر کۆن بێت، وەکوو چیرۆکی تازه هەیه لە مەعناو رستەدا، چیرۆکی واش هەیه کە مانا کۆن بێت و رستە تازه.

«محەمەد سەلح سەعید» لە کتیبەکەیا کە لە ژێر ناوی «چیرۆکی شمشالى شوان» و لە سالى ۱۹۶۷دا چاپی بە خۆیهوه دى. لە پێشەکیەکەدا ئەم پەخشانەمان پيشان ئەداو ئەلى:

«سۆزى شمشالى شوان!».

سۆزى شمشالى شوان ئاوازی نەمرى کارکردوى ژيانى کۆمەلانى لادى و شارەکانى کوردەوارىیه لە زۆر کۆنەوه. بۆیه ئەلیم هەستی دەروون و کزى جەرگ و بزى لىو، پەژارەى دل و نەستی خەستى ژيان و خۆشەويستى دلدار، هیواى بە ناوات و تریقهى شادو بریقهى چاوى کێژەلاو و مرقەى کورو کال و نرکەى پیر. ناواتى گىبانى بە سۆزى مرۆکانى دەشت و شاخەکانى کوردەوارى تبا هەلئەقولی، وەک ئاسمانى تەنراو بە ئەستێرەى گەش و سیس. ئەمانیش بە گەرووى شمشالدا، لە قوولایى و بیینى پيش خواردوى لاوتى شوانى بە بەهرەو هونەرەوه سەر دەرئەکات و دیتە گوتمان! ئەو ئاوازه سروشتییه کار ئەکاتە قوولایى ناخى هەست و هۆش و دەروونمان، وە زاخاوى گىبان ژيانمانى پى ئەدەینهوه، چونکە ئاوازی کارکردوى شادەمارى دل و هەستى بزواو و دەروونى پاک و خاوتى پەرودەى دەشتى پان و بەرىن و دۆل و دەرهى چرى دارو دەوهن و لووتکەى چىباى بەرزو سەرکەش و کانیاوى روونى وەک چاوى قرژال و سروەى فینکى بەرەیانە. جۆشى سازى پێگەییوى دەستى سروشتىکى جوان و رەنگینه!..

بێجگە لەمانەش سروودى شمشالى شوان سکالای دلى دل دارو نیازی دیدەى بە خومار و چرپەى وەفای بەداده؛ ئەو دەنگى رازەبە کە کار ئەکاتە سەر

دلی میڭگه‌ل و ئاژده‌لی رانه‌مه‌ری شوان، ریزیان ئەکات، لیبیان ئەخوریټ، به‌ره‌و خواریان ئەکاته‌وه، بیان به‌ره‌و ژوور، له‌سه‌ر کانی ئاویان ئەدات، به‌توله‌ماری ری دا به‌ریز ئەیانبات، له‌م شخا بۆ ئەو لاپال، له‌و دۆل بۆ ئەم ده‌شتی بنار.. وه‌ک ئەفسوون، ره‌وی ریبیان پێ ئەگرێ و قه‌تاره‌یان ریز ئەکات به‌سه‌ر تاشه‌ به‌ردو مله‌و باریکه‌ ری کاند.. به‌لێ! ئاوازی شمشالی شوان هینده‌ به‌ سۆزه‌و ئەوه‌نده‌ به‌ تاسه‌و به‌کاره، که‌ به‌م جۆره‌و له‌مه‌ش زیاتر کار بکاته‌ سه‌ر ئەو میڭگه‌ل و ئاژده‌لانه‌ که‌ هه‌ستی مرۆیه‌تیبیان نییه‌.. ئەی ئیتر چۆن کارکردوو ناییت بۆ میتشک و ده‌روون و باوه‌ری پیاوی خاوه‌ن هه‌ست و دلی وه‌ک په‌ره‌ی گۆل و ناسکیی ئافره‌تی جوان و میه‌ره‌بان؟! دیاره‌ کاریکی به‌تین و ئاشکرای هه‌یه، ئەگه‌ر وا نه‌بوا به‌ هه‌ر له‌کۆنه‌وه، باوپیروانمان نه‌یانته‌کرد به‌ باو که‌ شمشال لێ بدریت بۆ نه‌خۆش، وه‌ هه‌تا ئیسته‌ش باوی ئەم شمشال لیدانه‌ بۆ چاک بوونه‌وه‌ی نه‌خۆش، له‌ به‌شی زۆری خیزانی لادییکاندا، هه‌تا له‌ شاره‌کانیشدا باوه‌ریان پیتی ماوه، وه‌ شمشال ژهن بانگ ئەکه‌ن بۆ نه‌خۆشه‌کانیان..

ئهمه‌ جگه‌له‌وه‌ی که‌ شمشال ژهن له‌ هه‌موو کۆرتیکا، له‌ به‌زم و سه‌یران و له‌ ناکاودا، له‌ کاتی ئیش و بێ ئیشیدا، مل گیراوه‌ بۆ شمشال لیدان، وه‌ له‌ زۆر جاردا به‌ ده‌نگی شمشاله‌که‌ ئەیکه‌ن به‌ هه‌له‌په‌رکی، له‌ مال و له‌ ده‌ره‌وه، له‌ که‌ناری دێ، یان له‌ به‌ر به‌رۆچکه‌و ناو باخ، یان هه‌تاکوو له‌ناو ماله‌کانیشدا دواي هه‌له‌په‌رکی ئینجا ئەیکه‌ن به‌ چه‌پله‌ریزان و گۆرانی وتن به‌ ده‌ده‌نگی شمشاله‌که‌.

ده‌سا له‌م چیرۆکه‌دا ئەمانه‌ت به‌ چاکی بۆ ده‌ر ئەکه‌ویت. ئەگه‌ر بینه‌ سه‌ریاری نویی ئەم چه‌رخه‌ش باوه‌ری تازه‌ی ئیسته‌ وای سه‌لماندوه‌و چه‌سپاوه‌ که‌ سازو ئاوازو گۆرانی کاریکی چاک ئەکاته‌ سه‌ر ده‌روونی نه‌خۆش و ته‌ندروست، وه‌ له‌ هه‌ندێ تیه‌مارخانه‌کاندا له‌ هه‌ندێ ولات، چه‌ره‌سه‌ری نه‌خۆشی ده‌روونی، ده‌روون ئالۆز و شیتواوه‌کان به‌ سازو ئاواز ئەکه‌ن. که‌وا بوو ئەمه‌ش به‌لگه‌به‌کی نوییه‌ بۆ ئەوه‌ی که‌ «ده‌نگی شمشالی شوان» که‌ بۆته‌ ئاوازه‌به‌کی نه‌میری فۆلکلۆری نه‌ته‌وه‌ی کورد، وه‌ بروامانی پێ تازه‌ی ته‌بته‌وه‌ که‌ هه‌ر پر بروا بیه‌ن پیتی، وه‌ هه‌ولی تازه‌کردنه‌وه‌و پیتش خسته‌نی بده‌ین به‌ شیتوبه‌که‌ که‌ به‌ ری ره‌وی زانیاری سازو ئاوازا بروات..

ئهم چیرۆکه‌شمان بیه‌جگه‌ له‌وه‌ که‌ ئەم باوه‌ره‌ ده‌رته‌خات و رووناکی ئەکاته‌وه‌ دادی دل‌داری ئەسه‌لمینیت، چونکه‌ له‌ ده‌ردیکی ناو کۆمه‌ل ئەدویت، ئه‌ویش ئەوه‌یه‌ که‌ خۆشه‌ویسته‌ی هه‌ژاری و سامانداری نازانیت. وه‌ شووریه‌ی

نییه که کیژیکی جوانی خیزانیکی دهولمه‌مند، لایکی جوان و پیکه‌وتوی هه‌ژاری خۆش بویت، وه هه‌ول بدهن که بن به‌هاوسه‌رو هاوبه‌شی ژبانی یه‌کتی، چونکه چاوی خۆشه‌ویستی، هه‌ژاری یا ساماندارى نابینیت، وه‌گرو کلپه‌ی دلدارى خۆشه‌ویست و چاوی خۆشه‌ویستی، به‌جۆشی دل و ده‌روونی دلداره‌که‌ی نه‌بیت نانیسه‌یتسه‌وه، به‌وه‌بیت ئاو ناکریت به‌ده‌روونی گرگرتویدا!..

له‌دواییدا ئه‌وه‌ دهر ئه‌خات که هه‌موو ساماندارو خاوه‌ن زه‌وییه‌ک مه‌رج نییه‌ له‌ بنه‌ره‌تا ئه‌و زه‌وییه‌نه‌ هه‌ر هی خۆی بوو بیت، به‌لکوو زۆر جار، زه‌وییه‌کانی داگیرکراوه‌ به‌فیل، یان به‌زوره‌ ملی.. وه‌ سه‌یر ئه‌وه‌یه‌ که ئه‌م دلداریه‌ی کوری هه‌ژار و کچی جوانی ساماندارى دوو خیزانی دژ به‌یه‌کتی، بیسته‌ هۆی گه‌رانه‌وه‌ی زه‌وی داگیرکراو بۆ خاوه‌نه‌که‌ی که ئه‌مه، «دادی دلدارى» دهر ئه‌خات، وه‌ ئه‌یسه‌لمینیت که خۆشه‌ویستی له‌ سه‌روی هه‌موو شتیکه‌وه‌یه‌..

ئه‌مه‌ رازو نیازیکی کورت بوو له‌گه‌ل ئه‌م چیرۆکه‌دا که له‌ رووداوه‌کانی ناو کۆمه‌ل ئه‌دویت، وه‌ هه‌ندێ سه‌ری روون ئه‌کاته‌وه‌..

وه‌کوو «ناو»، واته‌ ناوی مرۆف شه‌پۆلیکه‌و له‌ وه‌ختیکی تایبه‌تیدا دیت، گه‌لنی شتی تریش هه‌ر وه‌هایه؛ شه‌پۆلیکه‌ به‌سه‌را دیت هه‌رکه‌سه‌ که منالی ئه‌بیت ئه‌و منالی به‌ ناویکی کوردیه‌وه‌ - به‌وینه‌ - ناو ئه‌نیت. وه‌یا ناوی «مه‌مه‌دو مه‌حموود...هتد» له‌ سه‌ر ده‌میکا باو په‌یدا ئه‌کا، هه‌رکه‌سه‌ مندالیکی ئه‌بی ئه‌ویش ناوداری ئه‌کا به‌وناوه‌.

نیوانی سالانی «۱۹۶۰-۱۹۷۰» ئه‌ستیره‌ی چیرۆک له‌ ناو خۆینده‌وارانی کورددا له‌ هه‌موو باه‌تیک گه‌شاوه‌تر بوو. چیرۆک ئایا چیرۆکی گوی ئاگردانه‌کان بوو بیت، یا چیرۆکیکه‌ که له‌ واقعی ئه‌و رۆژه‌وه‌ قسه‌ی بکرایه‌. ئه‌مه‌ یه‌کیکه‌ بوو له‌ پیشکه‌وتنی بیروباوه‌ری کورد: که‌ بینتی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی کۆمه‌لایه‌تی رۆژانه‌ی بخاته‌ ناو به‌رگی چیرۆکه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ ئه‌و ناته‌واوییه‌نه‌ که هه‌ن نه‌یانه‌یتلن و زه‌وییه‌یه‌کی وا دروست بکه‌ن هه‌موو تاکیک ئاگاداری که‌م و کوری تاکه‌که‌ی تری، له‌م ئاگادار بوونه‌وه‌یه‌ ئیشیکی وا بیسته‌ پیشه‌وه‌ که وه‌کوو ناوی ره‌وان هه‌ر له‌ رۆشتنا بن و نه‌بن به‌ ئاوپیک که‌ په‌نگی خواردبیته‌وه‌و بۆگه‌نی کردبێ. ئه‌و سالانه‌ ئه‌م قه‌له‌مانه‌ ئه‌که‌وتنه‌ کار به‌لام هه‌ر یه‌که‌ له‌ سووچیکه‌وه‌، هه‌ر یه‌که‌ ده‌نگیکی لیوه‌ ئه‌هات.

له‌ شمشالا گه‌لنی نه‌وا هه‌یه، هه‌ر نووسه‌ری له‌ نه‌وایه‌کی ئه‌دا. نه‌وا‌ی چیرۆک له‌

ئاوازی شمشاللا نهوايهك بوو نهخوشي ساغ نهكردهوه، بيمارى له تيمار نزېك نهكردهوه. بابته تى چيرۆك يهكيك بوو لهو نهوايانه كه به گهرووى شمشاللا كه دا نههات. دهنكى شمشال رهنگى نهخوش ديتيتهوه سهرخوي، نهواى بلوئر دهواى دهردى ههژاره، چيرۆكى خوماليش دهرمانى نازارى كومه له. مهولاناي رومي نه لئ:

بشنو ازنى چون حكاييت ميكنند

وز جدائيهها شكاييت ميكنند

له بابته هه ندى له ناوه رۆكى نه م چيرۆكه وه كوردتيكيش نه لئ:

نهواى شمشاللى «كاكل» له لاي مه ر

خهرامان نه كا به يارو هاوسه ر!

كاكل و خهرامان، مام هومهر و كوئخا نهسه، ئاسكه و مه نيجه - كه ئاسكه دهسته خوشكى خهرامان و مه نيجه باوهژنى بوو- له ناوه رۆكى نه م چيرۆكه دا دهستيان هه يه؛ كاكل شمشال ژهن و شوانى مه ركه كان بوو، خهرامانى بي دهره تانى بي دايك نهخوشي دهستى مه نيجه باوهژن بوو، مام هومهرى داماو زهوى كيئل و باوكى كاكل بوو كه ههر به ههژارى سه رى نايه وه، كوئخا نهسه ي سميل بابر باوكى خهرامان و سه ركارى سالار به گ و زوردارى زهويه كان بوو. له نه نجاما دهنكى شمشال بوو به ناوچى بو به يهك گه بيشتنى دوو نه مام كه كاكل و خهرامان بوون.

نه م چيرۆكه دهرديكى پر نه نديشه ي نه و رۆزه ي كومه لايه تى دهر نه خا، كه له لايه كه وه دهستى زوردار به دهسته و زهوى و زار داگير نه كا، له لايه كه وه كچان له چالى ناكامى دا بوون، بويان نه كراوه به ئاره زوى دلبيان هاوسه رى ژيان بدوزنه وه، چونكه نه گهر كوره دهوله مه ند بوو بي، باكچه ش رووى لي نه بوو بي ههر نه بوا بو نه و بوايه!. له و رۆژانه دا تا نه و ده ورانه نه م دوو دهرده له ناو كومه لا ره گى داکوتا بوو. په خشانى چيرۆكه كه نه وانه پيشان نه دا؛ نه وه پيشان نه دا كه نه وانه له ريبازى نه ماندان، چونكه دهنكى شمشال كرديه كارى كه كاكلى شوان و به چكه هه ژار له گه ل خهرامانى به چكه دهوله مه ندا بگه يه ني به يهك!

له روخساريشا نه وى كه پي بلين عيبارت و ساده ي عيبارت بو كۆكرده وه ي مه عنا هه مووى تيدا هاتوته دى، نه قرتان له رسته دا هه يه، نه زياد كرديك له ناشيرينى بكا. په خشانى سه ره تاي كتيبى «چيرۆكى شمشاللى شوان» ي خاوه ن په خشان نمونه يه كه بو په خشانى نه و سالانه كه له ناهه موارى كاروبارى كومه لايه تى و زيانيانه وه قسه ي كرديى و

هه موو په ده کانی خستبیتته روو به بئ نه وه هیچ گیروگرفتیبه ک بیتته رتی.

زانا مه لا عبدالکریمی مدرس، وه یا «بیاره» کتیبه که ی که له ژیر ناوی «شهرتیه تی ئیسلام» و چاپه که ی له سالی ۱۹۶۸ دا بووه، له سه ره تای کتیبه که یا، وه کوو به ینی دوو لاپه ری به رگی کتیبه که نمونه په خشانیکی کوردی-مان نه داتی و نه لئ:

.....»

له پاش سوپاس و ستایشی په روه ردگاری میهره بان، وه پیتشکه شکر دنی سه لام بو هه موو پیغه مبه ران، وه به ره به ری گه وری ئاخر زمان، وه به ئال و یارانی فیداکاران عه رزم نه مه یه:

له بهر نه وه که قیمة تی هه ر شتی به قه ده ر قازانجیه تی، وه باشتین قازانج نه وه یه که پایه دار بی، وه ته می و ئاموزگاری له ئادابی ئایینی ئیسلامی پیروزا شتیکی زور به سووده، ویستم نووسراوی به زمانی گه لی خو م له ئادابی ئایینی ئیسلاما بنوسم به ئومیدی نه مه که بی به به شتیکی گه وری له و خزمه تانه که بو گه ل سوودیان هه یه، وه ناوم نا به «شهرتیه تی ئیسلام». هیوام وایه بی به هوی رووناکی دلیان و ژبانا، وه به نه ساسی سه عاده ت و به ختیارییان له پاشه روژا.

خوای ته عالا له قورئانی پیروزا فرموویه تی: «ان الدین عندالله الاسلام» واته: به راستی ئایین و ریگه ی راست به لای خواوه برتیبیه له فرمانبه رداریی خوداو پیغه مبه ری خودا. نه و شتانه و نه و ئادابانه که خوا قه راری داوون بو هه موو خاوه ن بیرو هوشی له ئادابی دینا، وه پیغه مبه ری گه وری حه زره تی «محمد» «ص» گه یاندوونی به ئیمه برتین له دوو به ش:

یه که م شتیکی په نامه کیبه و له دلایه، غه بیری خوداو خاوه نه که ی که س ئاگای لی نیبه. نه م به شه ئیمان و باوهره به شه ش شت وه کوو حه زره تی پیغه مبه ر فرموویه تی: «الایمان ان تو من بالله، وه ملائکته، و کتبه، و رسله، و بالیوم الاخر، و بالقدر خیره و شره» یانی: ئیمان نه مه یه به دل باوهرت بی به خوداو، به فریشته ی خوداو، به و کتیبانه ی ناردوونی بو ته می و ئاموزگاری، وه به پیغه مبه رانی خودا، وه به روژی پاشه روژ، وه به قه زاو قه ده ر.

دووه م شتیکی دیاریبه خه لکیش پیی نه زانی. نه مه برتیبیه له پینج کرده وه وه کوو پیغه مبه ر فرموویه تی: «الاسلام ان تشهد ان لا اله الا الله، وان محمدا عبده ورسوله، و تقیم الصلوة، و تؤتی الزکاة، و تصوم الرمضان، و تحج

البیت ان استطعت الیه سبیلاً» یانی: ئیسلامه تی بریتیبه له مه که شه هادهت بدهی به مه هیچ زاتی نییه عیباده تی بۆ بکری به راستی مه گهر ئه و زاته که ناوی «الله» یه، وه شه هادهت بدهی به مه که «محمد» بهندهی خودایه و پیغه مبهری خودایه، وه نوێژ بکهیت و، زهکات بدهیت و، رهمه زان به رۆژوو بیت و ئه گهر توانیت هه ج بکهیت.

جا به شی به کهم ئه سلی دین و ئایینه، له بهر ئه وه که بریتیبه له باوهر، وه یه کێ باوهری به شستی بوو له سه هری ئه روا.. وه به شی دووهم فه رعی دین و ئایینه. وه کوو چۆن له داری مێوه به رو سه مه ر وهر ئه گیرئ، وه ها یه کێ که ئیمان و باوهری بوو ئه وه سه مه ری فه رمان به دراری خوی ده ست ئه که وئ، وه ئه م پینج ئادابه به جئ ئه هیتئ. به لام له بهر ئه وه که ئیمان و باوهر ديار نییه، و ده هتا یه کێ به ده م ئیقرار نه کا که س پیتی نازانئ، له دینی ئیسلاما پر یار دراوه که ئه م دوو که لیمه ی شه هاده ته بی به هوی ئه وه ئینسان پرواته ریزی ئه وانه وه که به خاوه ن ئاین نه ناسرین. جا با له بهر رووناکی ئه م دوو فه رمووده پیرۆزه قسه بکهین و ئادابی موسولمان که یازده به شه؛ شه شی ئه سل و ئه ساسه، وه پینجی فه رعه وه سه مه ره و به ره به یان بیان بکهین:

ئیمان له لای ئه هلی دین باوهر به هه رچئ که هه زه ته پیغه مبه ر «محمد- ص» هیناویه تی له لای خوداوه له به شی بیرو باوهر، وه له ره فتارو کرده وه. ئیمان به خوی ته عالا ئه مه یه ئینسان به دل باوهری بی ئه م جیهانه، به رزو نزمی، رووناکی و تاریکی، وشک و ته ری، دیارو په نهانی، په ره ردگار تیکی وای هه یه هه رچئ سفه تی باشه هه یه هه یه تی، وه له هه رچئ سفه تی خراپه دووره، وه ئه و په ره ردگار به عه ره بی ناوی «الله» یه، وه به زمانی کوردی ناوی «خوا» یه.. خوی گه وه بۆه چاوی داوه به ئینسان ریگهی راست له لار، دار له مار، شتی نارام له هار جیا بکاته وه، وه بۆه عه قل و بیرو هۆشی پین داوه که شتی ممکن له مه حال، وه هه ق له به تال، وه راست له درۆ جیا بکاته وه، وه نه که ویته دوا ی شتی بی سوود و خه یالی بی قیمه ت.

ده ی هه ر وه کوو بیرو رای به هیتز باوهر ناکا نه خشی به بی نه خشگه ر، وه خانووی به بی به نا دروستکرا بی باوهریشی ناکا که ئه م جیهانه خاوه ن نه خشه جوانه، وه ئه م ده شت و کۆسارانه، وه ئه م ساری پر له گۆل و گیا و دارانه، وه ئه م رۆژو مانگ و ئه سستیره پرته و دارانه، که هه ر یه کێ یاسای تایبه تی هه یه، وه ریگهی هاتوچۆی خۆی گرتوه، خاوه ن وه په ره ردگار تیکی زیندووی زانای ته وانای نه بی که ده سستی پروا به سه ر هه موویا، وه ناگای له هه مووی بی وه

دهستوور و ياسايان به راستی رابگری، وه ههر كه سئ بیری وا نه بئ یا شیتته،
یا له بهر مه به سستی خۆی شیتت کردوو.

له سهه ئه م بیرو باوه ده به كه خوی ته عالا له قورتانی پیروزا ئه م ئاده میزاده
شارهزا ئه كا بۆ ته ماشای عالم، وه بۆ بیركردنه وه له وه زعی شهوو رۆژو عهرزو
ئاسمان و مانگ و رۆژو ئه سستی ره كان و، كه ژو كیتو، روبرو دهریاو كه شتی و
غه بیری ئه مانه كه ههر یه كئ نه وعه ده لیلیكئ له سهه ئه وه كه ئه م چه رخ و
فه له كه خاوه نیتیکی وای هه به رای بگری. هه موو خاوه ن هۆشئ ئه زانی دارو
بهرد، خاك و خۆل، عهرزو ئاو، ئه سستی ره هه وا، شتیکی بئ گیان و بئ
شعوور و ناته واون، وه هه چیان بئ ناکرئ، وه له ناو هه موو دروستکراوه كانا
ئاده میزاد كه به عه قئ و بیرو باوه ر خاوه ن پایه به، مایه وه هیزی ئه وه ی نییه
گیانله بهرئ دروست بکا، وه شتی مادده ی نه بئ په یدای بکا حه تا به ران بهر به
مردن و ژبانی خۆی، وه به رابه ر به غه مباری و رزگاری خۆی ده سه لاتی نییه،
وه له پاش سهه سال عه قئ بازی و خویندن و به راوردی به سه رهات و
ته ماشا کردنی کاره سات هه یران و سه رگه ردا نه.

.....

ئایین هه سستی که له ناخی دلا که پهل بلاو ئه کاته وه و ئه بیته مایه ی کامه رانی ئه و که سه
که خاوه ن هه سته که یه. هه ندئ که س له رابه رانی ئایین- که پیغه مبه رانن- ئه و هه سته ی
خۆبانیان له ده روونه وه کردوو به نووریک و بلاویان کردۆته وه بۆ که سانی تر- که په یره وی
که ره کانیا نئ- ئه مه له لایه که وه، له لایه کی تره وه ئایین وه نه بئ له ژیر ده سه لاتی
ئینسانه که دا بئ؛ واته بتوانئ خۆی له لادا، ئه و که سه بیه وی و نه یه وی ئایینه که رووی
تی ئه کا. به لگه بۆ ئه مه ئه وه یه: که ئه گه ر یه کئ وتی من خۆم نابه ستم به هه یچ ئایینیکی
ئاسمانییه وه وه کوو چۆن خۆم نابه ستم به هه یچ زا هره یه کی تریشه وه؛ واته نه، رۆژ، نه
مانگ، نه، گا، نه، بوت، ئه وه ش هه ر ئه بئ به ئایینیک بۆ ئه و!. که وا بوو دوور که وتنه وه
له چه که ره ی ئایین له ده سه لاتی ئینساندا نییه، ئه و په ره که ی ئه وه یه «مولحد» بئ، ئه و
ئیلحاده ش بۆ ئه و بوو به ئایینیک!.. وه هه ر ئایینیکی ش ئه بئ ری و شوپن و یاسایه کی
هه بیته بۆ ئه وه ئه و په یره وی که رانه له سه ری پۆن، ئه گه ر نه بیئ کاروباری ئه و کۆمه ل و
کۆمه لایه تییه له بهر یه ک هه لته وه شی و هه ر که سه روو ئه کاته هه رده یه ک!
به شتی که له م ئایینانه ئایینی ئیسلامه، ئه میش بئ گو مان یاسا و ده ستووریتی هه یه؛
هه م بۆ خوا په رساتن، هه م بۆ به رتبه چوونی کاروباری کۆمه لایه تی. وه ئه م ئایینه ش له میژه

داهاتوو. زانایانی ئیسلام ماوهی چوارده سهدهیه خزمهتی ئەکەن و ئەو دەستووورو نیزامەیان خستۆتە ناو چوارچێوەی ئەو زمانەوێ که سەرەتا ئەو ئایینیە بەو هاتووێ کۆکراوەتەو، ئەو زمانەش زمانی عەرەبی بوو، هەندی لێ نەتەوێ ئیسلامەکانی غەیری عەرەب توانیویانەو بۆیان لێواوە که گەلی جار لێ لاپەرەئێ ئەم مێژووێ درێژدا ئەو دەستووورانە بە زمانی خۆیان بنووسن و بیخەنە بەر دەستی نەتەوێکەیان؛ ئەو نەتەوێکە لێ زمانەکی خۆی بەولایە-لێ بەرەئێ ئایینیەو - هیچی تری نەزانێو.

نەتەوێکە وەکوو کورد بە درێژایی ئەم سالی دوورو درێژانەئێ مێژووێ ئیسلام ئەو شەرعیەتەئێ که باوی هەبوو لێ ناویانە هەر بە زمانی عەرەبی و هەندە جارێکی زۆرکەمیش تووکه تووکه یەک بە زمانی فارسی هەبوو. زانا ئایینیەکانی کورد ئەو شەرعیەتە عەرەبیانەئێ خۆپێندووێ زانیویانە، چۆنیەتیەکیان بە رەمەکی مەردمەکە و توووە بەو جۆرە هەموو پایەیهکی ئەخلاقی و کۆمەلایەتی نەتەوێکەیان پاراستوو. هەرودها ئەو زانا ئایینیە کوردانە که لێ رووی شەرعیەت و زانیاری تریشەو شتیان داناو هەر بە زمانی عەرەبی دایانناو.

بەلێ! گەلی جار بوو که لێ ئەرکان و بناغەئێ ئایینیەکیان بە زمانی کوردی بە هۆنراو داناو، ئەویش تەنیا هەندی ئەرکان و بناغە، ئەگینا فراوانی لێ و پۆیی ئایینی گەلی فراوانترە لێو که ئەو ئەندازە هۆنراوانە بتوانن لێ دایەخی دەربێن. پەخشان، که کانگای فراوانییە لێبەر هەر هۆیک بوو لێم روووەو بەو شتیان دانەناو، تۆزێ لێو هۆیانە لێ سەرەتای ئەم کتیبەدا باسکراو.

خاوەنی پەخشانی کتیب «شەرعیەتی ئیسلام» ماوێهەک بوو ئەو دەستووورانەئێ که لێ شەرعیەتی ئیسلامدا هەن، هەر لێ «عیبادات، موبایەعات، موناکەحات و جراحات» وەو بێنیتە سەر زمانی کوردی، دووبەش لێو چوار بەشەئێ لێ نیوانی سالانی « ۱۹۶۰- ۱۹۷۰»، بەتایبەتی تر لێ سالی ۱۹۶۸ شادمانی چاپی بە خۆیووە دی.

ناوهرۆکی ئەم بابەتە ئەو پێویستی کۆمەلایەتی نەتەوێ ئیسلامە هەمووی گرتۆتەو؛ گرتووێتەو بە پەخشانی زمانی کوردی، که ئەمە یەکەم هەنگاوێ لێم روووەو نێژراو. روخساری پەخشانیەکی سادەو بێ گرتییە، بۆ کاروبارو فرمانیکی ئایینی دەسەلات لێمە زیاتر نابێ، چونکە زۆر وشەو رستە هەبوو لێ زمانی عەرەبییدا تا ئەو مێژووێ هەر بەو چەشنە لێ ناو کوردەکەدا بلاو بوووەتەو، ئەم پەخشانیە توانیویە ئەو شتانە رێک بگۆریتەو بە زمانی کوردی. ئەبێ ئەوێش بزانیان که گەلی وشە هەبوو لێ عەرەبی دا، ئیسلام ئەو

وشانه‌ی بۆ شتییک داناوه که پیش داها تنی ئیسلام ئەو شتانه نەبوون. بە وینە وەکوو وشەکانی: «حج، زەکات، سوونەت، تەولیه، جەعالە و موخاطە» و گەلی شتی تریش. ئەو جوۆرە وشانه لە هەموو عالەمی ئیسلامیدا وەکوو خۆی بلاو بوونەتەو، بە تایبەتی کورد گەلی لە مەفھوومی ئەو وشانه‌ی لە کاتی خۆشیا هەر نەبوو.

جا ئەو پەخشانی سەرەتای کتیبی «شەرعیەتی ئیسلام» ی زانا مەلا عبدالکریم نمونە یەک بوو بۆ پەخشانی کاروباری نیزامی ئایینی.

هەر لە نیوانی سالانی « ۱۹۶۰-۱۹۷۰ » «کاکە مەم بۆتانی» نمونە پەخشانی دەقیکی ئەو سالانەمان لە ژێر ناوی «بوومەلەرزە لە گۆمی مەنگدا» و چاپەکە‌ی لە سالی «۱۹۶۹» دا بوو بۆمان دیاری ئەکا و ئەلی:

.....»

ئەو شەو هەموویان گەیشتنە لای چە کدارەکانی تری ئەو هەریه که بۆ بەریه‌ستکردنی شالاو کۆبوو بوونەو. که جاری پیشرویان بەبیر ئەهاتەو مووچرکیان بە لەشا ئەهات. وەکوو داندرا بوو، دوو خراڤه سەنگەرێکەو که لە بناوو ناوهراستی شاخه که لی درا بوون، لە لای راستیانەو دۆلیکی قوولی تەسک هەبوو بۆ کاتی تەنگانە رهچاو کرابوو. ئەو رێگە یه بۆ ئەو دێیانە ئەچوو تەنها باریکه رێهک بوو، بە چەشنتیک سەنگەرەکان لی دراو بوون که ئەیان توانی پارێزگاری رێگه دۆله که و چوارده‌وری پی بکن.

ماموستا هەر لە سەرەتاوه لەگەڵ ئەو هەدا نەبوو لاله حەمەد شەر بکات، لەبەر ئەو لاله زۆر پەست و مەلوول بوو، چونکه زۆر دلی بەم شەرە خۆشبوو، بەو ههباوه بوو برینی رۆله کهی ساریژ بکات. لەبەر ئەو ماموستا چاره‌ی نەما بەرانبەر بپاری لاله وای پیشنیاز کرد که پیکه‌وه له یهک سەنگەرەدا بن، چ نەبیژ پارێزگاری ئەکات و چاوی لیبی ئەبیژ. بەتەواوی هەر یه که جینگه‌ی خۆی نەگرتبوو که «ساله» به هەلەداوان گەیشتنەو ناویان و ئەویش له سەنگەرێگا دامەزرا. ئەو شەو هەریه که له شوپنی خۆیدا که رویشکه خەوانه‌ی کرد. هەر له بەرەبەیانەوه پەلاماری ئەم ناوچه یه درا، له دوورده تۆزی چه که قورسەکان و چه کدارەکانیان وەک گەردەلوولی پایز به ئاسمانا ئەچوو. بەرگرەکانیش له سەنگەرەدا خۆیان مەلاس داوو، بەلام چەشنه ساردیهک به دل و دەروونیاندا هاتبوو خۆیان پی نەئەگیرا، ئەلەرزین، هەندیکیشیان تەقه‌ی دانیان ئەهات، تەفەنگ له دەستیانا ئارامی نەبوو! چاوپێ کهوتنی بەس بوو

بۆ ئەو دەست بە یەكدا بدەى و هیوات بیری!

بەلام كە چاوى بە لالوو ئەكەوت فەرامۆشى ئەهات. لاله هەستى بەمە
كردبوو، بە چەقەچەقى دانى و زەردەخەنە بەكى سەرزارەكى بە ماموستای وت:
شەرم مەكە ئیمەش هەرواین!

- بەلام نازانم بۆ؟. خۆ بەخوا ئەو دەى بەبیرما نەیت ترسە.

- گوئى مەدەرى. بەك فیشەك بەسە گەرم دادین.

- بەعنى...؟.

- كە یەخەگیر بووین گەرم دادین، فیشەك بە خەسار نادەین!

- گویا هەموو هەر واین؟

- بى گومان.. ئەمە بە دەست كەس نییە!

زۆرى ماپوو شالاو بگاتە قەراخ شاخەكە، بەهەمەچەشنە، چەك بست،
بست زەوى و شاخ و دۆلەكەیان بە گوللە كیلا! ئەو دەى لە دوورەو ئەمەى
بدیایە بى گومان ئەبوو لەو دەى نەك مرۆف بەلكوو گژو گباش بەو شاخەو
نەماو، هەر كەسێكیش لەوئى ماپیت، وەك كەو بە تەپكەو ئەبیت! ئەو دەى
چاویشى بە بەرگرەكان ئەكەوت لە خۆشیا بزەى سمیتلى ئەهات. نەبەرد هەر
ئەوكاتە لە مردن ئەترسێ كە لیبى دوورە، بەلام كە باوەشى پیتدا كرد هەموو
هەولێ ئەو دەیە پشتى بشكینێ. سەبرە سەبرە شالاو نزیک بوووە تا گەبشتە
بەر لوولەى تەنگى بەرگرەكان، ئەوسا گوللە وەك تەزەر بە سەریانا بارى، لە
ترس و سەرسامیدا شالاو لە پیشكەوتن كەوت، هەر یەكە هەولێ ئەو دەى بوو
خۆى لە پەنا بەردیكا بشاریتەو! ئەوان ئامادە نەبوون بۆ هەوەسى چەند
كەسێك مالى خۆیان كاول بكەن و منالیان بى دەره تان. لاله بە روویەكى
خۆشەو سەبرى ماموستای كرد و وتی:

- چم پى وتى.. پروات كرد؟. ئینجا چاوت لە مامى خۆت بیت.

- ئاشكرايە.. ئەمە یە جیاوازی حەق و ناحەق!

- ژیان بۆ زۆردار هەر سەرتیک بوو.

پاش ماو دەبەك شالاو بیان بردەو، بەلام گوللەى بەرگرەكان گەلێ كاربگەرتر
بوون لەو دەى ئەوان بتوانن پى لەبەر پى بنین! لاله هەر خەریكى ژماردنێ خۆى
بوو. هەر فیشەكێ لە سێ تیرەكەى دەرتەچوو ژمارەبەكى زۆر ئەكرد. هەندى
جاریش ناویری لە ماموستا ئەدایەو ژمارەكەى بۆ دووپات ئەكردەو. لاله

برپاری دابوو ئه و کاته «تازیه» ئەشکینێ کە بەری شالاوێ کە بگری و تۆلێ رۆلێ شههیدە کە ی بسپینتێهوه، له دواییدا ئەچیتته شارو داوای لی بردن له براکە ی ئەکات و بەدەستی خۆی ئاهەنگی ئایشی ئەگپیت، ئەوسا مردن حەقە، ناحەق نییە.

پهلامار دهرهکان زانیان پیلانە کە یان سەری نەگرت، زیانیکی زۆریشیان دا، هەرچەندە لای ئەوان زیان نرخیکی ئەوتۆی نییە، چونکە ئەو کۆلێ ئەکوژێ، نە لە بەری و نە لە پشتی ئەوان ئەچن، بەلام داخیان ناچی کە نە یانتوانی هەنگاو بنین. سەرکردە ی بەرگەرکانیش له هەمانکاتدا ئەیویست بزانی تا چەندی تر ئەتوانن خۆیان بگرن، بەلام کە بە وردی تەماشای سەنگەرەکانی دەوری خۆی کرد، نە یوترا بلتیت لەل. لاله حەمەد بەردی بە بەردەمی سەنگەرە کە ی راست کردەوه و فیشەکی بردەوه بەر سێ تیرە کە ی و دەستیکی پیا هیناو رووی کردە ماموستا:

- ئەوه حەوت!

- ئەمجاره نیشانته له کێ ناوه تەوه؟

- بروانه. ئا ئەوه ی له لای چەپی ئەو بەردە ی پێشمانهوه خۆی مه لاس داوه.

- چاوت لێیه چەند ئەترسی؟. ناوتیری بە تەواوه تیش سەر دەر بکات!

- ئەمانیش وهک سەرگوزوشته ی ئاسک و سەگە کە یان بەسەر هاتوو، ئیمه بۆ پارێزگاری نیشتمانی خۆمان ههول ئەدەین، ئەوان بۆ داگیرکردنی ولاتی خەلکی! لاله له قسه کانی نەبووهوه، ماموستا بەسەر سورمانیکه وه رووی کردە لاله و تی:

ئەری لاله! لوله ی چه کە کانت دیوه؟

..... «.....»

سالانی «١٩٦٠-١٩٧٠» وادیاره جوړه روژانیک بووه که گپروگرتی کۆمه لایه تی زۆر تیدا هه بووه. به پتی ئەو به رهه م و په خشانانه که له و سالانه دا بووه دوو زاهره مان ئەکە ویتته بهرچاو؛ یه کێ زیاد ته شه نه کردن و په نگ خوار دنه وه ی نه ته وایه تی، یه کێ تاساندنی ئەو بیروباوه ره به په تی سیداره و به رایه لی تاریکی گۆشه ی زبندان و به به لای چە ی لوله ی ماوزه ری خاوه ن زه ر!

په خشانیش که بلتسه ی دهر پینی دهر دی دهر ده دارانه بۆ پشوودانی هه ناسه ی خۆی، وادیاره ئەویش هه ر خنکینرا بوو! شوپشی باوه ر له گه ل شوپشی چه کدا ده ستیان کرد بووه

ملی یهک بۆ ئهوه بتوانن به ههتزی ههردوو لایانهوه ئهوه په تانه بپهچرن!.

نه بیروباوهڕ گۆمی مهنگهوه به درێژایی چهرخ ههه له یهک شویتنا راوهستی، نه مرۆفیش بهرده رهقی بن ئاوه ههه بهو جووره بمینیتتهوه. مرۆفیک ئهرواوه یهکیکی تر دیت، بیرو باوهڕیک ئهرواوه بیرو باوهڕیک تر دیته پیتشهوه. من و تو ئهروین، کوری من و تو له شوینمان دانهنیشن، باوهڕی ئهمرۆی میشکی من و تو ئهروا، له جیگا ههواری ئهوه باوهڕی میشکی کوری من و تو خیهت ههلهدا. جا ئهوه باوهڕه یا باوهڕی پیتشووتتهوتر ئهکاتهوه، یا ئهوه لانهباو شتیکی تازهتر دیته کایهوه.. باوهڕی نهتهوایهتی و باوهڕی زانیاری و پیتشهسازی لهم سهرکهوتن و نزم بوونهوهیهدا ههموو وهکوو یهک وانه. فیکرهی نهتهوایهتی ههندی جار وهکوو چرای دز کز ئههین، ههندی جاریش وهکوو ئاگری ناو ئاگردانی دارستان نیلهی دی، بهلام به تهواوی بمرئ ئهمه نییه. سالانی « ۱۹۶۰ - ۱۹۷۰ » وا دیاره ئازار زۆر بوو بۆیه پهخشان نهیتوانیوه ئهوه فیکرهیه دهبرین! له گۆشهیهکی ئهوه سالانهوه پهخشانی «بوومهلهرزه له گۆمی مهنگدا» له ژیر لیوهوه توژی لهوه به سهرهاته ترسینهرهمان ئهخاته بهرچاو!.

پهخشانی ناواخنی کتیبی «بوومهلهرزه له گۆمی مهنگدا» رۆمانیکمان ئهخاته پیتش چاو له وینهی کارهساتیکا، بهلام کارهساتی گوی ئاگردان نییه، بهلکوو چیرۆکی شویشی ئهوه رۆژهیه؛ شویش بهچهک، شویش به باوهڕ، شویش به هاریکاری. نهتهوهی خاوهن پهخشانی ئهوه کتیبه له جوولاندا بووهوه جوولاهتهوه، لهگهڵ پیتشانانی ئهوه ههموو جهزبههه بۆم بۆردمان و برسیتی و خۆبهختکردن و بازددان لهناو ئهوه ههموو ههردهوه دهردها ههه کۆلی نهداوه. لهگهڵ ئهوه ههموو ئازاره که له لایهه غهیری خۆیهوه دراوه ههه سههه نهوی نهبووتهوه، ههموو شتیکی له پیتناوی توژی سهههستی دا کردوه بهگاوه گهردوون، بارهه بهرخ و بهزی منال و کزهه پیری ههموو داوه به قوچ بۆ لویچ سهر بهستی، بۆ ئازادی خاکهکهی!.

روخساری ئهه پهخشانه دوور نییه ئهگهه تهماشای لایهنی ئهدهبی بکری مرازی ئهدهبی بهتهواوی نادا به دهستهوه، بهلام لهو لایهنهوه که پهخشانیکه له جهنگ و له شویشهوه قسه ئهکا، لهه رووهوه حهقی خۆی به پوختی وهگرتهوه. وه ئهمه نمونهیهک بوو بۆ پهخشانی جوولانهوهی نهتهوه و بۆ خهباتکردن. جووره گوزارشت و جووره وشهیهک لهه پهخشانهدا بهرچاو ئهکهوی که به ئاشکرا دیاره جیایه له وشهوه گوزارشتی نمونه

په خشانه کانی تر.

«خورشیده بابان» له ژماره «۷» سالی يه کی روژنامه ی «ژین»، له ژیر ناوی «چه پکه گولتی منیش» دا به بونه ی یادی ماته می «فایق بی کهس» هوه په خشانیکمان نه خاته به رده ست و نه لئ: (۱)

(۱) ئەم «ژین» ه، ئەو «ژین» ه نییه که حاجی توفیقی پیره میردو نه وه که ی دهریان نه کرد، به لکو ئەمه «ژین» تیکه که «کاکه ی فلاح» له سوله یمانی دهری کردووه، به که م ژماره ی له ۱۰/۱۲/۱۹۷۰ دا بووه و زنجیره ی خوی جیا یه.

«چه پکه گولتی منیش له یادی «بی کهس» ی نه مردا.

ژیان، له گه ل شنه ی شه مالی هاویندا، له گه ل کره بای سه ختی زستانی ژیندا، له گه ل گه لاریزانی پایزی پرقیندا، له گه ل شه وه زهنگی نووته ک و تاردا، له گه ل هیلتی گزنگی به یانی نه و به هاردا، له گه ل سرکه ی په پوهله ی رهنگین و سره ی له سه رخوی گه لای داردا، له گه ل زیکه و چریکه ی پر له سوزی هوزاراندا، له گه ل دیمه نی کانیه سیبه ری دار قه زوان و دهنگی «کناله یل» له کو هساراندا، له گه ل هوزی جووتیارو شمشالی شوان و دهنگی زهنگی کاروان له ده مه و به یاندا، له گه ل هاژه ی تافگه ی قه لبه زه ی که ژی رهنگیندا، له گه ل خورپه ی ئاوی چه م و سه رچاوه ی دلفرین و زیتیندا، له گه ل دهنگی بولبولدا ناله ی دلتيکی بچکوله و پر سوزو به کول له سه ر چلندا، له گه ل زه رده ی زیتیني سه ر لووتکه ی پالدا، له گه ل قاقای پی که نین و بزه ی لئو و گروگال و گریانی مندالدا. ژیان له گه ل جوانی رهنگینی گولاله ی مؤزو زه رده و سوورا، کوچ و باری رازاوه ی هه واری دلگیری خیلته و ژووردا، له گه ل پلپلته ی زیبو هاره ی میتخه ک به نده و خپه ی به رمووردا له گه ل تریفه ی جوانی مانگه شه ودا. لای لایه ی پر له سوزی دایک له شیرین خه ودا. ژیان له گه ل غی ئاونگ له سه ر گیانی نه مردا، له گه ل هه موو ده نگیتی پر سوز له دلتيکی گه رمدا. ژیان له گه ل چریه ی پتی که ل و فری بالی مه ل و په له هه وری سپی ئاسمانی شین و باعه ی میتگه لدا. دلتي پر له ئازادی هه ندیک جار شادو هه ندیک جار خه مگین و پرشی روژی نگین له دهم که لدا، «ده ی یاخوا سه رکه وئ با یه ک بگرین و بی خه م نه بین له هه لدا» ..

چون ژیان له گه ل هه موو دیمه ن و رهنگیتی دلگيرو جوانیدا، له گه ل سروود و به سته و سوزو ئاوازی کامه رانیدا، هه ر به و جوژه ش ژیان له گه ل شاخه و گرمه و

شریخه و چه خماخه‌ی هه‌وری سته‌مدا! له نه‌بوونیدا، له ماتمه‌دا وره‌یان به‌ر نه‌داو ده‌سته‌وستان نه‌وه‌ستان، نه‌بیه‌زاندن و فریوی نه‌دان، نه‌ناخۆشی وه‌ نه‌خۆشی ژبان، هه‌ستیان به‌هه‌موو شتییک کرد، هه‌ر شته‌و نرخ‌ی خۆبیانیان پین‌دان، هه‌یچ پیتۆستییه‌کیان له‌یاد نه‌کرد، مه‌ردانه‌ده‌رچوون له‌رتیبازی ژبان. بیری هه‌ستکردن بوون، دل‌ی هه‌بوو بوون، ده‌ستی یارمه‌تی بوون، گیانی نه‌به‌زین بوون، ده‌نگی تا بۆ هه‌رگیز له‌کاروان به‌جێ نه‌مان؛ کاروانی سه‌ره‌سته‌ی، کاروانی یه‌کیه‌تی و پیتشکه‌وتن، کاروانی نازادی و به‌خته‌وه‌ری کوردو کوردستان، کاروانی هاوکاری و براهه‌تی له‌گه‌ڵ گشت گه‌لان. به‌ئێ‌جی! به‌و جۆره‌ ژبان، دوور له‌بێ‌ده‌سه‌لانی و واق‌ورمان، جه‌نگین له‌گه‌ڵ شه‌ودا تا رۆژیان هه‌ینایه‌دی، جه‌نگین له‌گه‌ڵ مردندا تا نه‌مریان به‌ره‌م هانی.

به‌ئێ‌جی! ژبان و تا هه‌تایش له‌یادا به‌سه‌ریه‌زی هه‌ر ئه‌ژین..».

سالانی «١٩٧٠-١٩٨٠» په‌رده‌ی کاروباری کورد گۆرانیکی ئاشکرای به‌سه‌را هات. له‌سه‌ره‌تای ئه‌م سالانه‌دا له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ جۆره‌ سه‌ریه‌سته‌یه‌کی تر په‌یدا بوو، نووسینییش به‌رگه‌یکه‌ی تری له‌به‌ر کرد، له‌هه‌موو روویه‌که‌وه‌ تا ماوه‌یه‌ک قه‌له‌م که‌وته‌ جم و جوول بۆ دروستکردنی گه‌لی باه‌تی په‌خشان.

په‌خشانی ئه‌م خاوه‌ن ده‌قه‌ به‌ته‌واوی له‌و په‌خشانانه‌ نییه‌ که‌ له‌ کاروباری ئه‌و کۆمه‌لایه‌تی و نه‌ته‌وایه‌تیه‌وه‌ بدوئ؛ یه‌که‌م له‌به‌ر ئه‌وه‌: چونکه‌ له‌و میژوه‌دا هه‌شتا ئه‌و جم و جوول به‌ته‌واوی ده‌ستی پین نه‌کرد بوو، دووهم ئه‌گه‌ر ده‌ستیشی پین بکردایه‌، ئه‌م په‌خشانه‌ بیره‌وه‌ری یادی ماتمه‌می هۆنه‌رتیکه‌ که‌ ئه‌و هۆنه‌ره‌ له‌ سالانی «١٩٤٨» دا کۆچی دوایی کردوه‌، هه‌ر له‌و ته‌نگه‌چه‌له‌مه‌ی ناخۆیییه‌ نه‌ئه‌دوا، چونکه‌ دوان له‌ باه‌ته‌وه‌ په‌یدا ئه‌بێ، باه‌ت هه‌ر شتییک بوو ئه‌بێ نووسینه‌که‌ ئه‌و باه‌ته‌ بگرێ به‌ده‌سته‌وه‌، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی نه‌گرت ئاشنایه‌تی له‌ نیوانی باه‌ت و نووسیندا ئه‌پچرێ. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ هه‌ر له‌م سالانه‌دا دیسان ده‌وری ئافره‌ت تازه‌ ئه‌بیتته‌وه‌ نووکی خامه‌ی ئه‌که‌وینته‌وه‌ کار بۆ دروستکردنی په‌خشان، چ په‌خشانیک؟ په‌خشانی ئه‌ده‌بی، ئه‌مجا په‌خشانی سیاسی..

ئافره‌ت دایکه‌، دایک لانه‌ی مناله‌، منال کزه‌ی جه‌رگیه‌تی. هه‌موو ده‌م دایک نو مانگ زیاتر له‌گه‌ڵ منالایه‌ تا باوک؛ نو مانگی به‌ ئه‌رک، نه‌ک نو مانگی بێ ئه‌رک. ئه‌و ئه‌رکه‌یه‌وه‌ ئه‌و منالده‌یه‌ که‌ وا له‌ ئافره‌ت ئه‌کا ئه‌و دل‌قاییه‌ پیاو هه‌یه‌تی ئه‌و نه‌بێ. ئه‌مه‌یه‌ که‌ خۆشویستنه‌که‌ی وای لێ ئه‌کا ئه‌گه‌ر هه‌ر کاتێ هاته‌ سه‌ر باس کردنی شتی عاتفی ره‌حم و عاتفه‌ی ئه‌و له‌ هی پیاو به‌ جوولته‌تر بێ و زیاتر گوێگرو خۆینه‌ر له‌ رووی

به زهیبه وه بهه ژینێ. ئەمە یە کە ئە گەر ژنییک و پیاوییک هاتنه سەر باسی هه ژانی عاتفه و ختووکهی دڵ و لهش هی ژنه که کاریگه رتره تا هی پیاوه که، چونکه هی ژنه که له دهروونیکی سافی خاوینی بێ په رده وه ده رته چێ، هی پیاوه که په رده له بهینا پهیدا نه بێ. وینه ی ئەمه وه کوو:

دیمه نییک له ئاوینه دا ده رچێ، ئەمجا ئاوینه یه کی تر رووبه رووی دیمه نی ناو ئاوینه که بکریته وه بۆ وه رگرتنی دیمه نه که ی. بێ گومان دیمه نی یه که می ناو ئاوینه ی یه که م روونترو خاوینتره له دیمه نی دووهم. عاتفه وه به زهیی ئافره تیش بۆ دانه وه ی روونکردنه وه ی ئەو خوشویستنه و بۆ کارکردن له سەر عاتفه ی گوپیگر به و جوړه یه. دیسان له هه موو لاپه رده ی میژووی ئاده میزادا، چ له داستانی شه رکانا، چ له مهیدانی شه ر گه رده که کانی ناوخۆمانا، چ له وهختی لاواندنه وه دا ئافره تان تیکلاو کراون به پیاوان هه ر له بهر ئەوه بووه که قسه و هاندان و لاوانه وه ی ئەوان کاریگه رتر بووه له هی پیاو. خاوه نی «رشته ی مرواری» ئە لێ:

تۆژیکیش پێ بکه نه!:

شه ر گه رده که کانی سوله یمانی که جاری جاران باوی هه بوو، هه موو جار گه رده کی ده رگه ژین سەر ئەکهوت به سه ر گه رده که کانی ترا، ئەمه له بهر چی بوو؟

له بهر ئەوه بوو که «خه جه لاو» یان له گه ل بوو. خه جه لاو به لێ پالنه وانی ژنان بوو، به لام له بهرامبه ر پیاوانه وه پالنه وان نه بوو، ئەوه نده هه بوو پالنه وانیه که ی ئەو له وه دا بوو که به قسه و هاندانی عاتفه ی پیاوه کانی ئە جوولاندو شه ر گه رده که کانی ئە برده وه!. پیاوانیش هانی خه لکیان ئە دا، به لام هی ئەوان له کوئی و هی ئەو له کوئی؟! قیروسیا له م شعره ش:

دوو رهش یه ک ئالته و یه ک خالی رووی شوخی دلارا

کزه ن بۆ دڵ، به لام توخوا کزه ی ئەم چۆنه، ئەو چۆن؟!.

خاوه نی دهقی پهخشانی «چه پکه گوئی منیش» «خورشیده بابان» ه و دیاره له ریزی ئافره تانه، ناوه روکی پهخشانه که ی ئەوه به ئیمه پیشان ئە دا که بۆ لاواندنه وه یه، هه م بۆ «بێ کهس»، هه م بۆ ئەو که سانه که له ریگای سه رفرازی ولاتدا وه کوو مۆم سووتاون، به لام رووناکییان داوه به دهرووبه ری خویمان. ئەوانه ی که له م ریگایه دا رویشتون، هه موو زاهره ی که ون و هه موو شته جوانه کان بۆ ئەوان ژیان، وه بۆ وه کوو ئەوان له دوا ی ئەوان ئە ژین. روخساره که ی: ریزه وشه و رسته ی کوردییه، لام وایه ئە گه ر ئەو عاتفه یه نه بوایه ئەم پهخشانه ی به و به لاغهت و کاریگه ریه نه ئەهۆنیه وه.

ئەم پهخشانه نمونه ی پارچه یه کی ئەده بی ئەو سالانه یه؛ پهخشانی کوردی ئەو سالانه

که له مهیدانیکی واداو به خامه‌ی ئافره‌تانی کورد دیتته مهیدانه‌وه، شتیکی واکه له هیج روویه‌که‌وه گیروگرفتی نه‌یه‌ته ری.

«به‌درخان سندی» له ژماره «۱» ی سالی «۱۹۷۰»، له گوڤاری «چیا» دا که له شاری هه‌ولیر به شیتوه‌ی بادینی ده‌ری کردووه. له ژیر ناوی «ریگای چیاپی» په‌خشانیکی کورتمان به‌و شیتوه‌یه ئه‌خاته به‌رده‌ست و ئه‌لی:

«ریگا چیاپی»

خوینده‌واریت هیژاو به‌رکه‌تی..

ئه‌ز فی به‌ره‌قی پیشکیشی وه دکم بدله‌کی پر ژخوشی، چونکوو ئه‌م دشین بیژین کوو هه‌تا نووکه مه‌چ به‌ره‌قیته کوردی بزرافی کورمانجی نینه. هه‌وه‌سا مخابن مه‌خوینده‌واریت کوردی نین کوو بشین بکوردی بخوینن و بنقیسن و هه‌ر وه‌کی ئه‌م وه‌ین دزانین کوو ئه‌فه‌ه بناسیت گه‌له‌ک تشتانه.

برای کورد! ئه‌ز دبیم فه‌ری و نووکه فه‌رتیه ئه‌م بچه‌کی لخوازترین ژ لایی. ره‌وشه‌ن بیری و هوزان فانیی یقه‌دا ئه‌م بشین دگه‌ل که‌روانجی مله‌تان بچین.. «چیا» گوڤارا ته‌یه.. تیدا بنقیسه.. نه‌ترسه‌دی پیچ پیچه‌تازه‌تر نقیسی. «چیا» گوڤارا ته‌یه.. بخوینه.. دی فیر بی نه‌ئو سوهاهی. هه‌ر ده‌م شاعری نه‌مر ئه‌حمه‌دی خانی بینه‌بیراخو، ده‌ما دبیرت:

ئه‌نواعی میله‌ل خودان کتین

کرمانج تنی دبی حسین

پاشی دبیرت:

شیری هونه‌را مه‌بیته‌دانین

قه‌دری قه‌له‌ما مه‌بیته‌زانین

فیجا برای خوشتی ئه‌ف مروقه «خانی» به‌ری ۴۰۰ سالا زانیبی کوو قه‌له‌م ریکا راسته بو‌مله‌تی کورد و گه‌هشتتا وی بو‌ئارمانجیت خودژانا درتژدا... برای خوشتی! ئه‌گه‌ر ته‌بقیت تو بنقیسی ئو نقیسینا ته‌به‌لاف بیت دفی گوڤاری دا بنقیسه ئو بو‌من به‌نیره له‌سه‌ر فی ئه‌دریسی: «ئه‌ریبیل: مدیریه‌التربیة- بدرخان». ئیدی هیقیا من ئه‌وه هین به‌سرفرازی بژین».

سه‌ره‌تای سالی ۱۹۷۰ سه‌ره‌تای جوولانه‌وه‌یه‌کی به‌هیزی زمانی کوردی بو، له هه‌موو روویه‌ک و له هه‌موو باب‌ه‌تیک په‌خشان که‌وته ناوه‌وه. وا دیاره ئه‌و سه‌رده‌مه‌توزی شوین

هه واری پشوودانی کورد بووه، په خشان له هه موو بابه تیکه وه که وته ناوه وه، نه وه که هه به شیوهی سۆران له خاکی عیراقددا، به لکوو به شیوهی «بادینی» ش نه وه هه ناگه وهی هه نا. یه کییک له وه هه ناگه وانه نه وه بوو که گوڤارییک به و شیوهیه هاته ناوه وه، گوڤارییکی سه ره به خو، که «چیا» بوو. تیشکی نه م گوڤاره له شاری «هه ولیر» گزنگی دا، به درخان سندی سه ری رایه لی نه و گزنگه ی گرت به دهسته وه و به سه ره هه موو ولاتی کوردستانا بلاوی کرده وه.

به شیوهی کرمانجی خواری و هۆنراو له هه موو سه رده میکی کورددا دره خشان بووه، هۆنراوه کانی مه لای جزیری و نه حمه دی خانی شادهسته ی چه پکه گولی ولاتی کوردستان. به لام له رووی په خشان وه نه و قه له مه ی بو هۆنراو که و تۆته کار، بو په خشان نه و کاره ی نه بووه. هۆی نه م نه که و تنه کاره شی هه ره له م کتیبه دا باس کراوه!. ئیسته دهقی نه م په خشانه نمونه یه که بو ریزه نووسراوی په خشان ی شیوهی بادینی که له و رۆژهدا به بی ترس له و گوڤاره دا هاته ناوه وه و میژووی په خشان ی به یادگار هیسته وه بو پاشه رۆژ؛ په خشانیک که له دوو تۆی به رگی گوڤارییکی سه ره به خو دا خو ی پیشان بدات.

ناوه رۆکی دهقی نه م په خشانه نه و گله یه نه کا که ئیمه بوچ نه بی بترسین که نه گه ره به زمانی خو مان بخوینین و بنووسین، هه موو نه ته وه یه ک نه و مافه ی هه یه به زمانی خو ی ئاخواتنی خو ی له نووسین و خویندنا به کار بییتیت، بوچ نه بی ئیمه گوشه گیر بین و نه توانین به زمانی خو شه ویستی خو مان - کورمانجی - به ره مه می په خشان ی خو مان بخه ی نه به ردهستی هه موو که س و هه موو نه ته وه یه ک؟!... نه ی کورد!. چیا گوڤاری خو ته، مه ترسه، به بی ترس تیایا بنووسه و نووسراوی بخوینه وه، نه ک هه ره نه مری، به لکوو نه مری و سبه ی نیش هه ره بیخوینه وه، چونکه نه و زمانه ی نه و زمانی باپیره کانتته، لادان له زمانی باپیران ئیشی مه ردان نییه. «خانی» له پیش گه لی له سالانی میژوودا نه م هاواری کردوه، ئیسته تو به دهنگیه وه بچو، چالاکانه بچو!.

روخساری دهقه که ی به ته وای نمونه ی دارشتنی دهقه په خشانیک ی بادینییه که ره پ و راست نه و شیوهیه به نووسراوی تو مار نه کا بو نمونه په خشانه کانی میژووی په خشان ی کوردی.

«جه مال شالی» کتیبیکی په خشان ی به ناوی «دان به تاوانه کاندانه نیم، له سالی» (۱۹۷۰) خسته به ردهستی چاپ. بابه تیک له بابه ته کانی نه و کتیبه «په یامی»

کوردایه‌تی» بوو، ئەمە‌ی خوارە‌وه دەقی پە‌خشانی ئە‌و بابە‌تە‌یه :

«پە‌یامی کوردیە‌تی!».

هە‌موو رۆ‌ڵە‌یە‌کی گە‌لی کورد پێ‌وستییە‌کی نیشتمانییە‌ له‌ سە‌ریان که نیشتمانی خۆ‌یان خۆ‌ش بو‌ی، وه‌ سوودی نە‌تە‌وه‌ی کوردیان بو‌ی. کورپو کچی کورد پێ‌ویستە‌ له‌ سە‌ریان پێ‌ش هە‌موو خۆ‌شه‌‌ویستیه‌ک خۆ‌شه‌‌ویستی «کوردستان» و نە‌تە‌وه‌ی «کورد» له‌ دۆ‌ڵ و دە‌روونیانا بچە‌‌سپیت. باوکان و دایکان له‌ سە‌ریانە‌ که پە‌روه‌رده‌ی نە‌تە‌وه‌ی دوا رۆ‌ژ بە‌گیانی کوردایه‌تی و نیشتمانپە‌روه‌ری بکه‌ن، تاکوو منالان گو‌تیان به‌ خۆ‌شه‌‌ویستی ولات بزرنگیته‌وه‌ و پێ‌ش هە‌موو شتی‌ک فێ‌ری خۆ‌شه‌‌ویستی کوردو کوردستان بن، وه‌ نە‌وه‌ی نو‌ی راست و هە‌ق بێ‌ژو کوردپە‌روه‌ر بیت، و ناوی دووبە‌ره‌کی و ناکۆ‌کی له‌ ناویا نە‌می‌نیت. پێ‌ویستە‌ له‌ سە‌رمان که نیشتمانمان بپە‌رستین، چونکه‌ خە‌ڵکی ئە‌م ولاتە‌ین، وه‌ به‌ ناوو هە‌وای کوردستان پە‌روه‌رده‌ ئە‌بین و خاکی ولاتە‌که‌مان نازی به‌ سە‌رمانا هە‌یه. ئێ‌مه‌ که تۆ‌زیک هۆ‌شمان ئە‌کریتە‌وه‌ و به‌ خۆ‌ماندا دێ‌ین گو‌تمان ئە‌زرنگیته‌وه‌ به‌ دە‌نگی قە‌ڵبە‌زه‌ی ئاو و زاق و زبقی مه‌ل و دە‌نگی خۆ‌شی پە‌له‌وه‌ری شاخ و چیا بە‌رزە‌کانی کوردستان، وه‌ به‌ دە‌م گۆ‌ه‌ی بای دە‌شت و شه‌مالی دۆ‌ڵ و دە‌رو هە‌ردی ولات گە‌وره‌ ئە‌بین، وه‌ چاومان به‌و دیمە‌نه‌ شیرینانە‌ی کوردستان ئە‌کریتە‌وه‌ که هە‌موویان خۆ‌شی و ژبان ئە‌ده‌ن به‌ مرۆ‌ف، وه‌ ئێ‌مه‌ به‌ ناوی سازگار و هە‌وای خۆ‌شی کوردستان ئە‌ژین. ئە‌مجا له‌ رووی کۆ‌مه‌‌لایه‌‌تییه‌وه‌ پێ‌ویستە‌ پە‌یامی کوردایه‌تی جێ‌ جێ‌ بکه‌ین که ئە‌مانە‌ن:

- ١- گە‌ل و نیشتمانمان خۆ‌ش بو‌یت، وه‌ له‌ سە‌روو هە‌موو شتی‌که‌وه‌ دایبیتین و چاکه‌ی گشتی پێ‌ش قازانجی خۆ‌مان بخرین.
- ٢- ریزی هە‌موو گە‌ل و نە‌تە‌وه‌یه‌ک بگرین.
- ٣- نیشتمانپە‌روه‌ری و رامیاری نە‌که‌ین بۆ‌ ئە‌و مه‌به‌سته‌ی له‌و رێ‌گایه‌دا پێ‌ی گە‌وره‌ ناودار بپین، وه‌یا به‌و هۆ‌یه‌وه‌ بپینه‌ خاوه‌ن دە‌سه‌لات و سامان وه‌ له‌ ئە‌نجامدا به‌هۆ‌ی نیشتمانپە‌روه‌رییه‌وه‌ خە‌ڵکی بچە‌‌وسینینه‌وه‌!
- ٤- که خزمه‌تی گە‌ل و نیشتمانمان کرد، وه‌یا له‌ کارو فرماندا ناومان دەرکرد خۆ‌مان به‌زل نە‌زانین، چونکه‌ گە‌وره‌یی هەر بۆ‌ کردگاره‌.
- ٥- به‌پێ‌ی توانا یارده‌ی هاوولاتی و هاوزمانان بده‌ین.
- ٦- له‌ هەر شو‌ئینی‌ک دە‌ست‌کورت و لێ‌ قه‌وماویکی کوردمان بینی ده‌ستی یارمه‌تی بۆ‌ درێ‌ژ بکه‌ین وه‌ به‌ پێ‌ویستی سە‌ر شانی خۆ‌مانی بزانی.

- ۷- له زمانه‌کانی بیگانه‌ها شاره‌زا بین و به پیتی توانا چند زمانیک فیبر بین.
- ۸- بایه‌خ به خوینده‌واری بدهین و تا نه‌توانین بنوسین و بخوینینه‌وهو له زانستی و هونه‌ر شاره‌زا بین، وه ناگاداری رووداوه‌کانی روژگار بین.
- ۹- په‌روه‌ده به گرنگ بزانی، وه نه‌وهی له توانامانا هه‌یه بۆ په‌روه‌ده کردنیکی تیرو ته‌سه‌ل و پیشک‌ه‌وتوانه به‌رامبه‌ر خا و خبزانه‌کامان دریغی نه‌که‌ین.
- ۱۰- هه‌ول بدهین نه‌وهی نوێ فیبری ره‌وش و خووی جوان بکه‌ین تا هه‌ست به گه‌وره‌یی و بچووک‌ی بکه‌ن و پتوبستی سه‌ر شانی خۆیان بزانی.
- ۱۱- ریز له خۆمان گه‌وره‌تر بگرین، به تایبه‌تی دایک و باوک و ماموستاکامان و که‌س و کارمان.
- ۱۲- هه‌موو که‌سیک وه‌ک یه‌ک سه‌یر نه‌که‌ین، مرۆقی خراب له هی باش وه مرۆقی خزمه‌تگوزار له هی بی فه‌ر جوێ بکه‌ینه‌وه.
- ۱۳- وه‌ک یه‌ک سه‌یری کچ و کوپ بکه‌ین، هه‌ول بدهین کچ و کوپ له رووی کۆمه‌لایه‌تی و رامباری و ماف و نه‌رکه‌وه چون یه‌ک بن.
- ۱۴- شاره‌زای ولاته‌که‌مان و میژووی نه‌ته‌وه‌که‌مان بین، وه هه‌موو زانیاریه‌ک ده‌باره‌ی سامان و جوغرافیای کوردستان بزانی.
- ۱۵- درۆ نه‌که‌ین و راستگۆ بین.
- ۱۶- دزی دزی و ناپاکی بین.
- ۱۷- هاو‌پیمانان خۆش بویت، وه بایه‌خ بدهین به هاو‌پیه‌تی.
- ۱۸- هه‌روه‌کوو چۆن به‌ته‌نگ هه‌یاو نامووسی خۆمانه‌وه دین، هه‌یاو نامووسی هه‌لکیش به‌و جۆره‌ بپارێزین.
- ۱۹- له کۆمه‌لدا فرمانیک بکه‌ین و بی ئیش نه‌بین، وه هه‌ول بدهین که خۆمان و هه‌موو کوردیک بی ئیش نه‌بین، چونکه بی ئیشی ریسوایی له دوایه.
- ۲۰- به‌ره‌نجی شانی خۆمان بژین، له‌وه له ریگای راسته‌وه ده‌ستکه‌وتمان پیتک به‌یتن، وه له نا راستی به‌ دوور بین، لا‌په‌سه‌نگ نه‌بین به‌سه‌ر کۆمه‌لدا.
- ۲۱- نه‌و پیشه‌یه‌ی له ناو کۆمه‌لدا هه‌لمان بژاردوو به‌راستی و باشی بی که‌ین به‌بی نه‌وهی ریگای نار‌ه‌وا بگرینه‌ به‌ر.
- ۲۲- هه‌روه‌کوو چۆن هه‌ز به‌ پیشک‌ه‌وتنی شاره‌کامان نه‌که‌ین، هه‌ول بدهین دیهاته‌کانی کوردستانیش شان به‌شانی شاره‌کان ناوه‌دانی و شارستانیه‌تی تی بکه‌ویت و به‌پیش بخرین، وه هه‌روه‌ها ره‌وی جووتیاران بخریته‌ شپوه‌یه‌کی به جی و بنچینه‌یه‌کی بۆ دا‌هنری.

۲۳- دوژمنی نه زانین و نه خوښی و هه ژاری بین، چونکه دهردی سڼ سووچی کۆمه لن.

۲۴- به رژیمیکی سووشالیستی پیشکوه وتوانه، گه لی کورد پیش نه که ویت، وه نه خوښی و هه ژاری و نه زانین و بی ئیشی تیا دا بنه پر ئه بی، وه سامانی نه ته وایه تی به دادپهروه رانه دابهش ئه بیته و پیشه سازی له ناویا دروست ئه بیته، وه ولانی پین بهرز ئه بیته وه، هه ول بدهین شاره زایی تیا په یا بکه یین...».

دوو جوړه گۆران هه یه؛ گۆرانیککی هی ئه م هه موو که ونه یه، گۆرانیککی هی نه ته وه یه که که له ناو «که مه» ی هه موو که ونه که دایه. قسه، قسه رانه کیشی:

که وت گۆران یانی جم و جوول، به رامبه ر به م جم و جوول ئه بی وه ستان هه بیته. به گوزارشتیککی عه ره بی عیلمی «حه ره که و سکون»؛ حه ره که که جم و جوول که یه، سکونه که وه ستانه که یه. جم و جوول زا هره ی زه مانه، وه ستان زا هره ی جیگا-مه کانه. جوول وه وه ستان له و روژه وه که که ونه که هاتو ته نا وه وه، به رانه بری یه که وه ستان بو شه رکردن که لایه کیان به سه ر لایه کیانا زال بین! زه مان ته شکیککی نیسه که به ده ست بگیرئ، جیگا، که مه کانه که یه هه یه تی. بو یه ئه لپین هه یه تی چونکه ئه و شوینه یا ئه رزه، یا مانگه، یامن و تۆین، یا دارو ده ون و ئاوه، ئه مانه هه ره که شوینیکیان بو خو یان گرتوه وه له جیگایه کدا گیرسا ونه ته وه، وه هه ر یه که له مانه، وه یا هه ر پاژیک له مانه له ملیار ملیارات زه ره دروست بوون و هه موویان مادده ن، واته به چاو ئه بینرین، وه یا به ده ست ئه گیررین. ئه مانه ش له ناو خو یانا ئه بی هه موو خه ریککی گه ران و جم و جوول بن، ئه گه ر تا قه زه ره یه که له و ملیارات زه رانه وه ستا، زنجیره ی ئه و جسمه هه موو تیک ئه چی و ئه روخی!

ئه م جم و جوول هه ش هه موو له ناو زه مانه که دایه، زه مانه که گه رانه که یه، وه ستانی بو نیسه، مه کانه که - که جسمه که و شوینه که یه- چونکه له ناو زه مانه که دایه ئه بی ئه ویش له گه راندا بی، ته وژمی گه رانه که ئه ویش ئه خاته گه ر.

زه راتی پارچه پۆلایه ک، یا پارچه ئاسنیک، یا په رچه به ردیک - که ئه مانه هیچیان هه ستیان نیسه- ئه وانیش هه ر به و جوړه له جوول ده ان، چونکه له ناو که مه ی زه ماندان، هه ست نه کردنی ئیمه به گه رانی ئه وان ئه وه ناگه یه نی که وه ستان و جوول ناکه ن. ئیمه ی خاوه نی چوار روژی عومر- که خویشمان له و زه راته دروستکراوین- له کوئ فریای ئه وه ئه که وین که گه رانی زه راتی ئه و خاوه ن هه ست و بی هه ستانه بینین؟! له م روژه دا که

زانایان پارچه بەردتیک، یا سۆالەتیک، یا ئیسقانییک ئەدۆزێوه و ئەلێن مێژووەکە
ئەوێندە ملیۆن سالی پێش ئیمپۆژە، ئەمە لەسەر ئەم دەستوورەیه که ئەیدۆزێوه و بۆی
ئەچن و بۆیان روون ئەبیتتەوه که زەمان چ کاریکی کردۆتە سەری!

لە ئەنجامی ئەم قسانەدا ئەو دەرکەوت بە رێگایەکی فەلسەفی که زەمان زالە بەسەر
مەکاندا، لەمەوه ئەو روون بوووه که هەر زەمان و جم و جوول هەیه، مەکان و وەستان
هەر نییه؛ واتە «حەرەکه» هەیه و «سکون» نییه! ئەبێ ئەوێش بزانی که: من و تو
کوتمت من و توکی دوینی نین، بەلکو ئەوێ دوینی بە زیادە کاریگەری کارساتی
ناو زەمانی دوینی تا ئەمڕۆ، که وابوو کوتمتەکە دوینی نەبوین! کاتی که ئەمە هەبوو
ئەبێ ئەوێش بزانی که: زەرانی خوین و گوشت و ئیسقانی من و تو-یش هەر لە
جوولاندان، ئەگەر لە جوولە کەوتن ئەو مردن پەیدا بوو. ئەزانم ئیستە تو ئەلێت: که
وەستان نییه کەواتە من هەلته پەرم! خو دیاره هەلێش ناپەرم. منیش ئەلێم: ئەو تەوازن
و جازیبییه تەکه جسمەکە راگرتووه، ئەگەر ئەو نەبوایه، خاوەنی «رشتهی مرواری»
ئەلێ: بە گوێرە بابم هەر هەلته پەرم!

لەبەر ئەمە کەون بە هەموو شتیکیهوه برتیبییه تەنها لە جوولان- حەرەکه - سکون-
وەستان هەر نییه و نەبووه.

بگەرێتێوه سەرباسی دووهم:

نەتەوه هەر لە ماوهی دە سالیکا گۆرانیکی تری بەسەرا دیت.

نەتەوهی ئیمەکی کورد و دیاره لە سالانی « ۱۹۷۰-۱۹۸۰ » لەبەر هەر هۆیک بووه
گۆرانیکی نوێ ئاشکرا لە بیروباوهریا پەیدا بووه قەلەم لە هەموو روویه کەوه که وتۆتە کار
بۆ دەرپێنی گەلێ لەو بیروباوهرانه بە پەخشان. دەقی «پەيامی کوردایه تی» یه کیتکه لهو
شتانه. ناوهرۆکی دهقه که هەموو قسه له خوشه و یستی نیشتمانەوه ئەکا بۆ ئەو کوردە که
نیشتمانیکی هەیه و تیایا ئەژیت؛ ئەو روون ئەکاتەوه که کورد ئەبێ بۆ خوێ و بۆ
هاوخوینی و بۆ نیشتمانەکە چۆن بێت و؟ چ رێگایه ک بگری؟. لەم جوژه شتانه و تراون،
بەلام بەم رەنگه و بەم رێخته که متر و تراوه، و ترانیکی وا که بە پەخشان لەسەر کاغەز
و تراپی. روخساریش ناوهرۆکه که وینهیه که بۆی. ئەمە نمونه پەخشانیکی ئەو سەردەمه
بوو لە بیروباوهرو روخسارا.

«حسین عارف» لە «دەفتەری کوردەواری»، دوو مانگە مارت و نیسانی سالی

« ۱۹۷۰ » ی دا له ژیر ناوی «خوویه کی پوچ» و به و ناوه وه په خشانیتیکمان نه خاته بهرچا و
ته لئ:

.....

دواى نه وه بۆ ماوه ی چهن ساتتیک تاس برديه وه. له و ساتانهدا نه نه دوا، بیبری
نه نه کرده وه، ههستی به هیچ نه نه کردو چا ویشی هیچی نه نه بیینی، پیوه ندی به
بوونه وه نه ما بوو! کاتیکیش هاته وه هوش خوئی، کابرای که واو سه لته له بهر
له وئ نه ما بوو، له جینگه ی نه و «کۆل هه لگر» یک له سه ر بهر زایی پلیکانه ی
یه کییک له دوکانه کان، کۆله که ی سه رپشتی خستبوو، خوشی پالی به سه را
دابوه وه، دهسته سرتیکی گه وره ی چارۆکه یی ده رهینا بوو، وه ئاره قی سه رو
روخساری پئ وشک نه کرده وه، دوا جار قوتوبه کی ته نه که وه چه رخیکی له بهر
باخه لی ده رهینا و جگه ره یه کی زه لی ناگردا، وه زۆر به په رۆشه وه که وه ته مژ
لیدانی. کابرای کۆل هه لگر نه حه وایه وه!! سئ چوار نه فه نی منال کار، به دهم
قاقای پتیکه نینه وه به ره و خوار بوونه وه!! دوو قۆلچی دوو تفه نگی شری
ژه نگا و بیان له شانا بوو به خیرایی به ره و خوار بوونه وه. کرئیکاریکی قور به
ده ستیکی سئ نان و به دهسته که ی تری زه رفیکی قه لاپه چن له تری ره شکه ی
هه لگر تبوو. گه شکه یه ک له روخساریا خوئی نه نوان، نه لقه یه کی زپیش له
په نجه ی ده ستی چه پیا نه بریسکایه وه! کیژیکی شوخ و شه نگیش گه لیک به
له نجه و نازه وه رابردو زوو له چا و ون بوو!..

گشت نه م دیمه نه کاریگه رانه به بهرچاویا، وه ک فلیمی سینه ما تی په رین،
بی نه وه ی هه ر به ئاسته مییش له و نه نجامه لای بدن که پتی گه بشتبوو،
به لکوو به پیچه وانه وه نه مانه نه و نه نجامه یان پتر لا نه چه سپان و نه و باوه رپان
لا پته و تر نه کرد که گوايه «مرۆف له ژيانا ناسنی سارد نه کوتی و دواى کلاوی
بابردوو که وتوه!».

هه ر له م ساته دا، وه له نا کاو شلپ و هۆرپیک له ناو چاخانه که دا په تی نه م
سرنجدان و بیرکردنه وه ی لئ پچری و به ناگای هینایه وه. له سه رده تا دا به هه مان
که مته ر خه مییه وه زۆر به بی تاقه ت ناوری دابه وه به لای ته نیشتی چه پیا و
هه مان زه رده خه نه گالته پی هاتنیش هه موو پانایی ده می داگیر کردبووه وه!
به لام هه ر له ساتی یه که می سرنج دانیه وه نه و دیمه نه ی که وه ته پیش چاوی، وه
بی نه وه ی هه ست به خوئی بکا، زه رده خه نه فراوانه که ی سه ر پانایی ده می
کوتوپر وشک هه لات و دامرده وه!.

شلپ و هۆره که له حه‌مه‌ی شاگردی چاخانه که هه‌لته‌ستینرا!!

له‌لایه‌ن ئه‌فه‌نییه‌کی سکۆبی لاجانگ درێژه‌وه درابوو به‌ر شه‌ق و زلله و مشتته‌کۆله. ئه‌فه‌نی داوای ئاوی فه‌رموو بوو، وه‌ چه‌ن دلۆپیک له‌ ئاوه‌که رۆژابوو سه‌ر پانتۆله ته‌سکه گران به‌هاکه‌ی!! ئه‌م له‌گه‌ل حه‌مه‌ی شاگردا گه‌لی هۆگری یه‌کتر بوون، حه‌مه زه‌حه‌مه‌تکیشیک ئازار چه‌شتوی ئه‌م ژیانه ناله‌باره بوو، وه‌ یه‌کێک بوو له‌و مرۆقه زۆر لی کراوانه‌ی ئه‌م سه‌ر زه‌مینه که له چاره‌یان نووسرابوو که ئازار تیکه‌لی هه‌ر ساتیک ژیانیان بێ!! له‌به‌ر ئه‌وه زۆر جار چاخانه‌که چۆل ئه‌بوو، ئه‌هاته لای ئه‌م و له ته‌کیا دانه‌نیشت، وه به‌سه‌رهاتی ژیانی له دهردو مه‌ینه‌تی خۆی بۆ باس ئه‌کرد.

ئه‌فه‌نییه سکۆبه‌که تامی تیا نه‌هه‌یشت، به‌لایه‌وه مشه‌ بوو!! شه‌ق و مشتته‌کۆله‌ی وه‌های ئه‌گه‌یانه حه‌مه که مه‌گه‌ر ته‌نها له‌ فلیمی سینه‌مادا بینه‌رابێ!! حه‌مه‌ی لای بێ چاره‌ش که دایکێک و دوو خوشکی چاوه‌روانی رۆژانه‌که‌ی ئه‌و بوون، ته‌نها سه‌رو سه‌کوتی خۆی ئه‌پاراست و به‌ هه‌یج جۆرێک له ناستیا ده‌ستی نه‌ئه‌کرده‌وه. مشتته‌کۆله‌یه‌ک زه‌فه‌ری به‌ ناو ده‌می برد، خۆین چۆراوگه‌ی به‌سته لافاوه‌ی چاوه‌کانیشی پر بوون له فرمیسی زه‌لیلی و بێ ده‌سه‌لاتی!! ئه‌م له‌لای خۆیه‌وه به‌رامبه‌ر به‌م دمه‌نه خۆی پێ رانه‌گیرا. سه‌ربادانی که‌مه‌ترخه‌می و زه‌رده‌خه‌نه‌ی گالته‌ی هاتنه‌که‌ی له‌بیرچوه‌وه له ناستی ئه‌م کاره‌ساته سته‌م کاره‌دا بایه‌خیک نه‌ما!! ته‌وژمیک ره‌ق و کینه‌ی گه‌لیک توندو تیژ به‌رامبه‌ر ئه‌فه‌نی سکۆبی بێ به‌زه‌بی زۆری بۆ هه‌ینا، دنیای له‌به‌رچاو تاریک بوو!! حه‌مه‌ی ئازار چه‌شتوی زۆر لی کراو، پتوبستی به‌ پشتگیری کردن و سه‌رخستن هه‌بوو.

زۆر له‌سه‌رخۆ هه‌لسایه سه‌ر پێ و رووی کرده ئه‌فه‌نی لاجانگ درێژ، وه له ناکاوێکا هه‌تا هه‌یزی تیا بوو هه‌لمه‌تی برده سه‌ری و که‌وته شلپ و هۆر لی هه‌لسانی. ئه‌فه‌نی ناوده‌می پر بوو له خۆین، ئه‌میش ده‌لاقه‌یه‌ک که‌وته سه‌ری و خۆین چۆراوگه‌ی تی به‌ست!! وه‌ختیکیش شه‌رو هه‌را کۆتایی هات و ئه‌م به سه‌رو روخساری خۆیناوییه‌وه چوه‌وه سه‌ر کورسییه‌که‌ی خۆی و دانه‌شته‌وه، ناسیاه‌که‌ی لێی نزیک بووه‌وه به‌ گالته‌و گه‌په‌وه لێی پرسی:

سه‌یره!! له‌ خۆوه تاییه‌تییه‌که‌ی خۆت لادا!! بۆ!! ئه‌م جار به‌ده‌م قاقای پتیکه‌نییه‌وه له‌ وه‌رامیا وتی:

راست ئه‌که‌ی!! به‌لام بۆ!! ئه‌وی راستی بێ خۆشم تیی ناگه‌م!!

وہہر لہبەر ئوہشہ کہ تووشی ئو خوہ پوچہ بی مانایہ بووم!!...» .

ئیمہ کہ نیوانی دوولاپہرہی ہەر دەسالییک ئه گرین بہ دەستہوہ، مہبہست ئوہ نیبہ کہ لہو ماوہدا ہەر ئوہندہ نووسراو ہاتوتہ ناوہوہ کہ لیبہدا توہمار کراوہ، بہ لکوو مہبہست ئوہیہ کہ بیروباوہرو نہخشہی روخساری دەقی ئو ماوہیہ زۆرتەر لہ سەر دەنگی ئو تہلہ چوون بہریتوہ. لہو ماوہیہدا بیرورای خویندہواران- کہ ئاوینہی کۆمہلہکەن- زیاتر بہلای چیدا رویشتوہ؟ و چۆن گوزارشتیان لہ مہفہیمی ئو سەر دەمہ داوہتہوہ؟. وہ لہو رۆژہدا قہلەم تا کوئی بری کردوہ بۆ گوزارشت دانہوہ؟. چەند جۆرہ بابەت لہ ناوا ہہبوہ؟. کام زۆرتەر بوہ؟.

دیارہ. ئەم جۆرہ شتانہ لہوہوہ پەیدا ئەبێت کہ نہخشہی ژیان پەردہیہکی تری بہسەرا ہاتوہ. پیتوہندی ولاتی کوردہواری - کہ ئیمہ مہبہستمان لہ نمونہ پەخشانہکان ہەر ئوہ - چۆن بوہ لہ گەل یەکا؟. ہاتوچۆکردن چ کاریکی کردۆتہ سەریان؟. ئایا نزیک بوونہوہی رینگاوبان بہ ہۆی زۆر بوونی شتیکی وەکوو ئوتۆمۆبیلہوہ، توانیویہ بکاتہ کاری کہ لہ دەردی یەک بگەن؟. توانیویہ لہ جۆری دەردی نہتہوہکانی تر بگەن؟. توانیویہ ولاتانی تر- غەیری ولاتہکەی خویان- ببینن بۆ ئوہ بہراوردپیک لہ نیوانی رابواردنی کۆمہلایہتی ولاتی خویان و غەیری ولاتی خویان بگەن؟. لہمہوہ بکەونہ سەر وردہکاری و لیکۆلینہوہ لہ جۆری ژبانی ہندی لہ خەلکی ولاتہکەی خویان و بہ شایہنی ترازوویہکی سەرنہکە بیکیشن!.

لہ نمونہ دەقی پەخشانی «خوویہکی پوچ» دا دوور نیبہ گەلی لہو شتانہمان بۆ روون بکاتہوہ؛ چیرۆکیکی وا بہو شیبوہیہ کہ کابرا لہسەر کورسی سووچی چاخانہدا لہگەل دەرۆزہکەرێکا کہ بۆ ژیان ہەلکوت ہەلکوتیہتی، لہگەل دەولمەندیکا کہ ئویش ہەر بۆ ژیان ہەلپہیہتی، لہگەل کۆل ہەلگریکا کہ لہبەر ماندویتی بہ دەستسەر شپہکەی عەرہقی ناوچہوانی پیتی وشک ئەکردوہ، دیسان ئویش ہەر بۆ ئوہ بوو کہ بژیت و بہریتوہ بچیت، لہگەل ئەفہنیبہکی سکۆبیدا دەست بدەنہ یەقہی یەک. لہگەل ئەمانہدا بکەویتیہ رازو نیازو لہ ئەنجاما زەردەخەنہ گالتہ ئامیزہکەی بہمانہ بیتتہ قاقای پیتکەنبینی سەر لی تیکچوون!!.

ناوہرۆکی ئەم پەخشانہ ئەم بەسەرہاتانہمان بۆ ئەگپیتتہوہ. بەسەرہاتہکانی ئەم نمونہیہ، نمونہیہکە لہ ہەزاران بہ سەرہاتی وا کہ رووی داوہ؛ ئو بہسەرہاتانہ کہ وەکوو دیوجامہ وانہو ہەر گولتیکی ئو و ئوان لہ رەنگیکە، بہلام رەنگەکان ہەر یەکە ہی

چینیکن!.. که ئەلئین: بیروباوەر پێستی گا نییە ھەر لە رەنگیکا مینیتەو، راستە نامینیتەو؛ ھەر رۆژە بە پێ ئەو رۆژە شتیکی تر دیتە پێشەو. چەند دە سالی لەمەو پێشتر بێر لەم جۆرە شتانە ئەکرایەو، ئەگەر بیری بە لایا پرۆیشتایە، ھەر لە دلی خاوەن بێر ئەمایەو! گۆرانی رەورەو ئەمەشی گۆری..

روخساری پەخشانە کەش بە تەواوی تابلۆی ناوەرۆکە کە یە، وەکوو چۆن ھەندی گوزارشتی تێدایە کە توانیویە لیتواو لیتوی چەمکە بە. ھەر لەم نمونەو ئەو شمان بۆ دەرئەکەو: کە لەو سالانەدا لە بارە چیرۆکی دەردی کۆمەلایە تییەو، خامە فرە کەوتۆتە کار بۆ ئەم پەخشانەش بەو جۆرە ھاتۆتە ناو، وەکوو پەندە کوردییە کە ئەلی: «مستی نمونە خەواریکە»..

«دوکتور مەرف خەزەدار» لە بەرگی سێ «دەفتەری کوردەواری» سالی «١٩٧٠»، لە ژێر ناوی «ھەندی لە شیرازەکانی دەفتەری رەخنە» دا پەخشانیکی دروست ئەکاو ئەلی:

«ئەم وتارە راپۆرتیکی زانستی نییە بە پێی بەرنامە یەکی تایبەتی نووسراوە، بە لکوو بریتی یە لە کۆمەلە تیبینی یک لە باوەت ھەندی لەو بیرو رایانە کە لە گۆوارو رۆژنامەکاندا نووسراوە، یا خود لە دیوانی رۆشنبیرەکاندا قسەیان لیتووە کراوە. وەکوو لە ناوی وتارەدا دەرئەکەو تیبینی یکی ئەم لاو ئەولاییە ئەش زیا تر لیتی بکوڵیتەو وەو بیستە باسیکی ھەندی تەنگوچە لەمە خۆتەواریمان روون بکاتەو. مەبەسمان لە بلاوکردنەو بۆ گۆتوگۆ کردنە، بۆ ئەو بەگەینە ئەنجامیکی باشتر..

بە لای ئیمەو و شە «رەخنە» وەکوو زاراوەییکی زانستی بە کارھێنانی بۆ کاری ئەدەبی ھونەری، لە میتژووی ئەدەبی کوردیدا شتیکی ھەبەو بە کار ئەھێنن، بەلام ناویکی بێ ناو، لەبەر ئەوەیە ئەم وتارە لە میتژووی رەخنە ئەدەبی کوردی نادو، ھەر و ھا ئەو بیروباوەرانی لێرەدا ئاشکرا ئەکرتن وەرامی ئەو بیروباوەرانی ئەم ئەمە بە رەخنەمان داناون، ئەوانە رەخنە نین، بە لکوو قسە سەرپیتین، بۆ ئامانجی سەرخستنی یەکیکی و ژێر خستنی یەکیکی تر کەوتوونەتە ناو، دەوری ئەم بیروباوەرانی تەنیا ئەوەیە ئیمەیان ھان داوە کە ھەندی زانیاری لەم لایەنەو دەربەین. دواکەو تووی خەسیەتیکی نەمر نییە، ئە بۆ ئیمە و نە بۆ خەلکی تریش. نووسەر و رەخنەگرە کاتمان- ئەگەر رەخنەگری راستە قینەمان ھەبێ وەکوو وتمان- وینە کۆمەلە کەمان، چونکە کوری ئەم کۆمەلەو نوینەری خۆتەواریمان.

کۆمه لێکی سهیره! بهلام «دهستکرد» نییه، به لکوو له ئه نجامی میژوو بیکی دوورو درێژ دروستبووه. ئه و په پری خوینده واری که له گه ل چه رخی ئیستادا ئه گونج، ئه و په پری دواکه وتویی که له زۆر جیگه ی سه ر رووی ئه م زه و بییه ده میکه ئه م قوناغه ناله باره به ری کراوه. ده ره به گ و سه ر ما په دار و بو رجوازی بچوو ک و خوینده واری سه ر لێ شیتوا و جوو تیار و کرێکار و بێ کار و هه ژاری شارو لادیی. سه رچاوه ی بنچینه یی زوره ی خوینده واره کانی کوردستانی عیراقمان، به تابه تی لاوه کان، زمانی عاره بییه! چی ئه خویننه وه؟ چیرۆکی میسری و لوینانی، چیرۆکی ئه و روپایی که به هه موو که م و کوو ری بیته که وه ئه گۆریتته سه ر زمانی عاره بی، بیرو باوه ری ماوتسی تونگ و میژووی ژبانی گیشارا، کامۆ و سارته ر و ئه ده بیاتی په نجا ره نگ سوسیالزم و شوێشی جوو تیار، پیره میترد و گۆرانیش ئه ناسن، چونکه دوینی پیری مردوون!

ئه م هه موو زانیاریانه به وشکی و کال و کرچی وه رنه گرن، له بهر ئه وه یه زوره ی ئه م خوینده واره نه ناتوانن سوو دیکی ئه وتۆی لێ وه رگرن، به تابه تی بۆ قوناغی «کوردایه تی» ئیستامان هۆیه کی تریش پالپشتی ئه م ئازا و ده ئه کا پیتم وایه گه لێ گرنکه، ئه مه گرتی بیکی سایکۆلۆجییه، له ئه نجامی په یدا بوونی بۆشاییک دروست بووه. زرووفی نه ته وه ی کورد و بووه که زوره ی لاوه خوینده واره کان و نیمچه خوینده واره کان دلسۆزانه له پارتیه سیاسییه کانا خه بات بکه ن، به لام ئه و ناسۆرو چه رمه سه رییه ی به سه ر نه ته وه ی کوردا هاتووه بووه به هۆی ئه وه ی هه ندێ له م لاوانه له ریزی پارتیه کانا دوور بکه ونه وه. جا هه ر چۆنی بێ ئه مانه له کاتی له رو نه بوونی ئه م پارتیه یانه تووشی ئه م گرتیه سایکۆلۆجییه نابن، به لام ئه گه ر هاتو ئه م لایه سیاسییه نه ده سه لاتیان که وته ده ست په شیمانی ده ست پێ ئه کا.

بۆ کردنه وه ی ئه م گرتیه هه ندیکیان ده ست به شیعر نووسین ئه که ن به بێ ئه وه ی توانای ئه م کاره یان هه بێ، هه ندیکێ تر چیرۆک ئه نووسن به بێ ئه وه ی له چیرۆک گه بیشتن، یاخود چه ند چیرۆکی به رزیان خویندیته وه، ه ی واش هه ن خۆیان ئه که ن به ره خنه گرو نووسه رو میژوونوس به بێ ئه وه ی سامانی نه ته وایه تی خۆیان بزائن، تا قمیکی تریش ده ست له هه موو ئه م کارانه ئه دهن، بۆیه شتی و به رچا و ئه که وئ، بۆ پیکه نین نه بی بۆ ه یچی تر ده ست نا دهن، وه کوو «ئه ده بی نالی ئه ده بیکی کلاسیکییه»، «ئه ده بی مه وه لوی ئه ده بیکی رۆمانتیکییه»، به لام کلاسیکیه ت و رۆمانتیکیه ت چین؟ ئه مه یان گرنه گ نییه!. وشه ی ئه و روپایی قه له و یان گه ره که بۆ ئه وه ی بلێین ماموستا

شارەزايە!

كابرايهكى نهفامى نيمچه خويندهوار لىتى پرسيم:

- فلان كۆمەلە چىرۆكت خويندۆتەو؟

- بەلى!

- چۆنە؟

- لەوانەيە گەيشتمە ئەنجامىكى وا كە كۆمەلە چىرۆكەكە لە خوارووى پلەي
هونەرى چىرۆكى كوردى ئىستامان دابنيم.

- ئەمە زۆر باشە، با بينووسين، بىرو باوەرى تۆنرخىكى ھەيە.

- راوەستە! راوەستە! ئەمە وەختى ئەوى. دووبارە سى بارە، خويندەنەو
گەرەكە، ئەگەر چاويشم بە خاوەنى كۆمەلە چىرۆكەكە بكەوى باشتەرە، بەلكوو
ھەندى شتم بۆ روون بكاتەو!

- ديارە تۆ ئەترسى!

- من ناترسم، ئەگەر بشتىرسم تەنيا لە راستى ئەترسم، وە نامەوى بىم
بازرگانىكى بەدەفەرى خويندەوارى نەتەو ھىمان.

.....

لەو سەردەمەدا وەككوو لەم پەخشانەدا دەرئەكەوى بارى خويندەوارى كوردى تۆزى
گۆراوەو جم و جوولپىكى زياترى تى كەوتوو، لەم جم و جوولە ئەبى ھەموو جۆرە ھەناسە،
وھيا ھەناسەپرکىيەك بىتە مەيدانەو. ھەر قەلەم بە دەستىك لەناو چوارچىوھى
بىروباوەرەكەى خۆيا تا بتوانى قەلەمەكەى خۆى ئەخاتە كار؛ ئەيخاتە كار بۆ ئەو پشوو
دەروونى خۆى بەو دەرکات، لەمەو ئەو دىتە كايەو كە مەيدانى رەخنەو رەخنەكارى لە
بارەى ئەدەبەو بلاوتر بىتەو؛ ئەوھمان بۆ ئەگىرپتەو كە وەككوو لە مەيدانەكانى تراشت
پەرەى سەندوو، لەم مەيدانەشا ئەو ھەنگاوى ھاويشتوو. ديارە ئەمەش يەككىكە لە
پەردەكانى گۆران.

لەسەردەمەكانى پىتسووترا رەخنەكارى لەم رووھو لە ناو كوردو ئەدەبى كورددا كەم و
زيادىك ھەر ھەبوو، بەلام لە سەردەمى خاوەنى ئەم پەخشانەدا وا ديارە بە دىمەنىكى تر
ھاتۆتە ناوھو. وەككوو ئەمە ھەيە ئەوھش ھەر ھەيە: كە ھەر كەسىك و ھەر خاوەن
قەلەمىك چەشەيەك و بىرو باوەرپىكى تايبەتى ھەيە: ئەمە وەنەبى زادەى ئەم رۆژە بىت،
بەلكوو ھەر كۆن و زۆر كۆنەو ھەر وا بوو، ئەوھندە ھەيە ئەم جۆرە رىيازەو بەم ئاشكرابىيە

به چاو كورده وه وه نه بئ مئژووبه كئ زۆر كوئى هه بئت. نهك هه به چاو كورده وه بگره به چاو دراوسئكانئ كوردئشه وه هه ر وا بووه. بۆيه ئه لئيم به ئاشكرا، چونكه به جوړئكئ لابه لايئ به لئئ! به چاو كوردو دراوسئكانئ شئشه وه زووتر هه بووه، به لام له قه واره به كئ تايبه تئ و بابه تئكئ تايبه تئدا ئه توانم بلئيم له زادهئ ئه م سه دهئ بئسته مه به؛ له م سه ده به دا بوو كه ورده ورده ده سئتئ پئ كرد و كه وته ته كاندان بۆ ئه وه خوئ بنوئئئ. ئه مه ش شئتئكئ ئاشكرا به هه شئتئكئ نوئ له وان به كال و كرچئ روئ تئ كا، ئه بئ ماوه به كئ باش به سه رئا بپروا ئه وه وخته خوئ ئه گرئ و مئوه كه پئ ئه گا. له سه ره تائ پئدا بوونئ شته كه وه تا ئه گاته ئه وه رۆژه كه تايبه تئ به ته بئعه ت ئه بئ له رئئ بازگهئ ئه وئشه وه قسه هه ر بكرئ، چونكه ئه گه ر نه كرئ شته كه ناكاته ده وري پئ گه ئشئن.

لئره دا خاوه نئ ئه م په خشانه به په خشانه كهئ دئته سه ر ره خنه له رئبازئ ئه وه ره خنانه كه تا ئه وه رۆژه هه بووه، به ناوه رۆكئ په خشانه كهئ ئه وه ده رئه بپئ كه رئگائ ره خنه گرتن له بارهئ ئه ده بئدا ئه وئش رئگائه كئ تايبه تئ به، ئه بئ ئه وه كه سهئ ره خنه له شئتئكئ ئه ده بئ ئه گرئ پئوئسته شاره زائ ئه وه رئبازه بئ، ئه گئنا ئه گه ر هه روا به بئ سه روه ر بكه وئته ناو به وه ره خنه كهئ پووچهل ئه بئ، وه به لكوو زئاد له مه ش وخته له كئسئ كه سانئ تر ئه دا كه ناچار ئه بن به رهنگارئ رئكخستئ ره خنه كهئ ئه وه بن، ئه گه ر ئه وه ره خنه پووچانه نه بن، ئه وه خاوه ن قه له مه وخته كهئ له گه ل شئتئكئ ترا خه رئك ئه كا.

تئكرائ په خشانه كه ئه م ئاموژگار بئ به كا، به لام منئش ئه لئيم: ئه گه ر ره خنه له ره خنه نه گئرئ چۆن ئه م بابه ته به رز ئه بئته وه؟ و چۆن كالكئ به كه ئه كه وئته به رده ست؟!.. رئبازئ ئه م په خشانه رئبازئك بوو - به لائ منه وه - بۆ ئه وه ئه وه ده روازه به بكه وئته سه رگازئ پشت، هه م خاوه ن ره خنه له خوئ بگا، هه م مه ئدائئش فراوان بئئته وه بۆ به ته واو پئگه ئاندى بابه ت.

بئئنه سه ر روخسارئ په خشانه كه ئه بئئن جوړه وشه به كه كه وتۆته ناو ئه ده بئ زمانئ كوردئ به وه كه ئه وشانه تا ئه وه ده وانه بئگانه بوون و زمانئ كوردئ ئاگائ له و شتانه نه بووه. نزئك بوونه وهئ رئگاوبان ئه وانئ هئناو خستئنه ناو زمانئ كوردئ به وه. ئه وه وشانه له ره سه نا وه نه بئ كوردئ بن، به لام بۆ گوزارشت دانه وه له چه مكه كهئ خوئان، زمانئ كوردئ ده سئتئ كئشا به سه ر ئه وانئ شا. ئه مه به كئكه له جم و جوولئ زمان. جا ئه م په خشانه نمونه به كه بوو بۆ په خشانئ ئه وه جوړه بابه ته له و رۆژه دا؛ نمونه هه م له ناوه رۆكا، هه م له روخسارا...

«دوکتور عیزه دین مستهفا ره سوول» له کتیبه که یا: «سه رنج له زمانی ئه ده بی یه کگرتوی کوردی» که له به ره ه می چاپکراوی سالی «۱۹۷۱» ه، وینه په خشانیکمان ئه خاته به رده ست و ئه لی:

.....»

زمانی ئه ده بی یه کگرتوی کوردی له میژودا:

زمانی ئه ده بی یه کگرتوی کوردیش ته جروبه یه کی ته واو تایبه تی خۆی

هه یه .

میژوی ئه ده بیاتی کوردی چند ته جروبه یه کی په یدا بونی زمانی ئه ده بی یه کگرتوی کوردیان بو ده گیتیته وه که چند هه نگاو به ره و پیشه وه چوه، به لام ئه و کۆسپ و ناسۆزانه ی به سه ر نه ته وه ی کوردا هاتون، بو نه ته هۆی کزکردن، یا مراندنی ئه و ته جروبه یه کی که پاش ماوه یه ک، یا سه ده یه ک له شویتیتی تری ولاته وه سه ری هینا وه ته ده ره وه . میژوی گه لان و مرۆفایه تی هه میسه به ره و پیش ئه پروات، به لام هه ندیک رووداو له ژبانی نه ته وه یه کدا روو ئه دات که ماوه یه کی زۆر میژوی ئه و نه ته وه یه ده باته دوا وه، به لام سروشتی ژبان و میژوو که گیانیکی کۆلنه ده رانه و خه باتکه رانه ی دا وه به گه لان، وا ده کات که ئه و نه ته وه یه پاش ماوه یه ک له ژیر باری سه ختی کاره ساتدا سه ر بییته وه ده ره وه و به ره و پیشه وه پرواته وه .

نمونه ی ئه م راگرتن و به ره و دوا بردنانه ی میژوو، هیرشه خوینا و بیبه کانی مه غوولن «هۆلاکو و ته میووری له نگ و چه نگیزخان» به هه موو کاره سالی خوینین و کتیب و به ره ه می بیس سووتاندنیکیان ه وه، هه ره ها دوو جه نگه جیهانییه که ی ئه م سه ده یه ش له و رووداوانه ن. بو کوردیش له م باره یه وه - خانبی مه زن - ئه و راستییی باش ده رپروه که وتویه تی:

ئه ف قه لزه می رۆم و به حری تاژیک

هه ندی کو دکه ن خروح و ته حریرک

کرمانج دبن و دخوین موله تته خ

وان ژیکشه میسالی به رزه خ

به م جوړه چند ته جروبه ی په یدا بونی زمانی ئه ده بی یه کگرتوی کوردی خلتانی خوین کرا. به لام پاش چند سه ده یه ک ته جروبه یه کی تازه له لایه کی

ترهوه سه‌ری هه‌لته‌دايه‌وه، تا ئه‌م ته‌جروبه‌يه‌ی ئیستا که له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مه‌وه ده‌ستی پێ کردووه و تا ئیستا به‌رده‌وامه‌و به‌ره‌و پێشه‌وه‌ ئه‌روات هاته‌ کایه‌وه، ته‌جروبه‌ی په‌یدا‌بوونی زمانی ئه‌ده‌بی یه‌ک‌گرتووی کوردی، هه‌ر چه‌نده‌ به‌ستراوه به‌ دیمه‌نیک له‌ دیمه‌نه‌کانی گه‌شه‌سەندنی ئه‌ده‌بیاتی کوردیه‌یه‌وه، به‌لام ئه‌ده‌بیاتی کوردیش هه‌میشه‌ به‌ره‌وپێش چوونی پابه‌ندی باری سیاسی و گه‌شه‌سەندنی ده‌سه‌لاتی سیاسی کورد خۆی، یا بزوتنه‌وه‌ی ئازادیه‌خوازانه‌ی بووه. گه‌ر له‌ په‌نجه‌ره‌ی ئه‌و دیالیکته‌وه ته‌ماشای میژووی ئه‌ده‌بیاتمان بکه‌ین که ئه‌و ئه‌ده‌به‌ی پیتی نووسراوه، یا وردتر ئه‌وه‌یه که بلیتین: زۆریه‌و به‌رزترین ئه‌ده‌بیاتی سه‌رده‌می پیتی نووسراوه، ئه‌وا چوار هیللی روشن ئه‌بینین که چوار سنورمان پیشان ئه‌ده‌ن و ئه‌بئه‌ سنووری یه‌کتی له‌و دیالیکتانه‌ی که له‌ سه‌رده‌می‌کدا بۆته زمانی یه‌ک‌گرتووی ئه‌ده‌بیات و هه‌ولتی ئه‌وه‌ی داوه له‌ سنووری ئه‌و ناوچه‌یه‌ بجیته‌ ده‌ره‌وه که به‌و دیالیکته‌ قسه‌ی تیا ده‌کریت که ئه‌ده‌بیاته‌که‌ی پێ نووسراوه، به‌لام ئه‌و په‌ل هاویشته‌ به‌زه‌بری ده‌سه‌لاتی دوژمن و خلتانی خوین بوونی کورد گه‌راوه‌ته‌وه‌ دواوه‌! گه‌شه‌ سه‌ندنی ئه‌ده‌بیات به‌ دیالیکتیکیک به‌هیچ جوړیک له‌ ده‌سه‌لاتی سیاسی کورد و بزوتنه‌وه‌ی ئازادیه‌خوازانه‌ی کورد جیا ناکریته‌وه. بۆ نمونه:

به‌شیه‌ی لور: کۆنترین شاعیری کورد - که ئیستا کۆمه‌له‌ شیعریکی ئه‌وتۆمان له‌به‌ر ده‌ستا بێت- که‌ناوی «کۆنترین» ی پێ به‌خشی، ئه‌وه‌ بابه‌ تایه‌ری عوربانی هه‌مه‌دانیه‌یه، که دوو سالی «۹۳۵-۱۰۱۰»م به‌ سالی له‌ دایک بوون و کۆچی دانراوه. شیعره‌کانی بابه‌تایه‌ر به‌ دیالیکتی لوری کوردیه‌یه، وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی میژووی ئه‌ده‌بیاتمان له‌و، به‌رتر ناوو به‌ره‌می شاعیری تری تۆمار نه‌کردووه، بۆیه ئه‌بێ ئه‌وه‌ به‌سه‌لمینین که دیالیکتی لوری یه‌که‌م دیالیکتی کوردیه‌یه، که په‌لی بۆ ئه‌وه‌ هاویشته‌ی که بیه‌ته‌ زمانی یه‌ک‌گرتووی ئه‌ده‌بیات له‌ کوردستاندا.

شعیری بابه‌تایه‌رو به‌ کوردی نووسینی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ له‌ کۆششی گه‌لانی تری موسولمان جیا ناکریته‌وه که پاش په‌یدا بوونی میرنشیمان و نه‌مانی ده‌وله‌تی یه‌ک‌گرتووی موسولمان هه‌ولتی ئه‌وه‌یان دا که زمانه‌ کۆنه‌که‌ی خۆیان بکه‌نه‌وه به‌ زمانی ئه‌ده‌بیات و زمانی ره‌سمی نووسین و کاروبار.. هه‌ر وه‌ک په‌یدا بوونی شاعیریکی کورد له‌ ناوچه‌ی هه‌مه‌دانا له‌ زرووفی میژوویی کاتی خۆی و په‌یدا بوون نه‌مانی میرنشینی لورستان جیا ناکریته‌وه.

کرمانجیی ژوووروو «بۆتان»:

وهكوه له گه لى شوينى ئەم كتيبه دا و تراوه: كه باهت هه بوو شكلى دپته ناوهوه، وهكوه
 ئەوهش هه ر و تراوه: كه رۆژه تا سنگ بنى بهم لاتره وه باهتى تر پهيدا ئەبى بۆ فورم.
 قهله مى كوردى له و رۆژانه داو پيش ئەو رۆژانهش گه لى باهتى گرت به دهسته وه،
 رۆژه كانى پيشووتر زياتر هه ر له مهيدانى ئەدهب و ميژوودا خوى نواندوهه. له ساله كانى
 « ۱۹۷۰-۱۹۸۰ » دا ئالا به بالاي فره باهتى تره وه. له و رۆژانه داو چكى پيش ئەو
 رۆژانهش، وا ديار بوو گورى ئەبهسته وه بۆ شتى نوپتر، له مه وه ورده ئەو ئاوازهيه،
 وه يا ئەو وپته وپته پيشه وه كه زمانى كوردى به چ شپوه، وه يا به چ پيتيىك
 بنوسرى؟. له ساله كانى گوڤارى «گه لاويژ» دا له سه ر لاپه ره كانى گه لاويژ له وانه بوو ئەوه
 ساغ كرايه وه كه نووسينى كوردى بهم پيتانه بنوسرى به كه لكتره بۆ كورده كه تا به پيتى
 لاتينى، ئەو هويانهش تا ئەندازه يهك ديارى كران كه له بهرچى ئيستته ئەبى وايى؟. جگه
 له دهرپرينى بيروبا وه ره كه به نووسين، تيكرايى باوه رى رۆشنبيرانى كوردى ئەو رۆژه هه ر
 ئەمه بوو، به بى ئەوه يه كىكى زاخويى و سوله يمانى، يا هه وليبرى و ئاميدى نارهازييهك
 دهرپرى. پاش ئەو ميژووه كه مه كه مه ئەوه هاته پيشه وه كه به چ شپوه يهك ئەم زمانى
 كورديه بنوسريت؟. ئەمهش له كۆنگره ي ماموستايانى كورد له ئەيلوولى سالى
 « ۱۹۵۹ » له شه قلا وادا گيرا، له ئەنجامى ورد بوونه وه يه كى دوور و دريژدا، به بى دوو
 دلى، بريارى هه موو رۆشنبيره كان - كه نوپنه رانى هه موو لايه كى كورد بوون - هاته سه ر
 ئەوه كه ئەم شپوه ي سۆرانييه بۆ نووسينى كوردى شپوه يه كى ره سميه وه ئەمه مۆركرا.
 سالانى « ۱۹۷۰ » تا نزىكه ي سالانى « ۱۹۸۰ » قهله مى كوردى هه ناسه يه كى پشوو
 دريژى دا، دياره كه ئەمه هه بوو ئاسۆى بيرو باوه ريش ليك ئەكشپته وه و ئەتوانى زۆر
 شت دهرپرى؟ دهرى برى به قسه، يا به نووسين له به ينى دوو لاپه ره ي كتيبي «سه رنجى له
 زمانى ئەده بيه يه كگرتوى كوردى». به چه شنيكى لاريگه ئەوه مان پيشان ئەدا كه له و
 رۆژانه دا ئەو بيرو رايه به واته واته پهيدا بووه كه به چ شپوه يهك زمانى كوردى
 بنوسريت؟. وه چ شپوه يهك بى به شپوه ي سه ره كى؟. پهيدا بوونى ئەم بيرو باوه ره له
 لايه كه وه سوود به خشه، چونكه ئەوه پيشان ئەدا كه ئاسۆى فيكرى كوردى له وانه يه بلاو
 بپيته وه وه دست بۆ گه لى شتى نه ته واپه تى دريژ بكات. له لايه كى تريشه وه ئەمه ي دپته
 سه ر كه په نده كورديه كه ئەلى: «مال له خۆيا نه بوو، ميوانيش رووى تى كردا». كورده كه
 وهكوه «كه لا» ي هه لماتين به به كا ئەدرين و وهكوه توپى جليتين ئارام گرتنى بۆ نيهه!.

کهچی لهم کاته ناسکه دا ئەو رازو نیازەشی لیتی پەیدا ببێ ئەوەندە تر پووج ئەبیتەوه! ئەبێ له پیتسا مالّ بو ئازۆخه دروست بکری، ئەمجا ئازۆخه که بگۆتێرتەوه ناوی. ناوهرۆکی ئەو کتیبه بابەتیکه که به پەخشان نووسراوه، وه ئەم پارچه پەخشانە ی ئیتره نمونەیه که لهو. جگه لهوه که ئەوه دەرئەخا که زمانی کوردی له باره یا ههیه هه موو شتیکی پیتی بنووسری، پەخشانە که ی ئەتوانی هه موو که لیتیک پر بکاتهوه، گری کوپری تهنگو چه له مه یه کی تازه کووره ی پەیدا بووی کردۆتهوه، ئەگەر کیشه یه ک بوو بیت، کیشه که ی به شتیه یه کی عیلمی چاره سەر کردوه.

من داوهرنیم له بابەته که دا، چونکه ته نیا نمونە ی پەخشانە کان ئەخه مه پیتس چاو بو لاپه ری میژوو، به لکوو من لهم رووه وه وه کوو گوڤار، وه یا خاوهن گوڤاریکم، ئەو گوڤاره چی ئەنووسی، ئەنووسی، بیرو باوهری خۆی جیا یه، مه عنای وا نییه هه ر شتیکی نووسی ئیتر بیرو باوهره که شی له گه ل ئەوه دایه. هه ر کاتی هاته سه ر نووسینی بابەتیک و ئەو وه خته بیرو باوهری منیش به ته وای دەرئه که وئ!..

ئیتستا لیتره دا به رانبه ر به م پەخشانه ئە لیم: ئەمه نمونە پەخشان ی بابەتیک وایه که لهو رۆژهدا دهنگیکی وا له ناوا هه بووه، ئەم پەخشانه ئەو دهنگی له کپییه وه به نووسین به رز کردۆته وه. روخساری پەخشانه که ساده یه، قورتی تی دا نییه، بابەتیک عیلمی وه کوو ئای ره وان باسکردوه، گرژی تیدا نابینری، توانیویه مه رام به ته وای دهریپری؛ ده ری بریوه به جوړیک واکه ناواخن و روخسار ببن به تابلوییه ک، وه کوو ئەمه هه یه ئەوهش هه ر هه یه که کردو کوشی ئەو سالانه وشه ی لاتینی جاروبار تیکلاوی تانویژی زمانی کوردی ببی.

«گه ریده- که ریم رهند» له ژیر ناوی «ئابین و باوهر له کوردستاندا»، به ره ه میکی هینایه به رو له سالی «۱۹۷۰» دا دهستی چاپی گه یشتی. ئەمه ی خواره وه نمونە یه که له بابەتی یه کن له پەخشانه که ی و ئەلی:

«یه زیدی:

یه زیدی وشه یه کی کوردییه، له یه زدانی و خودا په رستییه وه هاتوه، پاشماوه ی زه رده شتن. پیتسه واکه یان «ئادی» کوری موجاور کوری ئەحمه دی تیراهیییه. تیراهی باوهریک زه رده شتییه. ئادی کوری ژاقر له دتی ئەرن له هه کاری له دایک بووه، له تاو زۆرداری و سته م رای کردوه بو سووریه له دتی

«فار» نژیکی به‌علیه‌به‌ک نیشته‌جی بووه، داوای یارمه‌تی له جن نشینی عه‌بیاسی کردوووه که فرمانداری موسل بووه. تیره‌که‌ی بانگ کردوووه بو رزگاری و گرتنی ریبازی ناشتی، هه‌لبه‌ستیشی بووه. تیره‌که‌ی تیراهی له هابین دا‌ئه‌چوون بو «زۆزان» و سنووری یه‌زیدی که‌ئه‌وانیش دانیش‌تسووی زۆزان بوون، خویشه‌کانی ئادی له‌کوچیان دا‌دیارییان‌ئه‌برد. ئارامگای ئیستای ئادی دیر بووه. مار یوحنا‌ئه‌شوع جران دروستیان کردوووه له‌سه‌ده‌ی هه‌فته‌می زاینیدا. ئه‌و دئییه‌پارسا تیا‌دائه‌نیشته، ۳۰ دئی و «۱۵۰۰» مه‌ری بووه و ئادی کوری ژاقر شوانی‌ئه‌وان بووه. به‌پیتی نووسینی رامشوع، خاوه‌رناسی فهره‌نسی

F.N av لایه‌نگیری ئه‌مه‌ئه‌کا و به‌فهره‌نسی بلاوی کردو‌توه‌وه‌ سالی ۱۹۱۸ و پیتیان‌ئه‌لێ «داسنی»، به‌بۆنه‌ی چیا «داسنی» باکو‌ری موسله‌وه‌ ته‌نیشته‌ی ده‌جله‌ی خاوه‌ر، گه‌لی تیره‌ی تیا‌هه‌یه‌ پیتیان‌ئه‌لێن «داسنی». . داسنی - موعجه‌م‌ی بولدان‌لیی دو‌وه، ئه‌مه‌ به‌گو‌تیه‌ی باوه‌ره‌وه‌ نه‌بووه‌ له‌ دو‌اییدا به‌یه‌زدی و تراوه‌ داسنیه‌کان!

له‌ دئی‌کانیانا له‌ شه‌نگار، به‌رده‌حلی، مانیاکه‌رس، جه‌داله، رۆژبه‌یان ره‌ش‌ئه‌پۆشن، وه‌ له‌ دئی‌ته‌رف و کویس، دادیکه‌ نیوه‌ ره‌ه‌ندن و خیلێ سمۆکه‌ له‌ سامۆکه‌و هه‌بایه‌ نژیکی شه‌نگار، مه‌ندکان له‌ مه‌ندکان و به‌ باشۆک ناو‌ئه‌برین. له‌ دئی‌حاته‌می و ته‌ل‌قه‌سه‌ب و ئه‌ین‌مه‌نجی و قیران و سه‌کینه و مه‌حنوته و هه‌سکان و سنون، ته‌هل. وه‌ دو‌وخمای و ئاشوی سه‌رۆکیان نیشته‌جی‌که‌رسین، مالا‌خالتی له‌ عاله‌نیا و به‌کران و یوسفان و مه‌هرکان و دئی‌هاوسی‌کانیان: دلکان له‌ بزالی ته‌په‌ر، ژماره‌یان له‌ شه‌نگار «۵۹» هه‌زار ئه‌بی.

وه‌ دئی‌کانی یه‌زیدی له‌ شێخان: با‌ئه‌زری، ئه‌ین‌سفی، باشیقه‌و نیوانی هه‌رتووش و رووباری گۆمه‌ل و چیا‌مه‌قلووب و ته‌ل‌ئه‌سقه‌ف و له‌ شه‌نگار قه‌فره‌ و سه‌رۆکیان «خدیده‌ خه‌مو‌شرۆ» یه‌. له‌به‌ر ده‌حلی ئادی کوری ژاقر له‌ چیاکانی هه‌کاری خۆی قایم کردوووه‌ له‌ دۆلی «لالش» دا‌گۆشه‌یه‌کی بو‌خۆی ساز کردوووه، ژیا‌نی ته‌رخان کردوووه‌ بو‌شێوه‌ باوه‌ره‌که‌ی خۆی و په‌یوه‌نده‌کانی. سالی «۵۵۰» کۆچی له‌ لالش له‌ ته‌مه‌نی «۸۰» ساله‌دا کۆچی دو‌ایی کردوووه‌ بی‌ئوه‌ی ژن‌به‌یتنی. برازاکه‌ی شو‌ینی گرتو‌توه‌وه‌، که‌ ئادی دو‌وه‌می کوری ئه‌بی به‌ره‌کات بووه‌و باوه‌ری تا‌ئه‌نه‌دۆل‌بلا و بووه‌ته‌وه‌و هه‌ر ناوچه‌یه‌ فرمانداریکی داناوه‌و له‌گه‌ل‌ئه‌ماده‌دینی زه‌نگی له‌ جه‌نگا بوون.

ئارامگای شیخ ئادی له دۆلی لالشه، ئاوی زه مزه می لیبه و پروایان وایه که شیخ ئادی به گۆچانه کهی هه لیکه ندوووه له کابه وه هاتوو، له و دۆله دا چبای ئه رفات و چالای که وسهر و چاوگی سپی و به رده رهش که نیشانه ی چونبه کی کابه یه. فریشته تاووس سه رۆکی هه موو فریشته کانه و پاسه وانی ده ستپاکی بوونه، کرپوشی بو ئاده م نه برد، وه له سه ر زه ی سنجا ق نوینه ری ئه وه، هه ر ناوچه یه ی سنجا قی کی تایبه تی هه یه، پیتش بارو باروو و دارایی و سامانی پی کۆ ئه که نه وه به گپیرانی به ناو باوه ر پی کراوه کانی، هه موو سالی به ره ویکی ئایینی زاناکانی ئایینی و گۆبنده کان پیتشیان ئه که ون به خویندنه وه ی ستایشی ئایینی و قوربانی سه ر ئه برن و پیتش باری پیتشکه ش ئه که ن.

له نووسراوه پیروژه کانیانا «نووسراوی رهش» له سه ر پیتستی ناسک. به خامه ی شیخ ئادی نووسراوه و دووه میان نووسراوی «جه لوه» یه، لیکنده وه ی نووسراوی ره شه، به خامه ی شیخ حه سه نی کوری ئه دی دووه مه. نووسراوی ره ش ئیسته له موزه خانه ی کویره له جه رمانیا، به لام جه لوه دوو روو نووسه، به کیکیان له شه نگاره و ئه ویتره له شیخانه.

.....

ئه گه ر تا ئه ندازه یه ک سه ره به ستی نووسین هه بوو قه له م ئه توانی هه موو جو ره وینه یه ک بکیتشی. ئه م کورده ئه توانم بلیم تا سه ره تای ئه م چه رخی بیسته مه هه ر کاره سات و به سه ره ات و میژوو به کی بوو بیت، یا له لایه ن غه ییری خو به وه به زمانی ئه و غه ییره سه رپورتیک شتیک نووسراوه، ئه ویش نیوه و نیوه چل بووه، وه یا ئه گه ر له لایه ن خودی خویشیه وه شت نووسرابی، ئه ویش هه ر به زمانی خو ی نه بووه مه گه ر به ده گمه ن. له سه ره تای چه رخی ناوبراودا ورده ورده ئه وه سه ته جوولا که ئه گوئجی به زمانی خو ی هه موو چه شنه به سه ره اتیک به په خشان بنووسری. دیاره ئه مه ش وه نه بی کوتوپر له یه ک رۆژو له یه ک سه رده ما بیگاتی، به لکوو ئه بی به ده ستووری پله ی سه رکه وتن و ژیرکه وتن به ره به یته پیتشه وه، که شتیک هاته پیتشه وه، له وه وه بیر ئه چی بو شتی تر، وا هات تا له ساله کانی «۱۹۷۰» دا وای لی هات که قه له م ئه توانی په نجه راکیتشی بو ئه و بیرو باوه ره ئایینیانه که له ناو کورده دا هه بوون و هه ن، وه به زمانی کوردی و به په خشان کوردی پیتشانی کورده که بدری. که ریم زه ند هه ندی له م ئه رکه ی خسته ئه ستوی خو ی.

بیرو باوه رو ریبازگه ی ئایینی، له هه موو چه رخیکا له ناو هه موو نه ته وه یه کدا هه ر هه بووه، ئه وه نده هه بووه له پاش ماوه یه کی درپژ به پیتی ژیری ئه و چینه ئاده میزادانه

باوه‌پیکى تر هاتۆته پیتشه‌وه و ئه‌وى پیتشوى سربوه‌ته‌وه. لێره‌دا دوو جۆره مێژوو ئه‌بێ بێته ئاراوه؛ یه‌كێ چۆن ئه‌و باوه‌رانه په‌یدا بوون و؟ چۆن كز بوون و تیا چوون؟. یه‌كێ ریزکردنی ئه‌و باوه‌رانه و ناوو نیشانیك له‌وان. ئه‌وه‌ی یه‌كهم له‌بهر ئه‌وه كه‌ دراسه‌و لێكۆڵینه‌وه‌یه‌كى قوولێ و بیستوه‌و ئه‌یه‌وئ، هه‌یشتا نه‌كه‌وتۆته سه‌ر نه‌خشه‌ی زمانى كوردی. ئه‌وه‌ی دووهم وا ورده ورده ده‌ستی پێ كردووه‌و هه‌ندیک له‌و ریبازگانه هاتوونه‌ته سه‌ر ئه‌وه كه‌ په‌خشانی كوردی پيشانیان بدات. ئه‌م په‌خشانه‌ی ئێره گوزارشتیك له‌و باوه‌رپه‌و له‌و ریبازه تایینیانه ئه‌داته‌وه كه‌ له‌ ناو كورددا هه‌بوون هه‌ن.

ئه‌م نمونه په‌خشانه رێ به‌ دییمان ئه‌كا بۆ دووشت؛ یه‌كێ ئه‌وه كه‌ زمانى كوردی له‌ دواى سالانى ۱۹۷۰ له‌بهر ئه‌وه وچانیکی هه‌بووه توانیویه به‌ په‌خشان له‌ بابه‌تیکی واوه قسه‌ بکا، كه‌ ئه‌لیم له‌ بابه‌تیکی واوه، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه كه‌ هۆش و بیر بچیت بۆ ئه‌و شوینه كه‌ جۆره شتی وا به‌ زمانى كوردی بنوسرێ، ئه‌مه ئه‌وه ئه‌گه‌یه‌نێ كه‌ خوینده‌وارانى نه‌ته‌وه‌كه‌ سل ناکه‌نه‌وه له‌ خویندنه‌وه‌ی شتی وا وه‌كوو سه‌د سالیك له‌مه‌و پیتشتر كه‌ ئه‌و سه‌له‌یان ئه‌كرده‌وه ئه‌گه‌ر به‌ زمانه‌كه‌ی خویان شتی وایان بخویندايه‌ته‌وه!. دووهمیان نمونه‌یه‌ك بۆ چه‌شه‌ی یه‌كێ له‌ قه‌له‌م به‌ده‌ستانی ئه‌و رۆژه كه‌ چۆن گوزارشتی له‌ شت داوه‌ته‌وه‌و؟ چۆن ئه‌م په‌خشانه جیايه له‌ په‌خشانی تر؟.. به‌لێ! راسته‌ كه‌ بابته جیا بوو ئه‌بێ روخساریش جیا بێ، به‌لام ئه‌م روخساره‌ش هه‌ر ئه‌بێ جیا بێ له‌ روخساری په‌خشانی یه‌کیکی تر كه‌ ئه‌ویش هه‌ر چه‌شنى بابته بگرێ به‌ ده‌سته‌وه.

له‌ هه‌ر دوو باره‌كه‌دا ئه‌م په‌خشانی خاوه‌ن په‌خشانه جۆره نمونه‌یه‌كه‌ بۆ په‌خشانی ئه‌و رۆژه، چ له‌ ناوه‌رۆكا، چ له‌ روخسارا. ئه‌وه‌نده هه‌یه روخساره‌كه‌ی چه‌شنه دارشتتیكه‌ كه‌ زۆر جیايه له‌ دارشتن و رێختی په‌خشانی ئه‌و رۆژه له‌ پیتشكه‌وتنی روخساری په‌خشانا. ئه‌گه‌ر له‌بهر ناوه‌رۆكه‌كه‌ نه‌بوايه، روخساری ئه‌م په‌خشانه له‌وه ئه‌چوو كه‌ تازه په‌خشان داها تیبته!

«هه‌ژار - عبدالرحمن» له‌ ژماره «۳» ی سالی یه‌ك «۱۹۷۱» ی «نوسه‌رى كورد» دا - كه‌ گوڤاری یه‌كیتی نوسه‌رانی كورد - بووه، په‌خشانیك له‌ ژیر ناوی «حالی بی عه‌رزم بووی؟» دا، پیکه‌وه ئه‌نێ، ئه‌مه‌ی خواره‌وه نمونه‌یه‌كه‌ له‌و په‌خشانه‌و ئه‌لێ:

«- كورم.. برام!. كوردایه‌تی گالته‌ی منالان نییه، هه‌ر دهم رووتیك راسته‌وه بێ، حالی بی عه‌رزم بووی، سینگ داچه‌قینێ و بلتی شتله‌ او بیله‌ وا. ئه‌وه

کوردستانه کوردستان، ئەو کوردستانه دابه شکر اوو، حالییی عەرزەم بووی، داگیر
 کراوه پیاوی دەوی، خۆینی دەوی، هەزاران گەنجی وای دەوی - حالییی عەرزەم
 بووی - کفن هەلگرێ و خۆی نەزری نازادی کوردستان بکا، هەتا کوردستان
 بە یەكجاری لە ژێر باری، حالییی عەرزەم بووی، دیلیتی دەر ئەچی، کەس نابێ
 ئاووڕ لە خۆی بداتەوه، وەك فەیلەسوفەكە - حالییی عەرزەم بووی - دەلتی:
 پیاو دەبی وەك مۆم بسووتی و تاریکی لەسەر هەژاران برەوتینی. ئەم
 ماموستایە خۆت كە لەبەر چاوتە - مەدحی خۆشم ناکەم - بە سەری تۆنا،
 بەو سەرهی خۆم ئەوهی بۆ كوردەم كردهوه، حالییی عەرزەم بووی، بە لەشكرێك
 ناكړی. ماموستا بوم، چنگێك مەعاشم وەر ئەگرت - بۆ خۆشت دەزانی ئەو
 دەم چەند هەرزانی بوو - گوتیان لەو سەره، حالییی عەرزەم بووی، كۆمەلە
 پەیدا بووه، شەقم لە وەزیفە هەلدا، ئیلتحاقم كرد، پێشمەرگە بووم، برسیتی،
 تینوتی.. مەلتی سەرخۆشە، سەرخۆش نیم.. حالییی عەرزەم بووی، شەر،
 هەرا، بەراو بەركردن، سەرما، گەرما.. بۆ كێم دەكرد؟. بۆ مێلەتتی خۆم!
 چەند جار منت بە چلکی پێشمەرگەوه دیوه. كەچی نازانم نیازت لەوه چیبە كە
 دەلتی لە بیرم نەماوه!. قەیدی نییە، رۆژێك هەر بە بیرت دیتەوه. ئاخ، سەد
 ئاخ!. بەخوا ئەگەر كوردهكە خەبانهتی نەكردبا، خوا ئەبزانێ ئیستە، حالییی
 عەرزەم بووی، بە شتیکی دیکە دەبووین، بەلام داخەكەم كوردهلە هیشتا وای
 لێ نەهاتوو قەدری نازادی بزانی. رۆژێك هەر دێ كورد رینگە خۆی بزانی،
 ئەوسا چاوت لە ماموستا تەوفیقت بی بزانه چۆن، حالییی عەرزەم بووی، خۆی
 دەردهخا!. هەر چەندە هیندیک كەسی تی نەگەبشتوو لایان وا بوو ماموستا
 پیاویکی خەیاڵاوییهو هەرگیز لە قوون تەندووور وەلا نەكەوتوووه دەستی بە
 كلاوی خۆیدا گرتوووه با نەبیاو وەك تووله نەمام دەگەل هەموو بایهكدا
 دەلەریتەوهو لە قسە ی زل بەولاهو چی لە باراندا نییە!. بەلام بە ئیمە چی؟.
 پێشینه نەیانگوتوووه: نامۆژگاری لە دیواریش نووسراوە هەر باشه؟. من زۆرم
 بەهره لەو فەرمايشتانهیهوه پێ گەبشتوووه و بەو ئەمەكداریهش لە پاش ئەو
 چەند ساله، وا هاتووم دیدەنی بكەم.

- ماموستا گیان! تەندروستیت لە چی دایه؟.

- تەندروستی چی و تەرەماشى چی؟! لەسایهی ئەم منالانەى كە دەستیان پێ
 كردهوهو كوردیمان، حالییی عەرزەم بووی، لێ دەگۆرن، ئەوى دەشمانزانی لە
 بیرمان چوووه!. بۆ نالیتی: ماموستا نەخۆشى، یان ساغی؟! ئەمەى پێ
 ناوی، تۆ پێم بلتی: ئەم بەینه لە كوێ بووی؟. بیستوومه ببوویه پێشمەرگە.

باوكم! ببوره، من كه باسى هينديك پيشمه رگه كم كرد، نيازم له تۆنه بوو، من ناليم، حالتي عه رزم بوو، پيشمه رگه دريغيان كردوو، قه دريان له سهر سهرم. به لام من ده ليم: پيشمه رگه خاوه ني ناويكي به رزو پيروزه، به نيازى، حالتي عه رزم بوو، نازادى ئه و گه له لي قه وماوه ي گياني خوي له سهره رى ده ست، داناوه، حه يفه خوي نه ناسي، حه يفه نه بيته نمونه ي دلنه رمى و گه ل دوستى، حه يفه، حالتي عه رزم بوو، كارى وا بكا خه لكي گه يي لي بكنه. ناو تيرم ده نگ بكم، به لام بو خوست ده يزاني هينديكي واتان هه يه هيج ئه و ناوه ي لي ناوه شيته وه!. يه كيكتان لي ده ناسم چه ند سال، حالتي عه رزم بوو، لاي خوي خويندوو يه، چه ند روتيك له و سهره ماوه ته وه و ئيست ها توته وه، به سهرى تو نا، به سهرى خوم، جوابي سالاوم ناسيتته وه!. قه ت باوه ر ناكم، حالتي عه رزم بوو، فيرعه ونيش ئه م فيزو له خوياي بوونه ي بو بيت!. من ده ليم ئه مه باش نييه. ئيمه هه موومان كورى ئه م ناو خاكه ين، له سه رمانه خزمه ت به فه قير و بي ده سلا تان بكه ين، خو فس كرده وه و كه شخه لي دان، حالتي عه رزم بوو، بو پيشمه رگه شتيكي جوان نييه، توش لات وا نييه؟. ئه وسا كه ئيمه پيشمه رگه بوو ين خوت ده يزاني چون خومان به خزمه تكارى گه ل ده زاني. له جياتي ئه وه خانوو بو خومان بكه ين، قولمان هه لكرد بوو خانوومان بو بيتوه زن و هه تيوان ده كرد.

ئهرى باسى چه ده كرد؟.. ها.. جا ئه وانه به ئيمه ده ليم: چيتان كردوو؟! بو نه هاتن بو چيا؟. باوكم چون بيم؟. كوشتيك منالي رهش و رووتم، حالتي عه رزم بوو، به ريشه وه بووه، گوشت گرانه، پيواز، کوتال پهرپه وه ته پشتى شيران، ته ماته، ته ماته ي سه گباب، حالتي عه رزم بوو، ههر باسى نه كه ين باشته ر. ئيجار، ليمون دوزى، سابون، ههرچي ده ستى بو ده به ي وهك مار پيته وه دهه!. ده بيني ئه و شتانه مان بو هه رزان كه ن ئه وسا چي بلين هه قتانه.

- ماموستاي به رتيز! من نه هاتووم باسى سياسه ت بكه ين، ده مه وي بزائم چووني و له وه تا ته قاعود كراوى ههر به دو مينه وه خه ريكي، يان ئيشتيكي تريس ده كه ي؟.

- ئيش! ئيشي چي؟. ئه وي راست بي جگه له دو مينه كه يفم له خويندنه وه ي مه جه لله ي كورديش هه به، به لام، حالتي عه رزم بوو، ئه ويش بو من مه سره فيكه، كه س نييه بلتي: ها به خوياي بيخوتنه وه! قسه ي خوشمان بي جار جار له ده ستى خه لكي وه ر ده گرم، به لام قه ت نا يكرم!.. باوكم! تو حسابي

بکه، هەر وردهو پردهی مال، هه‌مام، ئوتی، بنیشت، ئاوو کاره‌با، ده‌زی و ده‌زویش پاره‌ی تی ئه‌چی! له‌ کوی بیتم؟. چیم له‌ خۆم زیاده تا بیده‌م به‌ مه‌جه‌لله‌؟. مه‌سه‌ره‌فی نادى و چاخانه‌م هه‌ر له‌ بیرنه‌بوو!. مانگی چوار پینج، حالیی عه‌رزم بووی، دینارم هه‌ر له‌وانه‌ ده‌روا!. تو دبیته لام ساردیک، ئه‌م دى، چایه‌ک و ویریک، حالیی عه‌رزم بووی، بو فلان و ده‌عه‌تیک بو فیسار.. ئیتر تاقه چل دینار له‌م رۆژه‌دا به‌شى چم ده‌کا؟..

ئیسستا ده‌زانم له‌ دلئى خۆتا ده‌لئى واز له‌و دۆمینه‌یه‌ بینه‌و ئه‌و پارهیى له‌وى سه‌رف ده‌که‌ی بیده‌ به‌ کتیب و مه‌جه‌لله‌ و بیخوتنه‌وه‌. به‌ سه‌رى من وا نییه‌؟! ئه‌گه‌ر وه‌ک تو ده‌لئى، حالئى عه‌رزم بووی، وا بکه‌م ئه‌وسا وه‌ختى بى کاریم به‌ چى رابویم؟. حالیی عه‌رزم بووی!؟.

به‌لئى!. ماموستا گیان حالیی عه‌رزت بووم، به‌لام تو ریگه‌ت نه‌دام که حالیی عه‌رزم بى! خوا حافیز..).

شیه‌وى ئه‌م په‌خشانه‌ جوژه‌ شیه‌ویه‌که‌ له‌ گالته‌و گه‌پ ئه‌چی به‌لام له‌ راستیدا وانیه‌، به‌لکوو باه‌تیکه‌ گه‌لئى جوژه‌ ره‌وشتى هه‌ندئى که‌سى ئه‌و رۆژه‌ وه‌کوو وینه‌ى ناو ئاوینه‌ پيشان ئه‌دا.

ئه‌مه‌ کاره‌ساتى میژوه‌؛ هه‌ر پیاویکی گه‌وره‌ له‌ رۆژیکا که‌ ئه‌ستیره‌ی به‌رز ئه‌بیته‌وه‌، دۆست و ناسراو و خزم و هاویرئى منالئى و هاوولائتى و درواسئى بو په‌یدا ئه‌بئى. یه‌کئى ئه‌لئى: ئیمه‌ له‌ سه‌رده‌مى منالیدا پیکه‌وه‌ یاریمان ئه‌کرد، یه‌کئى ئه‌لئى: ئیمه‌ خزمین و دایکمان پوور زازای یه‌کن. یه‌کیک ئه‌لئى: مالمان له‌ گه‌ره‌کیکا بوو پیکه‌وه‌ دائه‌نیشتن. له‌ سه‌ر ئه‌م باه‌ته‌ هه‌ر یه‌که‌ خۆی ئه‌کا به‌ دۆست و خزمیکى ته‌واو له‌گه‌ل کابرای هه‌لکه‌وتوودا!. به‌لام ئه‌گه‌ر رۆژئى له‌ رۆژان ئه‌و کابرایه‌ سا، یا زه‌مان پشتى تی کردو گولۆله‌ی که‌وته‌ لیژئى، وه‌ یا له‌به‌ر هه‌ر هۆبه‌ک بوو ئه‌و رۆژه‌ی نه‌ما، ئه‌و عاله‌مه‌ لیئى ئه‌ته‌کینه‌وه‌و به‌لکوو ئه‌گه‌ر خه‌به‌ریکی ئه‌و پیاوه‌ له‌ هه‌ر یه‌ک له‌و خزمه‌ درۆزانه‌و له‌و دۆسته‌ بئى بارانه‌ پیرسیت، ئه‌لئى: پرۆ باه‌! من که‌ی ئه‌و پیاوه‌م ناسیوه‌؟ به‌ چه‌و گوربى ئیمه‌ پیکه‌وه‌ نابه‌سترتن!.. له‌ وینه‌ی ئه‌مه‌ش ئه‌گه‌ر رۆژئى له‌ رۆژان شتیک باوى هه‌بوو؛ ئه‌و شته‌ شوڕشیک بیته‌، یا بازاری پالنه‌وانیه‌ک بیته‌، یا زه‌ره‌کی داو بسه‌تیک بیته‌، یا...هتد. دیسانه‌وه‌ لیژه‌شا زۆر که‌س سه‌ر به‌رز ئه‌که‌نه‌وه‌و ئه‌لئى ئیمه‌ له‌و مه‌یدانه‌دا وا بووین و وامان کرد و وامان به‌سه‌ره‌ات و وا بریندار بووین و وا وا، که‌ ئه‌و رۆژه‌ش به‌سه‌رئه‌چی کونه‌ مشکیک بو خۆی ئه‌دۆزیتنه‌وه‌و هه‌ناسه‌ له‌ خۆی ئه‌پرئى نه‌وه‌ک یه‌کیک

ناوی بینیت و تووشی گۆبه ندیك بییت!

جا ئەمه زاهره یه کی کۆمه لایه تی هه موو نه ته وه یه کی دو اکه و تووه. ئەگەر بلایت: ئەمه سیاسه ته و سیاسه ت وای ئەو ئی، من ئەلیم: ئەمه سیاسه ت نییه، به لکوو ئەمه بهر مه فهوومی ئەو په نده کوردییه ئەکه و ئی که ئەلئ: «له هه ر لایه که وه بای بییت شه ن ئەکا!» ..

خاوه نی ئەم په خشانه که ئەوه ی نووسیوه له نووسینه که یا ئەوه بۆ ئیمه و بۆ میژوو ده رئه که و ئی که له و رۆژهدا ئەو جوړه ره و شتانه له ئارادا هه بووه و زۆر که س کردوویانه به کراسیک و کردوویانه ته به ریان، که ئەچیته بنج و بناوانه که شیه وه له گوێزی پووچه ل پووچه ل تر بوون! مه به سته که ئەوه نییه که ته و فیتق و بوو - دوور نییه ماموستا ته و فیتق ئینسانیک و هه می بوو بییت - به لکوو مه به سته که ئەوه یه که زاهره یه کی و له و رۆژهدا هه بووه. میژووی داها توو میژوو رابوردوو ئەهینیتنه وه بهرچاو، له وه وه ئەگوئجی چاره سه ری کاروباری ئەو رۆژه ی خۆی بکا.

ناوه رۆکی ئەم په خشانه له رواله تا ره خنه یه، به لام له راستیدا چهند واقعه یه ک پیشان ئەدا؛ یه کی ک ئەوه که ده سته یه ک هه بوون گوایه به ناو خزمه تی نه ته وه ئەکه ن، که چی دوورن له و خزمه ته و به ناوی خزمه ته وه گیرفانی خۆیان پر ئەکه ن! یه کئ نه فسییه تی ده سته یه کی تر باس ئەکا که له مه یدانی قسه کردنا له باری نه ته وایه تییه زۆر دهم بلاون، به لام که هاته باری خزمه تکردن به تاقه پوولیک ده ست قسوچاون! یه کی سنگ ده رپه راندنی هه ندئ که س بۆ خزمه ت کردنی نه ته وه به قسه و له کاتی شینه ییدا، به لام که شیره که تیژ بوو له تکی چی و په تکی چی!

له و رۆژهدا فیکره و کرده وه یه کی به هیزی نه ته وایه تی له بلایسه دا بووه، به لام زۆر که سیش له ناو ئەو جغه دا هه بوون و یه کی ک یا دوو له و ره و شتانه - که باسکران - تیایانا هه بووه. به لئ! نه ته وه وه کوو باخیکه به ده ماخی ئاوه دانه؛ میوه ی جوان و گوله باخی بۆن خووشی تیدا یه، میوه ی تال و ژاله شی هه ر تیدا یه. نه ته وه ش ئەبئ هه موو جوړه شتیکی تیدا هه بی، له چاک و خراب، ئەگه ر وانه بوو نابئ ناوی نه ته وه له خۆی بنئ.

روخساره که شی کوردییه کی سافی ره وانه، به بی ئەوه هیچ گرانیه ک و ئالوزاویه کی تیدا هه بی، وشه و رسته هه ریه که له جیگای خۆیانا شوینی خۆیان گرتوه.

«محهمه د ئه مین ئوسمان» له ژماره «۳» ی سالی «۱۹۷۱» ی گوڤاری «نوسه ری کورد» دا له ژیر ناوی «ئیکیتیا نفیسه فانیت کورد» دا، به شپوهی بادینی دهقه په خشانیکمان پیشان ئه دا و ئه لئ:

«ئیکیتیا نفیسه فانیت کورد ریبه کا دریز و باره کی گرانه.

گه له ک دهورو سال بورین و ملله تی کورد دنالی لبن نیرکی زورداریا درونوانه یا بیانیا دوژمنیت دادی و مرۆقی. ملله تی مه بهزاران هاتنه فه کوشتن لسه ریا و بیبا بئاسته نگ و ستیری و گوڤان و دهرده سه ری، هاته فه براندن و پارێ نانی ژ دهقی دهاته دزین و ستاندن و دهستیت و بی دگریدای مه له بیت دههبا. ما برسی و رويس، بن دهست و نهزان و هه می ریکیت خاندن و زانینی لسه هاتیونه داخستن. چی ژ بنیات و نهژاد و رهوشه نیسریا خو نه دزانی، تشتی پین ئاگاهدار ئه بو، کو کورده، ئه ویش ئه گهر دایک و بابیت خو نه دیتبانه و بکوردی نه ئاخفتیا و بیانیا پین لسطوی وی دانه نایا نه دزانی کا کورده ئان ژ ملله ته کی دیبه. لگهل هندی ژی هه ر سه ری خو ده لینا و شوړشیت خو دگتیران و چه ند مرۆقه ک هه بوون بملله ت و خه بات و چه له نگی و هنده ک ژ میژویا خو دگوت و هه تا ئه قرو به ییت وان پین لسه ر ئه زمانێ کوردا و چیروک و لاوک بروژیت که فن بیت ملله تی مه پین تینه گوتن. ئه م ژ نفیسین و نقشتا د دهست شویشتی بوین هه تا ده مه کی نیتزیک. مرۆقییت بیانی ژ مه پیر به حسی میژوو و زمان و کومهل و بنیاتی کوردا پین کری گه له ک ژوا خرابی و دره ون بته نشتا مه فه ناین.

ئه قرو حالی مه پین زانین و نفیسینی و کاری ئیکیتیا نفیسه فانا دی بته چی؟. تینه گوتن، ئه و مرۆقییت خو قژ دکه ن و هنکییت خو پف دده ن و به حسی باب و باپیرا بیت و ئه و بخو د دهست دا هیلای بن، ئه و مرۆقییت هو دمیرنه و باب و باپیریت و دساخن، دزندی نه. ئه م کورد بسه ر بلندی به حسی چه له نگی و جانفیدا یا باب و بابکا لکییت خو دکه پین، و ئه ف چه نده بومه کیماسی نینه، راسته و دره و نینه ژ به ر کو ملله تی کورد هندی خو دیتی هه ر شوړش بیت گتیراین و قوربانیت داین و هه تا روژا یازده ی ئادارا بورین. بقی چه ندی حالی مه بحالی باب و باپیریت مه هه ر وه کی دکوتن: میبری کورد خودی دده ت رابیتته کوشتن، نه لسه ر جهی خو بحریت، ژ لایه کی دی شه، ژ لای زانین و خاندن و نفیسینی شه، ئه گه ر ئه م خو پیک بگرین لگهل وان، بن ئه و ژمه چاکتر بون هه ر چه نده زه مانێ مه هه ردوا نه وه ک ئیکه ژی.

وا تهرموکی و همدانی و خانی و جزیری و کوی هه بون، بهلی بهرهمبه و هختی مه هژماره کا هند نینه بگه هه بالا وا و وهکی مروف هزیت خو دکهت براستی جهی شهرمزاری به. ئەف ساله هه می بورین و مه چی نه کر دریا زانین و نقیسین و تیگه هشتنی دا هه تا ئەفروکه بسهرمه دا هاتی، وهکی من گوتی ئەم ددهست شویشتی و باره کی گران لسه سستی مه، ژ هزارا ئیک ئان دی هه بیت ئان نه، تشته کی ژ میژوا خو بزانی و خاندن و نقیسین مروف شهرم دکهت لدور بناخفت، فولکلور، شعر، کومهل و زور لاییت دی، تشتی لدور هاتی به نقیسین گه له کی کیمه بحسبیا من هه نه شیبین بیژینی هه بون.

ئه گه هه جته تا مه چی بیت ژ نه بونا فاششتا و به حسا، چی ترس ئان کیماسیا زانا، ئان خاندن واری، ئان ژی زورداریا حاکمیت کهفن، ئەفرو ئەفه هه می بی لسه سستی مه نقیسه فانا و ئیکیتی برهنگه کی تایه تی ده کفته بن باره کی ئیکجار گران و بهر پسیاریا میژوو و ملله تی مه بی ژار. ئیک ژماقیت ملله تی مه خاستین و خودایه کوشتن، و خهبات کری، هه قیت زانین و ره شه نبیری بو، نهژ مه ئەو ههق وهرگرت، ئەفجاره ما دبیت ئەم سورو سور خو به ئەردی دا دهین و ناقا دخو بدهین و کهس نه شیت طه رازیا مه دروست کهت، کو چیه؟ ئەم ئەدیب و نقیسه بانین، ناقیت مه بی لسه بهر په ریت روژناما و ئەندامین د ئیکیتی نقیسه فانا دا و کاری مه بیته ئاهنگ گیران و خوطبه خاندن و هتدا! ئەفروکه ربه کا دو برو دریژیا لبه مه و دقیت ئەم بی راوهستیان بچین و ژ دهر هه قی باری گران و بهر پرسیارئ دهر که فین و بدل سوژی دهست بها قیژین کار کردنه کا ب و ج. میژوا خو فه کولین و دو برو دریژ لدور میژوو و نهژادی کوردا بنقیسین. ژبان و خهبات و ئەده بی خو بینینه پیش چاف، ئەزمانی خو بی شیرین بکهینه ئیک و نه خاندن واری فه مالین ژ ناف ملله تی.

.....»

به سه رهاتی هه موو زمانیکه، که ئەبی گه لی شیوه قسه کردن و ناخاقتنیکی تیدا هه بیت، له ئەنجامی لی کۆلینه وهو دراسه و نووسیندا له پاش سالهای دوورو دریژیه کییک لهو شیوانه بنجی خۆی توند ئەکا و ئەبی به شیویه کی سه ره کی. ئەم بنج داکوتانهش، یا به هۆی پهیدا بوونی کاربه دهستیکی گه وره ی رۆحی، یا دنیایی، یا به هۆی کۆبوونه وهی زمانپاراوان و نووسهران، یا به هۆی چا وکراوهیی و پال پتوه نانی دهسته یه کی تره وه ئەبی. ئەمهش مه رج نییه که راویژکه رانی ئەو شیوه سه ره کیه، به هه ژمار له وانیتتر زۆرتتر بن،

چونکه هۆ باسکراوه کانی پیتشوو که میه که ی ئەماندا ئەپۆشێ. زۆر له به شه زمانه کانی ئەمرۆ که هەر یه که له شوتنی خۆبانا بوون به شیتوه یه کی سه ره کی، سه یر ئە که ی قسه که رانی ئەو شیتوه سه ره کییه به هه ژمار گه لی که مترن له قسه که رانی ئەو زمانه، له گه ل ئەمه شا ئەو که مه شوتنی خۆی گرتوووه بووه به به ردی بناغه. ئەمه ش مه عنای وا نییه که شیتوه کانی تر ئە بی له بیر بچنه وه؛ مه عنای ئەوه نییه، چونکه ئە گه ر ئەوان له بیر چوونه وه ورده ورده کار ئە کاته سه ر له بیر چوونه وه ی ئەمیش. هەر له به ر ئەمه یه بۆ یه گه لی له نه ته وه کان جگه له شیتوه سه ره کیه که یان زۆر جار شیتوه کانی تر به نووسین و به نمایش پیشان ئە دهن. ئەم هه م بۆ پاراستنی شیتوه سه ره کیه که یه، هه م بۆ تی گه یشتنی ئەو ره مه کییه زۆریه که به ته وای له شیتوه سه ره کیه که تی ناگا، بۆ تی گه یشتنه که یان ئەو شیتوانه ش ئە خه نه وه به رچاو. زۆر زمانیش هه بووه له لاپه رده ی رابوردوی میژوودا، له به ر ئەوه که، یه کێ له هۆیه کانی پیتشوی تیدا نه بووه پووکا وه ته وه و چوده ته گوپستانی تاریکی میژوووه!.

له زمانی کوردیدا وه کوو زمانه کانی تر گه لی شیتوه ی تیدا هه یه. له رووی په خشانه وه ئیمه توانیمان نمونه کانیان له م کتیبه دا پیشان به یین. یه کێ له و شیتوه به با یه خانی زمانی کوردی شیتوه ی بادینه انه - که ئیمه وای ناو ئەنین - وه کوو ناو بردنی به شیتوه ی کرمانجی خواروو زیاتر له گه لیا ئە گوئجی. له به رگی په خشانایه که م جار که وه ته سه ر لاپه رده ی چاپ به هۆی رۆژنامه ی «کردستان» له ئەسته موول، له لایه ن به رده ی به درخانیه کانه وه، ئەمه ش له ده مه ده می دوایی هاتنی سه ده ی نۆزده هه مدا بوو، به لام پیش ئەم میژوووه په خشانای مه ولوودنامه که ی شیخ حسینی قازی بوو له ولاتی سوێران، وه لی ئەو چاپی به خۆیه وه نه دی تا سه ده ی بیسته م به سه را هات.

لیره دا محمه د ئەمین ئوسمان نمونه شیتوه یه کی پر به های بادینیمان پیشان ئە داته وه. ناوه رۆکی ئەم په خشانه باسی ئەوه ئەکا که ئەم کورده له گه لی له لاپه رده ی میژوو یا به ته وای بۆی نه لواوه که به زمانی خۆی بنووسیت و بخوینیتته وه. ره وره ده ی میژوو هه موو ده م بۆ پیشه وه ئەروا، یانزه ی مارتی سالی « ۱۹۷۰ » ی بۆ هه لکه وت، که ئەمه هه بوو نووسه رانی کورد ئەتوانن به هه موو جوړ که لکی لی وه ر بگرن و هه ل له ده ست به ر نه دهن بۆ نووسین و خویندنه وه به زمانی کوردی، ئە بی بێن به یه ک و پشتی یه ک بگرن، چه ک ئەمه ی هینایه ناوه وه، ئەوان باوه شی پیاکه ن، تا پیتیان ئە کرێ کۆشش بکه ن بۆ پیشخستنی زمانه که، ئە گه ر ئەرکه که ش گران بی ئە بی به هه موویانه وه شان به نه به ری،

بکەنە کارێ کە بە تەواوی ببوژیتەووە و رەنگی سیسیی لە سەر نەمیتێ. روخسارەکەشی شێوەیەکی رووتی بادینییه، گیروگرفتی لەو رووەوە تێدا نییه، دووره لە وشەێ تازەکوورە، بەو شێوەیە مەفھوو مەکەێ بە تەواوی داوہ بە دەستەوہ، رەوانی چارەێ روخسارەکەێ ھاندەرە بۆ باوہش بۆ گرتنەوہ بۆی. جا ئەم پەخشانە نمونە یەکی تر بوو لە نمونە پەخشانەکانی شێوەی بادینی و بۆ بابەتیکێ تری ئەو رۆژە، ھەم لە رووی ھەستی ناوەرۆکەوہ، ھەم لە رووی رێخستی روخسارەوہ.

«محەمەدی مەلا کەریم» لە ژمارە یەکی گۆقاری «شمس کردستان - رۆژی کوردستان» ی سالی ۱۹۷۱ لە ژێر ناوی «پاشا گەردانی لە نووسینی کوردیدا» پەخشانیک دیاری ئەکاو ئەلێ:

.....»

ورده ورده ئەم وەچەێ تازەێ بێ بناغە یە بوو بە شۆرە سواری مەیدانی کوردی نووسین. بەلام چۆن جۆرە کوردی نووسینیک؟

کوردی نووسینیک کە ھەر کەس پشتی تێدا بە خۆی و بە بەھردی خۆی قایمە، ھەرگیز گۆی نادا بە تیکلاو بوون لە گەل خەلک و فێر بوونی زمانی خەلک و کۆکردنەوہی وشەێ خێلەکان و لادێ کان و بەلکوو ھەر پیتی ناگرێ. گۆی نادا بە خۆتندنەوہی نووسراوی وەچەکانی پێشوو مان و ھەول نادا فێری ئەدەبی کلاسیکیمان بێ و لە مەعنای شیعری «نالی» و «سالم» و «مەحوی» و ئەوانیتر بگا و بەلکوو بۆی نالوئ! باوہری بەوہ نییە کە کوردییە ساکارەکەێ خەلک قسەێ پێ ئەکەن رێزمانیکێ ھەبە و ئەبێ ئەو رێزمانە لە سەر بنچینەێ بەراورد کردنی جۆری دارشتنی رستەکان لە ھەر ناوچەو زاراوہ بە کدا بدۆزێتەوہو بخرێتە سەر کاغەز، تا ئەوہی لە خۆبەوہ ئەو رێزمانە نازانی فێری بێ و لە سەری برۆا.

ناحەزانی کوردیش وا دیارە زۆر باش لەمە گەیشتون و ویستوو یانە تا ئەو پەری توانا کەلکی لێ وەرگیرن بۆ تیکشکاندنی زمانەکە یان و ئالۆزکردنی و بۆ ئەوہی کاریکێ لێ بکەن منالی کورد لێی تێ نەگا و خوا خوا ی بێ بە عەرەبی بخوینێ. ئەو ناحەزانی ئەزانن کە زمان بر پر پشتی نەتەوہیە و بۆبە ویستوو یانە بر پر پشتی نەتەوہکان بشکێنن و ئیفلیجی بکەن! گۆبێک بۆ

رادییۆی به‌غدا راگره، چاوتیک به زۆر له کتیبه‌کانی قوتابخانه‌کانی کوردستاندا بگێڕن و له‌گه‌ڵ ئه‌و کتیبانه‌ی که نووسه‌ره‌کانی سالانی ۱۹۴۰ - ۱۹۵۰ ئه‌یانکردن به کوردی به‌راوردیان بکه‌ن، جا ئه‌زانن ئه‌م‌پۆ چۆن کوردییه‌ک پێشکەش نه‌ت‌وه‌ی کورد ئه‌ک‌رێ؟! لێره‌دا زۆر له جیبی خۆیا‌یه‌تی دیمه‌نیکی ته‌سکیی بیرو می‌شکی هه‌ندی له‌و نووسه‌رانه‌مان بخه‌ینه‌ به‌رچاو، که من له دڵسۆزییان بۆ کورد بێ گومانم، به‌لام له‌وه‌ش بێ گومانم که‌وا بی‌ریکی چه‌وت چه‌وته می‌شکیانه‌وه‌و ئه‌یان‌ه‌وێ تا راده‌یه‌کیش توانیویه‌وه‌و ئه‌و بی‌ره‌ چه‌وته‌یان بخه‌نه‌ می‌شکی خه‌لکه‌وه‌. ئه‌وه‌ش مه‌سه‌له‌ی پاک کردنه‌وه‌ی زمانی کوردییه‌ له وشه‌ی بی‌گانه‌.

پێش‌سه‌کی ئه‌بێ بلێن ئه‌توانین بریار بده‌ین له‌ ناو هه‌موو گه‌له‌ موسولمانه‌کاندا کورد یه‌کیکه‌ له‌و گه‌لانه‌ که‌ توانیویه‌وه‌ تا راده‌یه‌کی باش زمانه‌که‌ی خۆیان بپارێزن و نه‌یه‌لن وشه‌ی بی‌گانه‌ بچیته‌ تان و پۆیه‌وه‌، به‌لام ئه‌مه‌ نابێ وایه‌گه‌یه‌نی که‌ کوردی، یا هه‌ر زمانیکی تر ئه‌توانێ هه‌میشه‌و به‌ ته‌واوی خۆی له‌ زمانانی تر دوور بگرێ. دراوسێیه‌تی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌گه‌ڵ نه‌ته‌وه‌یه‌کی تر پهبه‌ندی ئابووری و جه‌نگ و داگیرکردن و خوێندن و گۆڕانی کۆمه‌لایه‌تی، ئه‌مانه‌ هه‌موو هۆن بۆ ئه‌وه‌ که‌ وشه‌و رسته‌ی زمانیک بچیته‌ ناو زمانیکی تره‌وه‌و خۆی تیا بچه‌سپێنێ. به‌ره‌هه‌لستی کردنی ئه‌م دیاره‌یه‌ کاریکی هیچ و پووچه‌و هه‌ر وشه‌یه‌کی زمانیک هاته‌ ناو زمانی ره‌شه‌ خه‌لکی نه‌ته‌وه‌یه‌کی تره‌وه‌و قالیبی زمانی ئه‌مانی وه‌رگرت، ئه‌بێ به‌هی ئه‌مان و، بی‌رکردنه‌وه‌ له‌ لابردنی شتیکی بێ که‌لکه‌و، ئه‌گه‌ر ده‌یان ئه‌کادیمی‌ه‌ش بریاری لابردنی بده‌ن و، له‌ چه‌ند نووسراودا جێنشینینی بۆ دابنێن، به‌وه‌ له‌ زمانی خه‌لک ده‌رناچی و هه‌ر تیا ئه‌می‌نیتته‌وه‌.

زمانی هه‌رگه‌لیک به‌پێی پێوستی ژبانی ئه‌و گه‌له‌ وشه‌ی تیا‌دا‌یه‌و، هیچ شووره‌یی نییه‌و به‌که‌می و سووکی دانانێ ئه‌گه‌ر گه‌لی مه‌عنا هه‌بێ ئیمه‌ وشه‌ی خۆمالیمان نه‌بێ بۆیان. که‌واته‌ هیچ ناشیرین نییه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و مه‌عنا‌یانه‌ هاته‌ ژبانمانه‌وه‌، بێن وشه‌یان له‌ زمانیکی تره‌وه‌ بۆ بخوازین و، ئه‌مه‌ شتیکه‌ هه‌موو گه‌لیک کردوویه‌تی و ئیستا له‌ جارێ گه‌لی زیاتر ئه‌ک‌رێ و هیچ پێوست نییه‌ به‌ دوا‌ی داتاشینی وشه‌ی به‌ ناو کوردیدا بگه‌ڕێن بۆ ئه‌و مه‌عنا‌یانه‌. ته‌له‌فزیۆن و رادیۆ می‌کرۆب و سینه‌ما و سه‌دان وشه‌ی تر ئه‌م‌پۆ له‌ کوردیدا بلاو بوونه‌ته‌وه‌، چونکه‌ ئه‌و مه‌عنا‌یانه‌ که‌ ئه‌م وشانه‌یان له‌ زمانه‌کانی ترا بۆ دانراوه‌، له‌ کوردیدا نه‌بوون و ئیستا پێوست ناکا ئیمه‌ خۆمان

ماندوو بکهین و سهری خۆمان بێشپین به گهراڤهوه به دواى داتاشینی وشهى كوردی دا بۆ ئەم مهعنايانه. بۆ نمونه ئوتۆمۆبیل ههزار ورده پارچهى تىبايه، ههريهكی ناویکی جیهانی ههیه، ئیمه ئهین سهردنجامان به كوێ بگا ئهگهه بمانهوی بگهڕین به دواى وشهى كوردیدا بۆ ئەم ههسوو پارچانه؟! وه ئاخۆ سهینهی حالمان چۆن ئهین كه كوردستان بوو به كۆمهڵگایهكی بێشكهوتوی خاوهن پيشهسازیهكی قورس و فراوان؟. ئاخۆ ئهوان كاتهش ئهمن گیانی وشكه نهتهوه پهروهیهمان ههريه تیا ئهمنی كه خۆمان خهريك بکهین به گهراڤهوه به دواى داتاشینی وشهى كوردیدا بۆ ههسوو ئهوان شته تازانهی كه دینه ژيانمانهوه؟.

ههريه بێشپه بهلامهوه نابهجییه ههندی وشهى عهريه بهی كه دهمیكه كهوتونهته زمانهكهمانهوه، لهو كاتهدا كه وهزمان گرتوو وشهى كوردیمان نهبووه له بهرانبهرياندا، یا بوومانهوه فهوتاهوه، ئیستا ئهمان جیتی خۆیان به تهواوی گرتوهوه كهوتونهته سهريه زمانی گهروهو بچووكمان - ئیمه ئیستا بێشپه وشهى داتاشراو دروست بکهین به نیازی لایردنی ئهوان وشه عهريه بیهانه. بۆ نمونه «کتیب» كه له «كتاب» ی عهريه بیهوه هاتۆته كوردیهوه و بووه به هی خۆمان و ههسوو خۆیندهوارو نهخۆیندهوارتیک مهعناى ئهزانى و، به پێچهوانهوه عهريه هیهی لێ تێ ناگا، چونكه شپهوه عهريه بیهكهى گۆراوه، یهكێك «پهراو» ی بۆ دۆزیهتهوه كه هیشتا به تهواوی ساغ نهكراوتهوه ئاخۆ «پهراو» ه یان «پهراو». یهكێكی تریش «پهرتوك» ی بۆ داناوه كه ئهمن ساغ نهبووتهوه ئاخۆ «پهرتوك»، یا «پهرتوك»، یا «پهرتوك» ههركهسێ به جۆریکی ئهنووسێ و قسهی كهسبیش بۆ ئهوه ناشی له قسهی كهسبێکی تر به راستتر دابنرێ، مادهم قسهی ههموان بێ بهلگهیه پهیهندی ئهمن دوو وشهیه به كتیبهوه لهوه زیاتر نییه كه تیبی «پ» و «ر» یان تیبیه كه له «پهريه» یشدا ههنا و، كتیبهش پهريه پهريه! ئهی «ا» و «و» كهی یهكهم و «ت» و «و» و «ك» كهی دووههم له چیهوه هاتووون؟. خوا خۆی ئهزانێ! ههروهها دهیان وشهى تر كه هیچ بنچینهوه بهلگهیهکیان نییه لام وایه تاوانیکی گهروهیه بهرامبهر به زمانهكهمان و گهلهكهمان و به تاییهتی بهرامبهر به نهوهی دواڕۆژمان له خۆرایى بریارى كوردايه تیبیان بدهین!.

لهم سالانهی دوايیدا بلاو كوردنهوهی چاپمهنى بووه بهباو، ههركهس ئهگری خولیاى ئهوهی له سهردایه شتیك بلاو بكاتهوه. بێ گومان من نامهوی بلیم و له بیروباوهڕمهوه دووره بلیم له چاپدان تهنها مافی كۆمهڵێكه و وهك

چەرخەکانی رابوردوو رەشە خەلک مافی نووسین و لە چاپدانیان نییە، بەلام بێ گومان نووسین و بلاوکردنەوه چونکە تەنھا بۆ ئەو کەسە نین کە ئەنوووسی و بلاو ئەکاتەوه، نووسراو بەر لە هەرچ بۆ خەلک ئەنوووسری و بە زمانی خەلک ئەنوووسری، کۆمەڵ مافی ئەوهی هەیه بزانی ناخۆ ئەو نووسراوه سوودی خەلکی تیا یە یان زانیان، وە بە زمانی راستەقینە ی خەلک نووسراوه یا پرە لە هەلە؟، وە بۆشی هەیه نەهیتلێ نووسەر شتیک بلاو بکاتەوه کە زانی بۆ سوودی گشتیی خەلک هەبێ و هەلەو چەوتی بخاتە ناو زمانەوه. زۆر لەم فەریکە نووسەرانی ئەم سەردەمە تیگەبشتون کە گوڤارو روژنامەکانمان تا رادەیهکی باش ئەرکی جێ نشینی کۆمەلیان لە ئەستۆ گرتوووه ریتگا نادەن شتی بێ کەلک و هەلە یان تیا بلاو بکرتەوه، لەبەر ئەوه دین نووسراوهکانیان بە نامیلکە لە چاپ ئەدەن و ئەیخەنە بازارەوه، بێ گومان ئەم دیاریە زبانیکی تریشی هەیه کە لام وایە زبانیکی زۆر قورسە؛ ئەگەر بێگانەیهکی کوردی زان هەندێ لەم شیعر و نامیلکانە ی بەرچاو بکەوێ، ناخۆ ئەبێ چۆن پریار بدا بە سەر روژننیرانی کوردداو، بلێ کورد چۆن نەتەوهیهکەو، پلە ی خۆیندەواری گەیشتۆتە کوێ؟.

ئەمە ی کە و تم هەمووی سەرتیکی پاشاگەردانیی کوردی نووسینی ئەمڕۆ بوو، پاشاگەردانیی کوردی نووسین چەند سەری تریشی هەیه، وەک نەبوونی زمانی یەگرتووی نووسینی کوردی کە هەندیک ئەیانەوێ بێ بە کۆسیی ریتگای پیکهاتنی و، نەتەوه کەمان بەپیتی زارەوه دابەش بکەن و چەند زمانی بۆ دروست بکەن!، وە وەک بەکارهێنانی تیپ بۆ دەنگە کوردییەکان کە هیشتا دوو کەسمان نییە لەم رووهوه بە تەواوی هاودەنگ و هاوکار بێن.

هێوام وایە لە دەرفەتییکی ترا بۆم بلوێ لەم بابەتەنەشەوه چەند دیریک بنوسم».

لە دوا ی سالانی ۱۹۷۰ خۆیندەواری و نووسینی کوردی لەبەر بنجی سالەکانی پیشووی بەرە بەرە ئەو بنجە ی قائمتر ئەکردهوه، لەمەوه دیارە نووسین و خاوەن قەلەم زیاتر ئەبێ، هەر کەسە لە عاستی خۆی، خۆی بە خاوەن هەست و بە خاوەن برۆ ئەزانی لە بارە ی نووسینی کوردییەوه، ئەمەش کەوا ئەزانی هەمووی لەبەر خۆشەویستی زمانەکە ی و نەتەوه کە یەتی. وای دیاربووه ئەم خۆشەویستییه کردوو یەتە کاری کە شارپێگە بنەرەتیه کە بزر بێ، کە ئەو لەبەر چاوەنما هەر کەسە توولە ریتگایە ک ئەگری و پیا ی ئەروا! بەلام تیا ئەم توولە ریتگانه ئەیانگە یەننە قوئانغ، یا هەر وایە ویتلی ئەمێننەوه؟. ئەمە دیارە

وردبوونهوهیهکی ئەوی:

هه‌موو نه‌ته‌وهیه‌ک له هه‌موو چه‌رخیکا، سه‌ره‌تا که، پیتی ئەخاته مه‌یدانی‌که‌وه گه‌لێ کۆسپی دیتته‌ی، به‌ تاییه‌تی مه‌یدانی خۆبندن و نووسین، کۆسپی ئەم مه‌یدانه‌ له کۆسپی مه‌یدانه‌کانی تر زیاتره، چونکه ئەم بۆ گوزارشت دانوه له مه‌عانی پێبوستی‌کی زۆری ئەبیت به‌ وشه، مه‌عانی پێش وشه‌ پێدا ئەبێ، که مه‌عنایه‌ک پێدا بوو ئەو وه‌خته وشه‌یه‌کی بۆ دانه‌نری، مه‌عانی کانی‌ویتی بێ بنه، هه‌تا لیتی هه‌لینجیت هه‌ر له‌ دوایی هاتن نایه، وشه‌ له‌ دوایی هاتن دیت، مه‌عانی هیتتا له‌ کۆتیه‌تی. که‌ وابوو ئەرکیکی زۆر زل تووشی ئەو نه‌ته‌وهیه‌ ئەبێ بۆ وشه‌دانان بۆ ئەو هه‌موو مه‌عانییه‌ زۆر زۆرانه. هه‌ر له‌ به‌ر ئەمه‌یه‌ که‌ ئەرکی مه‌یدانی خۆبندن و نووسین گه‌لێ قورستره‌ له‌ ئەرکی مه‌یدانه‌کانی تر. به‌ تاییه‌تی نه‌ته‌وهیه‌کی وه‌کوو کورد نووسینی هه‌ر کۆنه‌وه به‌ زمانیکی غه‌یری زمانه‌که‌ی خۆی بووه، تا بکه‌وتنه‌ سه‌ر ریبازتیکی ریک و پیک بۆ نووسینی زمانه‌که‌ی خۆی گه‌لێ سه‌رده‌می ئەوی. ئەمه‌و ئەگه‌ر هاته‌ سه‌ر دانانی وشه‌ بۆ مه‌عنایه‌ک، ئەمه‌ش نابێ ئیشی تاقه‌ که‌سیک بێت، چونکه ئەو که‌سه‌ با زۆر زاناش بێ ناتوانی، وه‌یا هه‌قی ئەوه‌ی نییه‌ ئەو وشه‌یه‌ دابنێ، به‌ لکوو ئەمه‌ ئەرکیکه‌ ئەکه‌وتنه‌ ئەستۆی «ئهرسه‌نی زانیاری»، ئەبێ کۆرپیک ئەمه‌ دروست بکا، چونکه ئەو «ئهرسه‌نه» به‌ هه‌موویانه‌وه که‌سیه‌تیه‌کی مه‌عنه‌وی دروست ئەکه‌ن و ئەو مافه‌یان ئەبیت که‌ وشه‌که‌ دابنێن.

له‌ رۆژیکی وه‌کوو ئەو رۆژه‌دا وا ده‌ر ئەکه‌وی که‌ قه‌له‌م به‌ ده‌سته‌ تازه‌کانی ئەو رۆژه هه‌ر یه‌که‌یان به‌ ئاره‌زووی خۆیان که‌وتونه‌ته‌ سه‌ر ئەوه‌ بۆ هه‌ر گوزاره‌یه‌ک - که‌ نه‌یانزانیوه - وشه‌یه‌کی بۆ دابنێن، دیاره‌ نه‌ته‌وه‌که‌ له‌ زمانه‌ ره‌سه‌نیه‌که‌ی خۆی دوور ئەخاته‌وه‌. زمانێ خاوتنی پوختی هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک - که‌ کوردیش یه‌کیکه‌ له‌وان - ئاخاوتنی به‌ره‌ی نه‌خۆبندوه‌ار و لادییه، خۆبندوه‌اره‌که‌ - شاری بێ یا لادییه - ئەبێ ئەو ریبچه‌یه‌ی ئەوان هه‌لبگرێ، خزمه‌ته‌که‌ له‌وه‌دایه‌ که‌ ئەو زمانه‌ خاوتنه‌ی ئەوان بپاریزێ و بیخاته‌ سه‌ر کاغه‌ز بۆ ئەوه‌ ئەگه‌ر رۆژیک زمانه‌که‌ به‌ هۆی تیکالای له‌گه‌ل زمانانی ترا ئەو ره‌سه‌نیه‌ی نه‌ما، ئەوه‌ی سه‌ر کاغه‌زه‌که‌ بۆیان بپیتته‌وه‌ به‌ شارپتگا و به‌ سه‌ریا برۆن و بیژیننه‌وه‌.

ناوه‌رۆکی ئەم په‌خشانه‌ به‌ جوړیکی ریک و پیک ئەوه‌مان پیشان ئەدا که‌ له‌و رۆژه‌دا ئەم بوخچه‌ به‌ گه‌ردانییه‌ هه‌بووه. هه‌ر چه‌نده‌ وه‌کوو وترا ئەگه‌ر سه‌ره‌تا جوړه‌ شتی وا نه‌یه‌ته‌ مه‌یدانه‌وه، ئەنجام دروست نابیت. نیشانه‌ بۆ ئەمه‌ ئەوه‌یه‌ که‌ ئەگه‌ر پاشا گه‌ردانییه‌کی وا له‌ ئارادا نه‌بوایه، نووسینیکی وه‌کوو ئەم په‌خشانه‌ نه‌ ئەهاته‌ ناوه‌وه‌ که‌

خەلکە کە وریا بکاتەووە بۆ گرتنی ریگایەکی تر. کەوا بوو جوۆرە شستی واو جوۆرە وریاکردنەووەی وا ئەبێ بە بەردی بناغە بۆ ئەو کە وردە وردە ئەو زمانە بە تەواوی پێ بگا و بگا بە حەقی خۆی، ئەمە کارەساتی هەموو نەتەوێهەک بوو کە دەستی داوێتە قەلەم و خزمەتی زمانی خۆی کردووە. روخساری پەخشانە کەش روخساریکە دوورە لە وشە تازە کوورە. بەبێ گیروگرفتی نیاز ئەدا بە دەستەو، گری و گۆلی تێدا نییە. کە وابوو ئەم پەخشانە بە خۆی و بە ناوەرۆکیەووە بوو بە نمونە پەخشان و بابەتیکی ئەو رۆژە بۆ ئەو میژوو لە پاشەرۆژا چاوی پیا بخشینی.

«دکتور عبدالرحمن عبدالله» لە ژێر ناوی «تەندروستی گشتی» کتیبیکی بە پەخشان - کە لە سالی ۱۹۷۲دا دەستی چاپی گەشتی - داناو، ئەمە ی خوارووە نمونە یەکە لەو پەخشانە:

«.....»

تەندروستی ناوچە!

لە تەندروستی ناوچە مەبەستمان ئەوێهە هەر جوۆریک بێت ریگە ی بلاو بوونەووەی نەخۆشی نەدریت و ئەو نەخۆشیانە ی لەو ناوچە یەدا هەن نەهیلرین و ئەو ناوچە یە لەو نەخۆشیانە پاک بکرتتەو، ئەو کەسانە ی لەو ناوچە یەدا دەژین هەرکەسە بە پیتی توانا و زانیاری خۆی تەقەلا بەدا ئەو ناوچە یە لە نەخۆشی پاک بکاتەووە یارمەتی دەواری تەندروستی بەدا بۆ کەم کردنەووە نەهیشستنی نەخۆشی. تەندروستی ناوچە ئاسان نییە، هەموو گەلانی جیهان هەمیشە تەقەلایانە بۆ پیکهینانی ئەم تەندروستی، چونکە ئەو ناوچە یە نەخۆشی کەم تێدای و تەندروستی دانیشتوانی باش بێت بەری ئیش و کار پتر دەبێ، چونکە ئەو کەسانە لەشیان ساغە و بەهێزو توانای ئیشیان بەو پیتی پتر دەبێ، لەبەر ئەو دەبینین هەتا تەندروستی باشتەر بێ ئەو گەلە پێشکەوتوتر و بەتواناتر دەبێ. هەرچەندە ئەم تەندروستی گەلیک زۆری تێ دەچێ و زۆری پێ دەوێت، بەلام لەرووی وەلامیەو؛ لەو هەرزانتەر نەخۆش بکەون و چار بکرتن و لەئیش و کاریان ببن، لەبەر ئەو دەبینین گەلە پێشکەوتووێکان پتر بایەخ بە تەندروستی پارێزگاری خۆی و ناوچە دەدەن، بەلام لەبەر نەخۆشێدەواری و کەم زانیاری لە گەلە دوکەوتووێکاندا تەندروستی پارێزگاری ئەو بایەخە ی پێ نەدراو؛ بۆ پاراستنی تەندروستی و کەم کردنەووەی نەخۆشی لە ناوچە یە کدا پێویستە ئەم پەیرهوانە ی خوارووە بەجێ بهیتریت و بایەخی پێ بدریت:

ئاۋ يەككىتە لە ھەرە پىتويستىيە كانى ژيان، بىن ئاۋ ھېچ گىيانلە بەرىتەك ناژى، بىتجگە لەۋەى پىتويستىيەكى ژيانە بۆ زۆر شتى تر بەكار دىتيرىت، بەلام ئىمە لىرەدا مەبەستمان ئەۋ ئاۋانە يە بۆ خواردەنەۋە و پىتويستى ناۋمال بەكار دىتيرىن. ئاۋى خواردەنەۋە زۆر چەشنى ھەيە، ۋەكوۋ ئاۋى كانى و ئاۋى چەم و رووبار، ۋەئاۋى زى و گۆمەكان بىتجگە لە ئاۋى كانى و كارىز، ئەۋانى تر چونكە ھەمىۋى بە دەرەۋەن زۆرتر پىس ئەبن و مىكرۇبىيان تى ئەچى. ئەۋ ئاۋەى بەسەر خەلقدا دابەش دەكرىت و پىتويستە زۆر خاۋىن و بىن مىكرۇب بى، دەبى ھەمىشە چاۋدېرى بكرىت و ھەموو جارىك نمونەى بنىررىت بۆ پشكىنىنى باكتىرېولوژى و كىمىياۋى. ئەۋ ئاۋەى بەسەر شارو دىپھاتەكاندا دابەش دەكرىت پىتويستە لە كۆگای «مخزن» گەۋرەدا كۆبكرىتەۋە، خاۋىن بكرىت، پشكىنىنى باكتىرېولوژى و كىمىياۋى بۆ بكرىت.

ئەگەر سەرچاۋەى ئاۋەكە كانى و كارىز بىت، خاۋىن كرنى زۆر ئاسانە، بەلام ئاۋى زى و جۆگە و چەم پاش كۆكرەنەۋەى لە كۆگای گەۋرە گەۋرەدا پىتويستە ھەتاۋىكى باشى لى بدا، چونكە ھەتاۋ تىشكى سەرۋو بنەشەيى تىدايە «أشعة الفوق البنفسجية» كە مىكروپ دەكوژىت، لە پاشا زاخى تى بكرىت بۆ ئەۋەى ھەر شتىكى تىدايە بنىشيت، دواى ئەۋە كلۆرى تى بكرىت بۆ ئەۋە ھەر مىكروبىكى تىدا ماۋە بىكوژىت، ۋەھا بە باش دەزانرىت نەختى فلورىشى تى بكرىت بۆ ئەۋەى ئەۋانەى دەپخۇنەۋە دانىان كلۆر نەبى.

دواى ئەمانە ھەمىۋى ئىنجا دابەش بكرىت بۆ خواردەنەۋە بەكارھىتان. ئەمە لە شارە گەۋرەكاندا، بەلام لەۋ دىپھاتانەى پىژژەى ئاۋيان نىبە ئەگەر كانى و كارىزىان تىدا بىت دەبى دەمى ئەۋ كانى و كارىزە بە چىمەنتۆ ھەلبەستىرت و لەبەر دەمىا ئەستىللىكى چىمەنتۆى بۆ بكرىت و بە لوولەكە ئاۋەكە لەۋ ئەستىلە بىتە دەرى بە مەرجى ئەستىلەكە لە كونى لوولەكە بەۋلاۋە ھېچ كونى تى تىدا نەبى. بەۋ چەشە ئەۋ ئاۋە لە پىس بوون دەپارىزىرت.

بەلام ئەگەر ھاتو ئاۋى دىبەكە لە رووبارو چەم ۋەرگىرىت، دەبى پىش بەكارھىتانى، بە زاخ و كلۆرىن خاۋىن بكرىتەۋە ئىنجا بەكار بھىتىرت و ئەگەر زاخ و كلۆرىن دەست نەكەوت، ۋەيا نەيانزانى چۆنى بەكار بىن پىتويستە پىش خواردەنەۋە بەكارھىتانى بكوئىرتىت. ئاۋ لەگەل ئەۋەدا يەككىتە لە ھەرە بە بايەخترىن پىتويستى ژيان و ھېچ گىيانلە بەرىتەك بىن ئاۋ ناژى، دىسان ھەر ئاۋە دەبى بە ھۆى بلاۋبونەۋەى گەلى نەخۆشى كوشندە، لەبەر ئەۋە پىتويستە زۆر

بایه خ بدریت به ناوو جوژی بلاوکردنه وهی و دابهش کردنی، وه هیج نه بی ههفتهی جاریک له لایهن پرژهی ناوه وه - مشروع الماء - نمونهی لی بنیریت بو پیشکینی باکتریولوجی و کیمیاوی.

.....«»

دروستبوونی ئادهمیزاد مه گهر ههر خوا خوئی بیزانی له چند ههزار ملیار ده مارو زه راتی خوین دروستبووه؟! «ویندل ویلکی» سه رۆکی ئاکادیمییهی ئەمه ربکا، بوونی خوا به ریازییات له ئەندامی ئینسانا ئیسبات ئەکا. ئەلی: به وینه ته نیا «چاو» ههوت هه لقهی یه که له دوای یه که، ئەوهی که له رووه وه یه له بهر چاوه له ملیۆنیک ده مار دروستبووه، ئەوهی له پشت ئەوه وه یه له دوو ملیۆن، سییه م له سئ ملیۆن تا ئەگاته هه وت م که له ناوه راستی میتشکه وه یه، ئەو له ههوت ملیۆن دروستبووه. تیکرای ئەم ههوت هه لقهیه «۲۸» ملیۆن ده ماره، هه موو به شیه یه کی ریک و پیک هه نده سی به ته نیشته یه که وه له سه ربکه دانراوه، ئەم هه موو ئادهمیزاده که هه یه هه مووی له سه ربکه ئەم نیزامه رویشتووه، نیزامیکی و ریک و پیک له ملیار ملیار ئادهمیدا ئەمه ریکه وتی ریکه وت نییه، ئەبی دروستکه ریکی توانا هه بی بو ئەوه ئەم پیشه سه یه به بی هیج ناته وایه ک دایینیت و ریکی بخا، ئەگه هاتو یه کیک ناته وایه ک له چاویا هه بوو، ئەوه ئەو یه که به ره می «مصادفه» یه، نه وه ک ملیارهای خه لکه که. به م جوژه تی بینیه و به م وردبوونه وه یه ئیسباتی بوونی خوا ئەکا!.

که و بوو ئەم چنگه گوشته - که تاکیکی ئادهمیزاده - خوئی به خوئی گه وره تر فه لسه فه یه که له فه لسه فه کانی که ون، هه ره به ره ئەمه یه که له و رۆژه وه دروستکراوه تا ئەم رۆژه، ئادهمیزاده که خوئی به شوین ئەوه دا گه راوه که دهر دو به لا و نه خوئی له خوئی دوور خاتوه، ئەمهش یا به خویراستن، وه یان به داوده رمان. سه رده مه کانی پیشوو وه کوو دهر ده که ئاسان بوو دهرمانه که شی به و جوژه هه ره ئاسان بوو. ئەلیم دهر دو دهرمان هه ردووکی ئاسان بوو؛ دهر د ئاسان و که م بوو، چونکه ئەم هاتو چو کردنی خه لک له به یینی یه کا و ئەم هه موو جوژه خواردنی هه مه چه شنه و ئەم هه موو تیکلاوی نه ته وه کان له به یینی یه کا ئیشیکی وایان کرد دهر دو به لا زۆر بیت و له شوینتیکه وه به خیرای بته نیتنه وه بو شوینتیکی تر. که ئەمه په ییدا بوو دهرمانه که ش باری خوئی له ئاسانییه وه گوپی به باریکی ترا!.

سه رده مه کانی پیشوو به به کارهیتانی گیایه ک، یا گولیک دهر ده که لانه چوو. که ته نگوچه له مه زۆر بوو ناچار ئادهمیزاده که ئەبی بکه و پته فیکری ئەوه که ئەو دهرمانه

سادانه ههروا به ئاسانی چاری ئەم هه‌موو دەرده زۆرو گرانانه ناکەن، ئەبێ بگه‌ری به دواى ئەوه‌دا که شتی تریان بۆ بدۆزیتەوه، ئەو شتەش زیادکردنی دەرمان و کۆشش کردنه بۆ دۆزینەوه‌ی ئەو هۆیانە که چاری ئەم نه‌خۆشییانە ئەکەن. نه‌تەوه‌کان ئەمه ئیشیان بوو، وه به‌م جۆره پیا هاتوونه‌ته خواره‌وه، له‌گه‌ڵ ئەمه‌شا ئەوه‌شيان بۆ روون بووه‌ته‌وه که دەردي ولات به‌ دەرمانی ولات چار بکری چاکترو به‌که‌لکتره.

ئەمجا کورد؛ کوردیش هه‌ر له‌به‌ره‌به‌یانی میژوووه‌هه‌ بێ گومان وه‌کوو ئاده‌میزاده‌کانی تر نه‌خۆشی تیدا هه‌ر هه‌بووه، ئەم نه‌خۆشیانە‌ی به‌ داوده‌رمانی خۆمالي ولات‌ه‌که‌ی خۆی چارکردوه، به‌لام نه‌خۆشی له‌ وزه‌ دەرچوو. هیشتا ئەوه‌ی بۆ دەرنه‌که‌وتوه‌ که دەرمانه‌ خۆمالي‌یه‌کانی ولات‌ه‌که‌ی خۆی چاری ئەو نه‌خۆشییانە ئەکا، که نه‌خۆشییه‌کی لێ پەیدا ئەبێ ناچاره‌ په‌نا به‌ریتنه‌ به‌ر پزیشکه‌کانی دەر‌وه‌ی، به‌ نووسراویش له‌م باب‌ه‌ته‌وه‌ شتیکی به‌ زمانی خۆی بۆ به‌جێ نه‌ماوه‌ تا بیخوینیت‌ه‌وه‌ که‌لکی لێ وه‌ریگری وه‌کوو نه‌تەوه‌کانی تر که به‌ زمانی خۆیان شتیان هه‌یه. له‌م رووه‌وه‌ ناو به‌ ناو هه‌ر له‌ سه‌رده‌می گۆڤاری «گه‌لاوێژ» و «نزار» وه‌ پزیشکه‌ کورده‌کان وتاریان به‌ زمانی کوردی له‌ گۆڤاره‌کانا بلاو کردۆته‌وه، ئەوه‌یان کردوه‌ تا گه‌یشتۆته‌ کتیب، کتیب به‌ زمانی کوردی. به‌م جۆره‌ هات تا که‌وته‌ دواى سالانی «١٩٧٠»، لی‌رده‌دا وه‌کوو باب‌ه‌ته‌کانی تر، باب‌ه‌تی پزیشکی‌ش به‌ په‌خشانی ته‌واو بۆی پەیدا بوو.

خاوه‌نی ئەم په‌خشانه‌ دوکتور «عبدالرحمن» باب‌ه‌تیکی پزیشکی و باسکردنی هه‌ندی له‌و نه‌خۆشیانە‌و چارکردنیان له‌ به‌ینی دوو لاپه‌ره‌ی کتیب‌یکا به‌ زمانی کوردی ئەخاته‌ به‌رده‌ستمان. په‌خشانی ئەم کتیبه‌ گه‌لی شت بۆ ئیمه‌ روون ئەکاته‌وه؛ یه‌کێ ئەوه‌ که‌ وا کورده‌که‌ له‌ ماوه‌ی سێ چاره‌که‌ سه‌ده‌ی ئەم چه‌رخ‌ی بیسته‌مه‌، وه‌ به‌ تاییه‌تی تر له‌ دواى جه‌نگی جیهانیی یه‌که‌م وه‌کوو ده‌ستی داوه‌ به‌ نووسینی گه‌لی باب‌ه‌تی تره‌وه‌ به‌ په‌خشان توانیویه‌ ده‌ست بدا به‌ نووسینی باب‌ه‌تیکی گرنگی وه‌کوو چاره‌سه‌ر کردنی نه‌خۆشی بێ به‌ده‌رمان، ئەمه‌ش به‌ زمانی کوردی. من لام وایه‌ ئەم هه‌نگاوه‌ له‌م ماوه‌ که‌مه‌دا گه‌لی به‌ گورته‌ له‌ هه‌نگاوی دراوسێکانی له‌و رۆژه‌وه‌ که‌ جه‌نگی یه‌که‌م دوا‌یی هاتوه‌، چونکه‌ ئەوان به‌ هۆی سه‌ره‌خۆبیه‌که‌ی خۆیان‌ه‌وه‌ په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ڵ ئەورووپادا گه‌لی زیاتر بوو له‌ ئیمه‌، له‌گه‌ڵ ئەمه‌شا به‌ وینه‌ عه‌ره‌ب له‌ که‌له‌پووری ئیسلا‌میدا کتیب‌یکی زۆری به‌ زمانی عه‌ره‌بی که‌وته‌ به‌رده‌ست، ئیمه‌ چی؟!.

یه‌کێ به‌ کتیبه‌که‌ی ئەوه‌ی چه‌سپاند که‌ ئەوان‌ری باب‌ه‌تیکی وه‌کوو پزیشکی‌ش - له‌گه‌ڵ

ئەو شەكە ناوی زۆرتەرى دەرمانەكان ئەورپوپىيە - ئەتوانىرى بە زمانى كوردى بنووسىرى،
 يەكى شكاندى رچەيە بۆ لەمەودوا بۆ بابەتەكى وا.
 كەوا بوو پەخشانى كىتەبى «تەندروستى» بە ناوەرۆك و روخسارەوئە نمونەيەكى
 بابەت و پەخشانى دەرمانكردنى سالى «١٩٧٢» ٥، كە لەم رووشەوئە زمانى كوردى
 بەلگەى خۆى پيشانى رۆژانى داهاىوى مېژوو ئەدا.

«حەسەنى قەلجى» لەو داستانانەيا كە لە كىتەبى «پىتكەنىنى گەدا» دا كۆى كردوونەتەوئە
 كىتەبەكە لە سالى ١٩٧٢ دا دەستى چاپى گەيشتوتى پەخشانىكمان پيشان ئەداو ئەلى:
 «بەهتە ئەما ناوى مەبە!»

كۆشكى ئاغای وەكوو كوندەبەبووى گەرۆل بە بەر بەرۆچكى دىنى
 «سەرکەل» دەو ئەنیشتبوو، لە هەندى جى پارسارەى بانەكان كەوتبوونە
 خوارەو، لە هەندى جىش داچۆرا بوون، دەتگوت دەمى گزىرى پىرە لەبەر
 كرووساندنەوئە ئىسقانى پاشخوان و چەقەى زۆرى چەند سالى لەگەل
 بىنگارچىبەكان ددانى تاق و وازكەوتوئە ئەوى ماوئەتەوئە خوارو خىچ
 بوو. لە مېژ بوو پلووسكەكان بەر بىوونەوئە چاىبىيان پى لى نرا بوو،
 شۆلاوگەى باران كەندىر خستبووئە دىوارەكان و دەمىيان لە گوندى «سەرکەل»
 دا پچىرى بوو، دەتگوت قەستىيانە ئەو چەند مالى رەعبەتەش كە لە دىيلادا
 ماون بە گاو گوئىرو شىناوئەردەوئە قووت بەن! ددانىيان لە رىچەوئە بردبوو لەوئە
 دەچوو نىازىيان وابى خۆيان لە بەندى دىوارەكان رزگار بكەن.

بەشى دەروئە قەلا، دىواخان و پىشخانە، تەويلەو كادىن هەشتا هەر بە
 پىتوئە بوون، دىوارىيان بە دەروئەو بانىيان بە سەرەوئە ماىبو، بەلام نە لە تەويلە
 حىلەى ئەسپ و ماىن دەهات، نە لە كادىن سىپايى كای تىدا ديار بوو. لە بن
 مېچ سىسەرە دەيانخوتىند و لە خوارىشەوئە قالىنچە رىمازىيان دەگرد. سالىك
 بوو فەرشى دىواخانەكە فرۆشرا بوو، بەرەكانى پىشخانەى لى راخراىبون.
 هەموو شتەك لە مالى مەجىد خان بەرەو سووك و چرووكى ئەرۆشست، ئەم
 بەرەنە نەبى رىزو حورمەتىيان پەيدا كرد بوو، لە پىشخانەوئە هاتبوونە دىواخان و
 جىگای قالىبىيان گرتبووئە! تاقە حەسىرىكىش لە مزگەوت پەرەوازە بىو
 هاتبووئە قوژنىكى پىشخانەكە. دەزگای دەروئەى مەجىد بەگ بە سى شتەوئە
 دەگەر! فەرەجى فەراش، هەلۆى تانجى، ئىستەرە بۆز، شەوانە ئىستەرە بۆز
 فەرمانرەوای شەشدانگى تەويلە بوو، سەرەخۆ دەيزەراند، هەلۆ لەسەر كۆنە

حه سیره که ی پیتسخانه و فه ره جیش له مزگهوت ده خه وتن! تازه تاو له ناو تاوایی که وتیبوو، فه ره ج له مزگهوت هاته دهره وه. نۆره ی مائی سۆفی ره حیم بوو، چوو سه وه ته یه ک کاو جامی ماستی لی نه ستاندن، کایه که ی کرده بهر ئیستره بۆز و ماسته که ی برده ژوره وه بۆ بهر چایی ناغا، هاته وه له بهر گوئیسوانه ی کادینه که پینچ شهش لقی دار دهره ئناو کووره ی دیواخانه که ی داخست، هه لۆی له سه ره حه سیره که دهر کرد و له جیگای دانیشته. تاوئیکی پی چوو مه جید به گ په یدا بوو، به کاوه خۆ هه نگاوی هه لده هینا، له گه له هه مسو هه نگاویک که وشه کانی قاچیان ده قۆسته وه. هه ردوو دهستی نابوو که له که ی، ره سمی ناغایه تی به جی ده هینا له شنه بای ساردیش شار دبوونیه وه. مه جید به گ هاته ژوره وه له په نا کووره که دانیشته. فه ره ج وه ک ده ست بۆ ژیرک بهر ی، سه رینیکی گه وره ی چلکن که بهر گه که ی له دوو سی جی دپا بوو، لای په نجه ره که وه له جیگای دوینی ئیواره ی ناغا دانرا بوو، به نه سپایی هه لیکرت و هینای له پشت ناغایه وه داینا. مه جید به گ پالی داوه گوئی: بیجۆ نان بیته. فه ره ج تاوئیکی پی چوو سینه کی گه وره ی هینا، دوو نان و پیاله یه ک ماست و سی ئیستکان چای له سه ره بوو، له بهر ده می ناغا دایناو چوو وه پیتسخانه.

مه جید به گ به دهم وتوو ئیژه وه چه ند پارووی نان و ماستی خواردو دوو ئیستکانی چا خوارده وه، چاوی بری سووه سینه که وه که وتیبوو دهر بای خه یالاته وه. دهستی شاره زای بهر پشتینه که ی بوو، له خۆ به وه قوتوو ه سیغاره که ی دهره ئنا، سیغاریکی پیچایه وه و به ناگری کووره که دایگرساند. پزیسکیک ناگر په ربه پشتی دهستی، وریا بووه وه بانگی کرد و ره لایبه. فه ره ج هات سینه که ی لابرده، مه جید به گ ناو به ناو مژیکی له سیغاره که ی ده داو به وردی ده پروانیه میچی دیواخانه که، تۆرو رایه لی جالجانۆکه ی نه ده دی، فیکری دوورتر رویشتبوو. له بهر خۆ به وه ده بیژارد: یه ک. دوو. سن. تا گه یشته « ۳۰ ». فه ره ج وای ده زانی ماله رویشتوو ه کان ده ژمیتر، له پیتسخانه وه هه لیدایه وتی: نه خیر، ناغا « ۲۵ »! مه جید به گ نه وهنده نوقمی خه یالات بوو، گوئی له فه ره ج نه بوو. مژیکی دیکه ی له سیغاره که دا، دوو که له نه هاته ده می، قونچکه سیغاره که ی فت کرد، دارجگه ره که ی چه قانده بهر پشتینی و هاته دهره وه. بۆره وه هۆری گاو گوئر وریای کرده وه، ته ماشای کرد نه و مالتیکی دیکه چ خه ربکی کۆچ کردنه، تاوئی لووتی داژهندو، له پاشان له بهر خۆ به وه گوئی: به گۆری بابیه وه با پروا، داری خانوو ه که ی به شی